

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1986-1987

Nr. 11

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

7 APRIL 1987

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65,3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	395
R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	398
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Huisvesting	398
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	403
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	415
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming	426
P. Deprez, Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen	442
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	442
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65,5)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	443
L. Waltmiel, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	443
R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	444
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	445
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	448
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	458
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65,6)	
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	460
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	464
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming	464
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65,5)	
R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	465
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	465
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	466
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	467

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS
**VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIE-
 VF. GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE ÆN WERKGELEGENHEID**

Vraag nr. 30
 van 18 februari 1987
 van de heer H. SCHILTZ

**Administratie voor onderwijs en permanente vorming
 - Telefonische onbereikbaarheid**

Reeds geruime tijd is het probleem gekend dat de diensten van de Administratie voor onderwijs en permanente vorming gehuisvest in de Parochiaanstraat 15-23, telefonisch zeer moeilijk te bereiken zijn. Het contacteren van ambtenaren aldaar kost een hele hoop ellende en tijdverlies. Ik meen te weten dat de ambtenaren zelf al een tijd geleden en herhaaldelijk de secretaris-generaal van deze situatie op de hoogte gebracht hebben en naar oplossingen hebben gevraagd. Tot nog toe echter is er nog geen verbetering vast te stellen en blijft het probleem bestaan.

Graag vernam ik van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve of hij op de hoogte is van dit praktisch euvel en welke maatregelen hij zal nemen om dit zo snel mogelijk uit de wereld te helpen. Dan pas zal de bereikbaarheid van de Vlaamse ambtenarij een reële troef worden om mee uit te pakken.

Antwoord

In antwoord op zijn voormelde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat opdracht werd gegeven aan de firma, welke ten gevolge van een beperkte offerteaanvraag als indiener van de voordeligste bieding werd weerhouden, om de volledige telefooninstallatie in het gebouw gelegen Koloniënstraat 29-31, waarop eveneens deze in het gebouw gelegen Parochiaanstraat 15, aangesloten is, te vervangen.

De werken werden wat de bouw van de centrale betreft, op 2 februari 1987, aangevat.

op 2 maart 1987 is de firma gestart met de voorbereidingen voor de aansluiting van de bestaande telefonieinfrastructuur op de nieuwe telefooncentrale.

De nieuwe centrale dient begin juni 1987 met de aangepaste netlijnen om doorkiezing toe te laten, operationeel te zijn.

Zonder het telefoonverkeer te storen zal dan overgegaan worden met de systematische vervanging van alle Buitenlijnen en -toestellen.

De eerste fase van de werken moet reeds zo goed als alle telefonieproblemen oplossen.

In afwachting hiervan wordt al het mogelijke gedaan

om de bestaande telefooncentrale zo goed als nog enigszins kan te laten werken.

Vraag nr. 32
 van 6 maart 1987
 van de heer C. MARCHAND

Investeringsprogramma 1987 Westhoek — Kredieten en weerhouden projecten

Op 4 februari 1987 keurde de Vlaamse Regering het investeringsprogramma voor 1987 en de selectieve toepassing voor ontwikkelingszones en/of reconversiezones goed.

Mag ik vernemen welke bedragen hiervan werden uitgetrokken voorbehouden voor de Westhoek en welk percentage dit vertegenwoordigt van het totale investeringsprogramma's ? Ik zou het zeer op prijs stellen de aard der projecten te vernemen geprogrammeerd per departement.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen inzake de budgettaire middelen welke werden voorbehouden voor de Westhoek in het, door de Vlaamse Executieve goedgekeurd, investeringsprogramma voor 1987 :

Sectoren	Vlaanderen globaal	Westhoek	Aandeel (%)
	(in milj. fr.)		
Economie en Werkgelegenheid Regionaal Ontwikkelingsfonds — Handel en Nijverheid — KMO's	13.100,0(1)	1.000,0(2)	7,6
Onderwijs en Vorming Fonds voor Onderwijs en Vorming Niet-gesplitste kredieten voor de Beroeps- en Middenstands- vorming	3.100,0	65,5(2)	2,1
Gezin en Welzijnszorg	1.630,0	110,0	6,7
Volksgezondheid en Leefmilieu			
Volksgezondheid	2.514,6	80,0	3,2
Leefmilieu	4.111,1	157,0	3,8
Cultuur	1.788,5(3)	89,4	5,0
Huisvesting	10.051,8	636,9	6,3
Binnenlandse aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	2.541,0	62,7	2,5
Externe Betrekkingen	971,3	255,0	26,3
Algemeen totaal	39.808,3	2.456,5	6,2

- (1) inclusief de corresponderende vastleggingsmachtigingen van het Fonds voor Economische Expansie en Regionale Reconversie.
- (2) Theoretische verdeling van de budgettaire middelen, voorzien voor de 3 ontwikkelingszones samen : Economie en Werkgelegenheid 7 miljard frank, Onderwijs en Vorming 596 miljoen frank.
- (3) exclusief Toerisme (35.2 miljoen frank).

Vraag nr. 33
 van 6 maart 1987
 van de heer G. CARDOEN

Flanders Technology International — Selectiecriteria voor deelname bedrijven

Graag vernam ik welke procedure gevolgd wordt om bedrijven toe te laten tot Flanders Technology International.

Bestaat er met dit doel een Commissie die de kandidaturen onderzoekt en op basis van welke criteria ?

Wordt hierbij het technologisch niveau van het bedrijf in aanmerking genomen of het innoverend karakter van een specifiek produkt, dat zal worden voorgesteld ?

Wordt ook rekening gehouden met het feit dat een bedrijf in een ontwikkelingszone is gesitueerd ?

Kaderen de gehanteerde criteria in het expansiebeleid van de Vlaamse Executieve ?

Hoeveel Vlaamse bedrijven hebben hiervoor reeds hun kandidatuur gesteld en hoeveel werden er weerhouden ?

Antwoord

De selectieprocedure voor deelname aan Flanders Technology International 1987 start op het ogenblik dat de definitieve aanvraag tot inschrijving aan het Selectiecomité overgemaakt wordt. Het Selectiecomité bestaat uit vijf personen, namelijk een eminent vertegenwoordiger uit de Faculteit Wetenschappen of Toegepaste Wetenschappen van respectievelijk de KUL, de RUG en de VUB, een afgevaardigde van de Commissie van de Europese Gemeenschappen en een vertegenwoordiger van het Technisch Natuurwetenschappelijk Onderzoekscentrum (TNO) uit Nederland.

Het Selectiecomité stelt zich tot doel via de selectieprocedure het inhoudelijk karakter van FTI als **technologiebeurs** zo sterk mogelijk te benadrukken en de kwaliteit van de beurs zo hoog mogelijk op te tillen.

Het Comité komt om de drie weken bijeen en evalueert alle aanvragen in chronologische volgorde van ontvangst op basis van de informatie die bij de aanvraag tot inschrijving verstrekt wordt.

De aanvraag wordt ofwel onmiddellijk aanvaard of geweigerd, ofwel wordt aan de aanvrager schriftelijk bijkomende informatie gevraagd wanneer de reeds ontvangen gegevens niet toelieten een gefundeerde evaluatie te maken. Het Comité duidt tevens de technologische sector aan waaronder de aanvraag thuishoort.

Wanneer een aanvrager, die geweigerd werd, op basis van aanvullende informatie schriftelijk een herziening vraagt, komt het dossier opnieuw voor het **Selectiecomité**, dat dan een definitieve beslissing neemt.

Het Selectiecomité laat geen mondelinge verdedigingen toe.

Op het ogenblik dat de beschikbare beursoppervlakte **volzet** is, worden de aanvaarde dossiers op een wachtlijst geplaatst. Ook hier wordt de chronologische volgorde van de aanvragen gerespecteerd. Wanneer door een annulatie plaats vrijkomt, wordt de wachtlijst aangesproken. De wachtlijst is opgedeeld in sectoren. Komt er plaats vrij in de hall van bijvoorbeeld de „biotechnologie en agro-industrie”, dan wordt de eerste aanvaarde aanvrager op de wachtlijst, die tot deze sectoren behoort, ervan in kennis gesteld dat hij, zo gewenst, nog kan opgenomen worden.

De gehanteerde selectiecriteria kunnen alle afgeleid worden uit het basiscriterium. Een exposant moet nieuwe technologieën, technieken, produkten of processen kunnen voorstellen die door zijn onderneming of groep tot stand gebracht zijn. De technologie is gegroeid uit onderzoek en/of ontwikkeling die binnen de onderneming of groep gebeurd is.

Dienstverlenende ondernemingen die zich vrijwel uitsluitend kunnen beroepen op het feit dat ze (vrij klas-sieke) diensten aanbieden aan hoogtechnologische bedrijven, kunnen volgens dit criterium niet aanvaard worden.

Bedrijven die een zuivere distributiefunctie vervullen, vallen ook buiten dit criterium, tenzij zij een groep vertegenwoordigen of als exclusief vertegenwoordiger van een buitenlandse firma de opdracht gekregen hebben in naam van de firma voor de praktische **beursdeelname** te zorgen.

Ook industriële bedrijven die als zuivere loonwerkers moeten beschouwd worden, worden niet aanvaard wanneer blijkt dat zij voor hun industriële activiteit enkel nieuwe technologieën toepassen die door anderen ontwikkeld en gecommmercialiseerd werden.

Ook de individuele participaties van exposanten aan collectief-, groeps- of landenstanden worden door het Selectiecomité geëvalueerd. De overkoepelende organisator wordt in kennis gesteld van de aanvragen tot deelname die niet aan het beursprofiel beantwoorden. De gevraagde oppervlakte wordt in dit geval tevens gereduceerd.

Aan ondernemingen of groepen die verschillende **deelactiviteiten** hebben, wordt gemeld welke **deelactiviteiten** passen binnen het kader van de beurs, en welke niet in aanmerking komen.

Het Selectiecomité behandelt alle aanvragen op dezelfde wijze, onafhankelijk van de regio of het land waar de aanvrager gevestigd is. Van het totaal aantal aanvragen werd 13 % niet aanvaard.

Vraag nr. 34
van 9 maart 1987
van de heer J. ANSOMS

Belgisch-Nederlands grensgebied -- Arbeidsbemiddeling

Niettegenstaande de aanhoudende hoge werkloosheid, zowel in Nederland als in België, blijft de grensarbeid vrij belangrijk.

Op geregelde tijdstippen worden zelfs, voor bepaalde jobs, grensoverschrijdende wervingscampagnes bij wijze van advertenties gehouden.

Graag vernamen wij of :

1. er op geregelde tijdstippen contacten plaatsvinden tussen de respectievelijke plaatsingsbureaus in de Belgische-Nederlandse grensgebieden ;
2. er grensoverschrijdende arbeidsbemiddeling plaatsvindt ;
3. er eventuele statistische gegevens hieromtrent voorradig zijn ?

Antwoord

1. Met betrekking tot de contacten die plaatsvinden tussen de respectievelijke plaatsingsbureaus in de Belgische-Nederlandse grensgebieden kan ik het geachte lid meedelen dat er op dit ogenblik Benelux-contacten zijn in het Middengebied ingedeeld in de groepen West, Midden en Oost. Elke groep heeft jaarlijks 1 contact op Nederlandse bodem en 1 contact op Belgische bodem.
2. Wat betreft de organisatie van grensoverschrijdende arbeidsbemiddeling kan ik mededelen dat op initiatief van de EEG van Belgische zijde vorig jaar, 16 ambtenaren van de grenskantoren gedurende 4 dagen de werking van een Nederlands grensbureau hebben opgevolgd. Omgekeerd hebben van Nederlandse zijde een aantal ambtenaren hetzelfde gedaan in de Belgische grenskantoren. Sinds dit jaar zijn er opleidingssessies voorzien voor de mensen uit de kantoren van de grensgebieden in functie van de verbetering van de compensatie van de werkaanbiedingen.
3. Statistische gegevens over grensoverschrijdende arbeidsbemiddeling zijn op dit ogenblik nog niet beschikbaar. Het SIMONA-systeem wordt aangepast ten einde relevante cijfers van werkaanbiedingen en werkzoekenden uit de grensgebieden te kunnen leveren.

Vraag nr. 35
van 10 maart 1987
van de heer M. DESUTTER

Arbeidsbemiddeling via Subregionale Tewerkstellingsdienst Brugge — Aantal werkaanbiedingen door privé-sector

Graag vernam ik van de heer Voorzitter welke het aantal ontvangen werkaanbiedingen en niet-voldane werkaanbiedingen waren die in de privé-sector genoteerd werden op 31 december 1986 voor de Subregionale Tewerkstellingsdienst Brugge, onderverdeeld per beroepsgroep.

Antwoord

Het geachte lid zal hierna het gevraagde overzicht vinden van de werkaanbiedingen die in de privé-sector bij de Subregionale Tewerkstellingsdienst van Brugge werden ontvangen in 1986 en het aantal aanbiedingen waaraan op 31 december 1986 nog niet was voldaan.

Ontvangen werkaanbiedingen en niet-voldane werkaanbiedingen in de privé-sector bij de STD BRUGGE verdeeld per beroepsgroep

Beroepsgroepen	Ontvan- gen in 1986	Lopend op 31.12.86
Bedienden	751	106
Artiesten	5	-
Landbouwers	6	-
Jagers - Bosarbeiders	-	-
Vissers	927	8
Mijnwerkers	-	-
Groevearbeiders	-	-
werknemers vervoer en televerbindingen	109	30
Textiel - Kleding	61	1

Beroepsgroepen	Ontvan- gen in 1986	Lopend op 31.12.86
Bedien. Metaalovens, Walsers. Draadtr. Vormers	1	-
Mecaniciens, Gereedchapsm.. Loodgieters. Lassers	240	20
Elektriciens	88	2
Diamantbewerkers	-	-
Timmerlieden, Schrijnwerkers, Meubelmakers	80	33
Schilders, Behangers	36	-
Metselaars, Vloerleggers. Plafonneerders	169	3
Letterzetter. Drukkers	22	3
Pottenbakkers. Ovenbedieners, Glasvormers	20	-
Molenaars, Bakkers, Brouwers	76	6
Arbeiders van de scheikundige bedrijven	1	-
Tabaksbewerkers	-	-
Ambachtslieden en arbeid. Niet elders vermeld	1	-
Inpakkers en soortgelijke arbeiders	11	-
Machinisten station.-Graafmach. en Hijswerktuigen	14	-
Havenarbeiders en warenhandelaars	12	-
Handlangers	90	5
Koks, Kamermeisjes, Kelners, Serveerders	869	9
Andere gespecialiseerde arbeiders in de Diensten	181	17
Totaal	3.770	243

* TOTAAL ontvangen werkaanbiedingen minus Horeca in de privé-sector

Vraag nr. 36
van 17 maart 1987
van de heer N. DE BATSELIER

FOB — Fló-contract — Compensaties en uitvoering

Bij de ondertekening van het FOB — F16-contract in februari 1983 (en bij de latere bepaling van de regionale verdeelsleutel van de compensaties) werd bepaald dat General Dynamics 22 % indirecte compensaties voor het Vlaamse Gewest waarborgde.

Dit houdt in dat voor Vlaanderen over een periode van 10 jaar compensaties voor een totale waarde van zowat 10 miljard Belgische frank in het vooruitzicht werden gesteld.

1. Voor welke globale waarde werden door GD projectvoorstellen ingediend ?
2. Hoeveel van deze (door de Fló-werkgroep goedgekeurde) voorstellen werden tot nog toe omgezet in contracten ?
3. Nu, in februari 1987, is 4 jaar verstreken van de totale periode van 10 jaar. Het akkoord met General Dynamics stipuleert dat na 4 jaar 20 % van de compensaties diende gerealiseerd te zijn.

Volgt het reële cijfer deze voorziene ontwikkeling ?

Antwoord

In februari 1983 werd inderdaad een akkoord afgesloten tussen de Belgische Staat en General Dynamics waarbij, in het kader van de aankoop van 44 bijkomende F16-vliegtuigen aan Vlaanderen 22 % indirecte compensaties werden toegewezen. overeenkomend met een waarde van 202 miljoen dollar.

Tot op 1 januari 1987 werden door General Dynamics 136 voorstellen ingediend. Hiervan werden door de F16-werkgroep 119 voorstellen aanvaard voor een totale waarde van ongeveer 258 miljoen dollar.

Door de werkgroep werden tevens 17 voorstellen verworpen voor een totale waarde van ongeveer 18 miljoen dollar.

Voor de omzetting in contracten, kan enkel gerefereerd worden naar de periode tot mei 1986, gelet op de controle die gedaan wordt op de door General Dynamics jaarlijks in te dienen verslagen. Het volgende jaarverslag dient vóór 13 mei goedgekeurd te worden.

Voor de eerste 3 werkingsjaren werden 18 contracten afgesloten voor een totale contractwaarde van ongeveer 22,2 miljoen dollar.

Dit stemt overeen met ongeveer 11 % van de contractwaarde. Dit bedrag kan nog verhoogd worden ingevolge nog niet volledig gecontroleerde facturen.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZIN EN WELZIJSZORG

Vraag nr. 21
van 26 februari 1987
van de heer J. ANSOMS

Stervensbegeleiding terminale patiënten — Financiële middelen

De laatste jaren wint de stervensbegeleiding van terminale patiënten (b.v. kankerpatiënten) steeds aan belang. En het belang van deze dimensie van het welzijnswerk zal nog toenemen.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister :

- a. worden er door haar departement financiële middelen besteed aan de stervensbegeleiding ?
- b. Zo ja, sinds welk begrotingsjaar ? Welke initiatieven werden tot nu toe gesteund ? En welke financiële middelen werden er besteed ?
- c. Zo neen, is zulke financiële steun in de toekomst uitgesloten ?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen heb ik de eer het volgende mee te delen.

Zoals het geachte lid reeds deed opmerken in zijn vraagstelling is er de laatste jaren inderdaad een beweging ontstaan die het belang van een humane stervensbegeleiding benadrukt.

De stervensbegeleiding van terminale patiënten kan op twee domeinen gesitueerd worden : de ziekenhuissector en het thuismilieu van de stervende.

De aandacht voor begeleiding van de stervende en zijn familie binnen de ziekenhuissector zie ik als een opdracht voor de instelling waar de zieke verzorgd wordt.

Mag ik daarom het geachte lid suggereren dezelfde vraag te stellen aan de Minister van Sociale Zaken en Institutionele Hervormingen.

Wat betreft de stervensbegeleiding in het thuismilieu stel ik vast dat bejaardenhelp(st) zowel als gezins-help(st)ers tijdens de vervulling van hun opdrachten regelmatig geconfronteerd worden met stervenden en hun familie.

Ik kan u dan ook meedelen dat in dat verband reeds sensibiliseringscursussen werden ingericht voor deze sector en dit in het kader van de jaarlijkse bijscholing. De financiering van deze bijscholing ligt vervat in de gereglementeerde subsidiëring van de diensten voor Gezins- en Bejaardenhulp.

Verder kan ik vermelden dat het decreet van 5 maart 1985 houdende de normen voor de erkenning en subsidiëring van voorzieningen voor bejaarden een betere personeelsomkadering voorziet inzake aantal en kwalificatie in de rusthuizen.

Het mag verwacht worden dat deze personeelsverruiming ook de mogelijkheden schept tot begeleiding van de stervende bejaarde en zijn familie.

Vanuit de vrijwilligerswereld verneem ik dat sommige individuele vrijwilligers zowel als vrijwilligersverenigingen zich tot doel stellen aandacht te vragen voor de stervensbegeleiding **dáár** waar nodig is, en ook zelf de stervensbegeleiding beoefenen.

Dergelijke projecten werden tot hiertoe door mij niet gesubsidieerd.

P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN HUISVESTING

Vraag nr. 14
van 24 februari 1987
van de heer L. KELCHTERMANS

Verzekering tegen inkomensverlies voor bouwpremiebegunstigden — Toepassing voor tewerkgestelde werklozen (TWW) en gesubsidieerde contractuelen (GESKO'S)

De voorwaarden betreffende het toekennen van een verzekering tegen inkomensverlies voor bouwpremiebegunstigden vermelden onder andere dat de genieters moeten verbonden zijn door een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur. Premiegenieters die op datum van de toekenning van de bouwpremie werkloos waren genieten deze waarborg niet. Tewerkgestelde werklozen blijven als werklozen aanzien worden alhoewel zij bij een openbaar bestuur bijvoorbeeld de gemeente werkzaam waren en als dusdanig een berekend loon ontvingen.

Sinds 1 januari 1987 is de hele reglementering van de tewerkgestelde werklozen gewijzigd en het statuut van de tewerkgestelden is omgezet in een arbeidscontract van gesubsidieerde contractuele. De werkgever is dus hetzelfde gebleven en bijna in alle gevallen is ook het loon gebleven zoals het vroeger als TWW-er was. Het komt mij voor dat deze mensen in feite voldaan hebben aan de gestelde voorwaarden van de **inkomsterverzekering** tegen loonverlies.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kunnen de GESKO's die bij de toekenning van de -bouwpremie TWW'er waren, naar de toekomst toe genieten van deze verzekering tegen inkomensverlies ? Zo ja, onder welke voorwaarden ?
2. Kunnen diegenen die thans nog TWW'er zijn aanzien worden als gelijkgesteld met iemand die verbonden is door een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur ?

Antwoord

In antwoord op de door hem gestelde vragen heb ik de eer het geachte lid volgende gegevens te verstrekken.

In artikel 3 van de verzekeringspolis inzake het verlies van inkomen wegens onvrijwillige werkloosheid en arbeidsongeschiktheid voor werknemers-bouwpremiebegunstigden, afgesloten tussen de OMOB en de Vlaamse Executieve, wordt onder andere bepaald dat de verzekeren, op het ogenblik dat de verzekering een aanvang neemt, verbonden moeten zijn door een volledige dienstbetrekking als arbeider of bediende op basis van een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur.

Onder volledige dienstbetrekking wordt verstaan een betrekking die als dusdanig wordt beschouwd in de wetgeving inzake arbeidsvoorziening en werkloosheid. De in de arbeidsovereenkomst voorziene proefperiode dient voleindigd te zijn.

Voor elke verzekerde gaat de dekking in vanaf de eerste opname van het geleende kapitaal of vanaf de datum van toezegging van de bouwpremie als die nadien gebeurt.

Volgens artikel 2 van het koninklijk besluit nr. 474 van 28 oktober 1986 tot opzetting van een stelsel van door de Staat gesubsidieerde contractuelen bij sommige plaatselijke besturen, kunnen de gesubsidieerde contractuelen in dienst worden genomen bij arbeidsovereenkomst gesloten voor een bepaalde tijd of onbepaalde tijd.

Indien de gesubsidieerde contractuele derhalve verbonden is door volledige dienstbetrekking van onbepaalde duur en hij aan alle andere gestelde voorwaarden voldoet, kan hij als bouwpremiebegunstigde eventueel in aanmerking komen voor de verzekering tegen inkomensverlies.

Rekening houdend met hetgeen voorafgaat, luidt het antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen als volgt :

1. De gesubsidieerde contractuelen, die bij de toekenning der bouwpremie TWW'er waren, kunnen slechts van de verzekering genieten voor zover ze op de datum van normale aanvang der verzekering, al door een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur verbonden waren. Waren ze toen TWW'er dan komen ze niet in aanmerking voor de verzekering. In de polis is op dat stuk geen terugwerkende kracht voorzien.

2. De thans nog als TWW'er tewerkgestelden kunnen — zoals voorheen — niet worden gelijkgesteld met personen verbonden door een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur.

Vraag nr. 15
van 25 februari 1987
van de heer L. KELCHTERMANS

Woningbouw Limburg — Beschikbare kredieten 1987 en aan wending

De moeilijkheden die zich in de sector van de sociale woningbouw stellen zijn bij velen bekend. Bij heel wat beleidsmensen in de provincie Limburg wordt de nood aan woningen aan de lijve ervaren in de lange lijsten van kandidaathuurders voor sociale woningen, waarvoor men geen oplossing kan bekomen.

De studies van GOM-Limburg en het Limburgs Instituut voor Samenlevingsopbouw wijzen uit dat er jaarlijks een tekort van 2.000 huizen is in de provincie Limburg, waarvan 500 koopwoningen en 1.500 huurwoningen. De activiteiten van de gewestelijke bouwmaatschappijen liggen bijna stil met betrekking, tot het bouwen van woningen. Dit bij gebrek aan kredieten.

Gesteld dat „wonen” één van de grondrechten van elk mens is, komt het ons voor dat de overheid de plicht heeft actief bij te dragen tot de oplossing van deze nood, zeker in een zo jonge provincie als Limburg.

Gaarne vernam ik van de geachte **Gemeenschapsminister** een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel kredieten werden aan sociale woningen gespendeerd in Vlaanderen de laatste 5 jaar, gespreid over de diverse provincies ? Hoeveel is dit per inwoner in elke provincie ?
2. Hoeveel woningen konden hiermede gebouwd worden, als koopwoning en als huurwoning ?
3. Welke zijn de kredieten in 1987 voor huisvesting in Limburg ? Hoeveel woningen kunnen hiermede gerealiseerd worden ? Hoe zullen de beschikbare kredieten gespreid worden over de verschillende huisvestingsmaatschappijen ?
4. Hoeveel huurders van sociale woningen zitten in Limburg volgens de laatste huurherziening boven het inkomensplafond ? Hoeveel procent is dit van het totaal aantal verhuurde woningen ?

Antwoord

In antwoord op de door hem gestelde vragen heb ik de eer het geachte lid de volgende gegevens te verstrekken.

A. Wat de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting betreft.

1. Kredieten in Vlaanderen de laatste 5 jaar gespreid aan de huursector en gespreid over de 5 provincies

Jaren	Totaal	Antwerpen	Vl. Brabant	West-Vlaand.	Oost-Vlaand.	Limburg
In 1982 : 6.800 miljoen (niet beschikbaar per provincie)						
1983	3.400.212.000	528.252.000 per inwoner 335	446.413.000 per inwoner 476,5	1.044.572.000 per inwoner 963,25	758.692.000 per inwoner 569,5	622.283.000 per inwoner 859,5
1984	2.800.105.000	617.081.000 per inwoner 390,8	228.927.000 per inwoner 244	722.786.000 per inwoner 665,2	605.418.000 per inwoner 454,8	715.893.000 per inwoner 985
1985	2.000.013.000	597.521.000 per inwoner 377,8	347.285.000 per inwoner 369,5	382.846.000 per inwoner 351,65	301.969.000 per inwoner 227	370.392.000 per inwoner 507,65
1986	1.800.000.000	566.364.000 per inwoner 357,8	322.251.000 per inwoner 342	424.256.000 per inwoner 389	106.827.000 per inwoner 80,4	380.302.000 per inwoner 519,6

2. Aantal gebouwde woningen

Huursector

Jaren	Vlaanderen	Antwerpen	Vl. Brabant	West-Vlaand.	Oost-Vlaand.	Limburg
1982	2.983	817	392	744	709	321
1983	1.397	282	203	446	292	225
1984	1.153	294	99	291	238	251
1985	651	204	205	49	74	119
1986		8	6	10	0	

Koopsector

In totaal werden in de voornoemde periode 73 nieuwe sociale woningen verkocht waarvan geen enkel in Limburg.

3. Kredieten in 1987 voorzien voor Limburg

Het uitvoeringsprogramma zal eerlang door de raad van beheer ter goedkeuring worden voorgelegd.

Er zal naar gestreefd worden voor +/- 480 miljoen frank in Limburg te realiseren. De spreiding per bouwmaatschappij is nog niet definitief gekend.

4. Gegevens betreffende de huurders

Het inkomensplafond tot toegang in een sociale huurwoning in het Vlaamse Gewest stemt overeen met een inkomenscoëfficiënt van 1,25. Op basis van dit laatste gegeven is de situatie in Limburg als volgt :

	Ic > 1,25 Absoluut	Ic > 1,25 Procentueel
31.12.85	1.249	8,77 %
31.12.86*	1.637	24,71 %

(*) deze cijfers hebben slechts betrekking op 4 vennootschappen.

B. Wat de Nationale Landmaatschappij betreft.

1. Kredieten — Vastleggingen

1.1. Toegekende en vrijgegeven kredieten voor het Vlaamse Gewest (periode 1982-1986)

1982	1983	1984	1985	1986	Totaal
3.442.500.000	3.700.000.000	3.145.000.000	3.255.000.000	2.238.000.000	15.780.500.000

Het verschil tussen de feitelijke vastleggingen en de toegekende kredieten werd gedekt door eigen middelen.

Het grote verschil tussen deze cijfers is te wijten aan de nieuwe formule van huurprijsberekening vanaf 1.1.1986.

In de onderstaande tabel wordt aangetoond dat eenzelfde Ic-waarde (1,25) overeenstemt met een duidelijk verschillend inkomen in 1985 en 1986.

Aantal kinderen ten laste	Inkomstengrenzen voor toelating in de volkswoning	
	in 1985	in 1986
0 kinderen ten laste	703.000 fr.	583.334 fr.
1 kind ten laste	736.400 fr.	603.334 fr.
2 kinderen ten laste	769.800 fr.	623.334 fr.
3 kinderen ten laste	803.200 fr.	643.334 fr.
4 kinderen ten laste	836.600 fr.	663.334 fr.
5 kinderen ten laste	870.000 fr.	683.334 fr.
6 kinderen ten laste	903.400 fr.	703.334 fr.

1.2. Globale vastleggingen door de Raad van Bestuur 1982-1986.

Provincie	Bedrag					Totaal
	1982	1983	1984	1985	1986	
Antwerpen	733.115.328	761.439.745	687.141.436	787.827.726	629.759.453	3.599.283.724
VI. Brabant	654.405.426	721.295.460	567.811.003	467.568.818	107.148.632	2.518.229.339
Limburg	762.884.617	899.013.202	1.057.299.704	877.968.051	841.671.929	4.438.837.503
Oost-Vlaanderen	907.362.407	1.106.896.613	836.211.143	847.461.727	454.084.409	4.152.016.299
West-Vlaanderen	657.085.895	793.151.275	502.026.033	545.619.209	361.984.850	2.859.867.262
	3.714.853.673	4.281.796.295	3.650.489.319	3.526.445.567	2.394.649.273	17.568.234.127
	30.120.200	11.467.529	14.147.634	12.296.332	8.486.421	76.518.116
	(*)	(*)	(*)	(*)	(*)	(*)
Vlaams Gewest	3.744.973.873	4.293.263.824	3.664.636.953	3.538.741.899	2.403.135.694	17.644.752.243

(*) reservekredieten aangewend volgens speciale behoeften.

1.3. Besteding per inwoner voor de periode 1982-1986 (bevolkingscijfers per 1 januari 1986)

Antwerpen :	2.274 F
Vlaams Brabant :	2.672 F
Limburg :	6.065 F
Oost-Vlaanderen :	3.125 F
West-Vlaanderen :	2.623 F

2. Aantal verrichtingen

- a : toegekende leningen (zelfbouwers)
- b : op te richten koopwoningen (groepsbouw)
- c : in dorpsherwaarderingsoperaties

Provincie	1982			1983			1984			1985			1986			Totaal		
	a	b	c	a	b	c	a	b	c	a	b	c	a	b	c	a	b	c
Antwerpen	320	103	-	449	59	-	261	118	-	253	155	-	150	144	26	1.433	579	26
VI. Brabant	232	97	-	325	-	-	216	51	-	234	10	-	61	-	-	1.068	158	-
Limburg	277	134	-	389	94	-	253	278	-	307	149	19	193	218	4	1.419	873	23
O.-Vlaanderen	344	117	-	427	134	-	258	176	-	270	145	-	82	135	-	1.381	707	-
W.-Vlaanderen	294	41	-	359	61	-	226	42	-	267	20	-	68	72	-	1.214	236	-
	(7)	(xx)													(7)	(xx)		
Vlaams Gewest	1.474	492	-	1.949	348	-	1.214	665	-	1.331	479	19	554	569	30	6.522	2.553	49

(xx) bijzondere gevallen.

3. Kredieten Provincie Limburg 1987 (overeenkomstig het ontwerpprogramma)

Erkende vennootschap	Kredieten			Aantal verrichtingen		
	a	b	c	a	b	c
Beringen	24.930.000	138.000.000	36.000.000	14	60	21
Diepenbeek	13.763.000	-	-	8	-	-
Genk	23.095.000	66.700.000	46.526.000	13	29	33
Hasselt	21.465.000	48.300.000	4.896.750	12	21	-
Houthalen	14.042.000	-	-	8	-	-
Neerpelt	23.565.000	55.200.000	36.000.000	13	24	12
Lanaken (Rekem)	12.728.000	80.500.000	-	7	35	-
Tongeren	19.747.000	46.000.000	-	11	20	-
	153.335.000	434.700.000	123.422.750	86	189	66
- Verdeeld		711.457.750	-		341	-
- Niet verdeeld		138.542.250	-		p.m.	-
Totaal		850.000.000	-			

4. De Nationale Landmaatschappij **bouwt/leent** met het oog op eigendomsverwerving. Ze verhuurt niet.

Vraag nr. 16
van 17 maart 1987
van de heer J. VAN HECKE

***Huisvestingsbeleid in Oost-Vlaanderen — Evolutie
 nieuwbouw in 1987 — 1988***

In antwoord op een eerder gestelde vraag heeft de Minister erkend dat Oost-Vlaanderen — wat de verbin-
 tenissen 1986 betreft — met 106.827.000 frank ver achter
 ter de andere provincies komt.

Ik zou het op prijs stellen te mogen vernemen welk
 bedrag u voor nieuwbouw in het uitvoeringsprogram-
 ma 1987 — en zo mogelijk tot en met 1988 — voorziet
 voor de provincie Oost-Vlaanderen, vergezeld van een
 opsomming van de erkende vennootschappen, het hun
 toegewezen aantal woongelegenheden, en zo mogelijk
 de vestigingsplaats van die woongelegenheden.

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen
 heb ik de eer hem volgende gegevens te verstrekken.

De Raad van Beheer van de Nationale Maatschappij
 voor de Huisvesting heeft op 24 maart 1987 het uitvoe-
 ringsprogramma 1987-1988 voor het Vlaams Gewest
 goedgekeurd.

Dit programma moet dienen om het door de Vlaamse
 Executieve op 2.400 miljoen frank vastgestelde investe-
 ringsprogramma 1987 alsook een eerste deel van het
 nog niet gekende investeringsprogramma 1988 te reali-
 sieren .

Voor Oost-Vlaanderen werd een totale raming van
 858.252.000 frank voorzien te spreiden over bijna 2
 jaar, naargelang de dossiers klaar komen.

Aard der werken	Aantal woningen	Raming van het vast- leggingsbedrag
Nieuwbouw	59	138.941.000 fr.
Stadsrenovatie — gewone	41	102.664.000 fr.
Herwaarderingsgebieden	77	206.009.000 fr.
Zware renovatie/Patrimonium	478	353.817.000 fr.
Verbeteringspatrimonium	684	56.821.000 fr.
Totaal Oost-Vlaanderen		858.252.000 fr.

Wat de nieuwbouw buiten de stadsrenovatie betreft
 gaat het om volgende projecten :

Ertvelde „Het Noorden”	22 won.	Biezenstraat — Evergem
Gent „Volkshaard”	11 won.	Vlierlinden — Evergem
Hamme „Zonnige		
Woonst	12 won.	O.V.D. Vigor-Wuytens
Zele „Huisvesting”	14 won.	Zele — Centrum
59 won.		

Vraag nr. 17
van 25 maart 1987
van de heer P. PEETERS

***Vlaams Gewest — Aantal ongezonde en onaangepaste
 woningen***

Zou de geachte Minister kunnen mededelen hoeveel

1. ongezonde, niet-verbeterbare ;
2. ongezonde, verbeterbare ;
3. functioneel onaangepaste woningen er momenteel
 in Vlaanderen zijn ?

Zou de geachte Minister eveneens de onderverdeling
 van de gevraagde gegevens kunnen mededelen per pro-
 vincie ?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen
 heb ik de eer hem de volgende gegevens te verstrek-
 ken, gebaseerd op de peilingenquôte die door het
 Nationaal Instituut voor de Huisvesting in 1982-1983
 voor het laatst werd uitgevoerd.

Tabel 1 : Staat en gezondheid van het Vlaamse Woningpark

1971-1972	%	1982-1983	%
gezonde en goede structuur	48,75	woning zonder gebreken	26,98
functioneel niet aangepast met verbeterbare structuur	10,37	woning met lichte gebreken	39,96
	59,12		66,94
functioneel niet aangepast met slechte structuur	3,25	woning met zware gebreken van beperkte omvang	18,26
ongezond verbeterbaar met goede structuur	7,08		
ongezond verbeterbaar met verbeterbare structuur	13,68		
	24,01		18,16
ongezond verbeterbaar met slechte structuur	3,34	woning met zware gebreken van uitgebreide omvang	9,01
ongezond niet-verbeterbaar	13,48	woning met zware gebreken van uitgebreide omvang wat de structuur betreft	1,72
		te vervangen woning	4,17
	16,93		14,90

Tabel 2 : Eindcategorie onderzochte woningen per provincie

Eindcategorie	Antwerpen		VL-Brabant		Limburg		Oost-Vl.		West-Vl.		Vl. Gewest	
	aant.	%	aant.	%	aant.	%	aant.	%	aant.	%	aant.	%
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1. zonder gebreken	573	29,23	447	30,41	402	30,48	425	24,21	412	22,38	2.248	26,98
2. met lichte gebreken	803	40,97	674	45,85	552	41,85	599	34,41	721	39,16	3.329	39,96
3. zware gebreken beperkte omvang	363	18,52	239	16,16	229	17,36	290	16,66	391	21,24	1.513	18,16
4. zware gebreken uitgebreide omvang	132	6,74	76	5,17	95	7,20	240	13,78	197	10,70	751	9,01
4S. zware structurele gebreken	38	1,94	10	0,68	14	1,06	50	2,87	23	1,25	143	1,72
5. vertangen woning	51	2,60	24	1,63	27	2,05	137	7,87	97	5,27	347	4,17
	1.960	100	1.470	100	1.319	100	1.741	100	1.470	100	8.331	100
1 + 2	1.376	70,20	1.121	76,26	954	72,33	1.024	58,81	1.133	61,54	5.577	66,94
3	363	18,52	239	16,26	229	17,36	290	16,66	391	21,24	1.513	18,16
4 + 4S + 5	221	11,28	110	7,48	136	10,31	427	24,53	317	17,22	1.241	4,90

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN VOLKSGE-
ZONDHEID EN LEEFMILIEU

Vraag nr. 85
 van 29 januari 1987
 van de heer A. DE BEUL

Informatie- en inzageprocedure — Meetresultaten luchtvervuiling

Op onze vraag nr. 334 van 24 september 1986 antwoordde u dat de resultaten van de regionale meetnetten en -opdrachten in de bibliotheek van AROL kunnen geraadpleegd worden.

Tot onze grote verwondering maakt u deze raadpleging van uw voorafgaande, schriftelijke toestemming, afhankelijk. Deze opstelling komt als erg ouderwets over en doorkruist duidelijk de verschillende voorstellen van wetten en decreten, tot het vergemakkelijken voor de burger van de toegang tot de informatie.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Waarom wordt deze raadpleging afhankelijk gesteld van uw voorafgaandelijke, schriftelijke toestemming ?
2. Meent u niet dat deze procedure een zware rem en drempel vormt voor elke „wakkere” burger ?
3. Het feit dat de Minister zelf deze schriftelijke toestemming moet geven, is daarenboven nog ongebruikelijker. Wat is de motivatie om de raadpleging van uw schriftelijke toestemming te laten afhangen ?
4. Meent u niet dat dit juist een beoordeling is — indien men deze beoordeling wil inbouwen — die moet gebeuren door de administratie. Deze bevoogding van de administratie lijkt ons om geen enkele reden noodzakelijk. Welke argumentatie voert u voor deze bevoogding aan ?
5. Welke criteria hanteert u om een aanvraag tot raadpleging van deze gegevens al dan niet toe te staan ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

In tegenstelling tot de meetresultaten van de permanente meetnetten kunnen de verslagen over de resultaten van de regionale meetnetten en opdrachten eveneens informatie bevatten over de emissie van bepaalde bedrijven, over bepaalde produktiemethoden en zelfs gegevens waarvoor het handels- of fabricatiegeheim geldt.

Het is duidelijk dat dergelijke individuele gegevens niet ter beschikking van het publiek kunnen gesteld worden. Vandaar dat bedoelde raadpleging afhankelijk gesteld wordt van een voorafgaande schriftelijke toestemming.

De meetresultaten van de voornaamste regionale meetnetten te Hoboken en te Tessenderlo worden regelmatig toegelicht op vergaderingen van werkgroepen, waarvan de betrokken bedrijven, de bevoegde ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap, de provincie, de gemeente(n), de wetenschappelijke instituten en inrichtingen die de metingen hebben verricht, evenals de erkende plaatselijke milieuverenigingen deel uitmaken.

Tot nog toe werd aan niemand die er om verzocht, de raadpleging van rapporten en meetverslagen geweigerd.

Vraag nr. 86
 van 29 januari 1987
 van de heer L. Kelchtermans

Hoogspanningslijnen — Maatregelen tegen overlast

Volgens de informatie die mij ter kennis gebracht werd, zijn het aantal klachten ingevolge hinder van de hoogspanningslijnen toegenomen. De een klaagt over dierensterfte, de andere over zenuwzinkingen bij mensen ingevolge het leven in een magnetisch veld, en een volgende over de vermindering van opbrengst bij weidedieren. enz.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel gevallen zijn er bij uw diensten gekend in verband met de mogelijke hinder van hoogspanningslijnen op het leven van mens en dier ?
2. Zijn er onderzoeken ter zake ingesteld ? Door wie en met welk resultaat ? Is er enig verband vastgesteld tussen de klachten en de aanwezigheid van de hoogspanningslijnen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid mededelen dat bij mijn inspectie-diensten tot dusver geen klachten gekend zijn inzake hinder door hoogspanningslijnen.

De gestelde problematiek behoort overigens tot de bevoegdheid van de nationale overheid.

Vraag nr. 87
van 30 januari 1987
van de heer A. DE BEUL

Luchtvervuiling — Preventief beleid

In onze vragen nr. 334 van 24 december 1986 stelden we vast dat het beleid sterk de nadruk legt op het meetnet. Dat het meetnet echter op zichzelf geen echt beleidsinstrument is maar enkel een post factumreactie mogelijk maakt, lijkt wel duidelijk uit de geciteerde „preventieve” maatregelen.

In twee gevallen betrof het een specifiek bedrijf, terwijl in één geval het betrekking had op een specifieke verontreiniging (zwarte metalen). Twee andere gevallen slaan op meer algemene maatregelen die echter via saneringsplannen, naar de exploitatievergunningen toe, moeten gerealiseerd worden.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Zijn deze vijf voorbeelden de enige beleidsgevolgen die aan de meetresultaten werden gehecht ?
2. Gelieve alle gevallen te vermelden, vanaf 1982, waar, op basis van de exploitatievergunning of saneringsplannen werden uitgevoerd ? Deze gegevens worden opgesplitst per bedrijf : de vroegere en nieuwe emissienormen, soort van luchtverontreiniging en de specifieke maatregelen.
3. Het aanpassen per bedrijf op basis van de exploitatievergunning of per emissiesoort, lijkt geen voldoende antwoord te bieden om de luchtverontreiniging te verminderen. De gecumuleerde emissies vormen een luchtverontreiniging die niet meer aanvaardbaar is. Hoe zal preventief deze cumulatieve uitstoot worden voorkomen ? Welke globale beleidsaanpak zal, in samenwerking met de Staatssecretaris van Leefmilieu worden voorgesteld ?

Antwoord

In antwoord op zijn bijkomende vragen over de be-

leidsgevolgen die aan meetresultaten worden gehecht, kan ik het geachte lid mededelen dat naast de geciteerde voorbeelden in mijn antwoord op zijn vorige vraag, er in uitvoering van opgelegde vergunningsvoorwaarden dagelijks in het Vlaamse Gewest metingen van emissies en immissies uitgevoerd worden in meerdere bedrijven.

Gelet op deze dagelijkse praktijk is het materieel onmogelijk een lijst op te stellen van de bedrijven die sinds 1982 verbeteringswerkzaamheden hebben uitgevoerd om de luchtverontreiniging te verminderen. Het globaal resultaat inzake de industriële luchtverontreiniging gedurende de laatste jaren in het Vlaamse Gewest bedraagt over de periode 1980-1984 een vermindering van de totale uitwerp van zwaveldioxyde van 49 %, en van stikstofoxyden van 36 %.

Een gedetailleerde beschrijving van de actuele situatie inzake de luchtverontreiniging kan het geachte lid terugvinden in de brochure „Luchtverontreiniging” van oktober 1986, die op aanvraag gratis te verkrijgen is bij het Bestuur voor Leefmilieu, AROL, Belliardstraat 12 te 1040 Brussel.

In deze brochure is tevens de beleidsaanpak om in de toekomst de luchtverontreiniging nog aanzienlijk te verminderen beschreven.

Vraag nr. 88
van 30 januari 1987
van de heer O. VAN OOTEGHEM

Luchtvervuiling in het arrondissement Gent-Eeklo — Aantal meetpunten, meetresultaten en maatregelen

De omgeving van Gent en de Kanaalzone wordt vaak zwaar belast door de luchtverontreiniging.

Opvallend daarbij is, dat de industrie dikwijls op zaterdag en zondag voor een grotere emissie zorgt dan tijdens de andere dagen van de week.

Mag ik daarom de geachte Minister verzoeken volgende vragen te willen beantwoorden.

1. Hoeveel meetpunten bestaan er in het arrondissement Gent-Eeklo ?
2. Op welke plaatsen werden de maximumnormen van luchtverontreiniging het dichtst benaderd of overschreden ?
3. Is het juist dat tijdens het weekeinde de lozing van schadelijke rook en gassen soms groter is dan tijdens de week ?
4. Hoe dikwijls werden er maatregelen getroffen tegen de grootste vervuilers ?
5. Wat is hiervan het resultaat ?
6. Kan de geachte Minister mij, als bijlage, een opgave bezorgen van de meetpunten in het arrondissement Gent-Eeklo met hun situering ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen, heb ik de eer het geachte

lid het volgende mede te delen.

In het arrondissement Gent-Eeklo werden in totaal 28 meetposten opgericht voor de controle van de luchtverontreiniging.

Hiervan behoren 15 meetstations tot het in 1968 opgericht semi-automatisch „zwavel-rook” meetnet, voor de meting van daggemiddelde concentraties aan zwaveldioxyde en zwarte rookdeeltjes.

Het vol-automatisch meetnet voor luchtverontreiniging omvat er 12 meetposten en is operationeel sedert 1978. De halfuurgemiddelde concentraties voor meerdere pollutanten worden hier geregistreerd (SO_2 , NO_2 , NO , CnHm , O_3 , stof). Tenslotte werd in 1985 een bijkomend meetstation geïnstalleerd voor de meting van SO_2 , ter hoogte van de gemeente Kerkbrugge/Langerbrugge. Dit station behoort tot de Vlaamse regionale meetnetten voor luchtverontreiniging.

De normen voor zwaveldioxyde en zwevende deeltjes in de lucht zijn vervat in de richtlijn van de Raad der Europese Gemeenschappen van 15 juli 1980. Deze richtlijn werd bekrachtigd bij koninklijk besluit van 16 maart 1983. Een benadering en overschrijding van de in de richtlijn vooropgestelde limietwaarde ($350 \text{ ug/m}_3 \text{ SO}_2$) van de 98ste percentiel van alle tijdens het jaar (1 april — 31 maart) gemeten dagwaarden, werd vastgesteld in de zone gelegen ten westen van de Gentse Kanaalzone.

In de periode 1983-84 werd in het meetstation R731 te Evergem-Kerkbrugge 354 ug/m_3 bekomen (98ste percentielwaarde), en ter hoogte van het meetstation R721 te Wondelgem 353 ug/m_3 . In de periodes 84/85 en 85/86 werden geen overschrijdingen vastgesteld.

In Wondelgem werd nog respectievelijk 338 ug/m_3 en 306 ug/m_3 en in Evergem-Kerkbrugge 288 ug/m_3 en 203 ug/m_3 gemeten. In het regionaal station te Kerkbrugge/langerbrugge werd in 85/86 als 98ste percentiel 267 ug/m_3 gemeten.

Bovendien worden in deze stations zeer hoge kortstondige pollutiepieken geregistreerd. De Nederlandse limietwaarde van 830 ug/m_3 als uurswaarde („emergency level”), werd in het regionaal station in de winterperiode oktober-maart 1986 zesmaal overschreden. In de zomerperiode maart-augustus 1986, werd de 830 ug/m_3 limiet nog tweemaal overschreden.

Naast de huishoudelijke verontreiniging wordt aangenomen dat een 3-tal bedrijven aan de basis liggen van de verhoogde SO_2 -concentraties in deze zone.

Uit de SO_2 -immissiemetingen kon geen verband worden afgeleid tussen verhoogde pollutie en het weekeinde. Het aantal dagen met maximale halfuursmetingen boven 1000 ug/m_3 in 1985 en 1986 is niet verhoogd voor de dagen van het weekeinde. Anderzijds is uit het geregistreerde klachtenpatroon sedert de zomer 1986 wel een toename van de geurhinder in de omgeving van de Kanaalzone af te leiden, vooral op vrijdagen en het weekeinde. De sanering van deze situatie wordt momenteel door de bevoegde inspectie onderzocht.

Na een onderzoek van de meetresultaten en na aanvullende onderzoeken in de bedrijven in de omgeving,

heeft het Bestuur voor Leefmilieu enige bedrijven uitgenodigd om een milieueffectrapport op te stellen.

Uit het milieueffectrapport voor een elektrische centrale blijkt dat de geplande overschakeling op steenkolen een gunstige invloed zal hebben op de immissie van SO_2 en de omgeving. Uit het milieueffectrapport van een bedrijf voor metaaloxijde blijkt, dat de overschakeling op een ander procédé niet alleen de emissie van SO_2 fundamenteel zal beperken, maar tevens een oplossing biedt voor het lozen van afvalstoffen in open zee. Het milieueffectrapport voor een tweede bedrijf voor metaaloxiden, is slechts onlangs gestart.

De saneringsmaatregelen die voortvloeien uit de milieueffectrapporten, worden door het bevoegde Bestuur voor Leefmilieu als exploitatievoorwaarden voorgesteld aan de bevoegde bestuurlijke overheid.

De volgende meetstations, gelegen in het arrondissement Gent-Eeklo, behoren tot het semi-automatisch „zwavel-rook” meetnet.

- 701 Gentbrugge, Heldenplein 4, Sociaal Centrum
- 702 St.-Amandsberg, Antwerpse Steenweg 117, Sociale Dienst
- 703 Oostakker, Dorpplaats 1, Gemeentehuis
- 704 Ledeberg, Kerkplein 24a, Voormalig Gemeentehuis
- 706 Gent, Prof. Heymanslaan, Groothandelsmarkt
- 707 St.-Denijs-Westrem, Gemeenteplaats 2, Gemeentehuis
- 708 Gent, Kluyskensstraat 2, Hospitaal De Bijloke
- 709 Gent, Pelikaanstraat 15, Politiebureau 4e wijk
- 710 Gent, Baudelookaai 1, Stadslaboratorium
- 711 Gent, Houtdoklaan 3, Politiebureau 8e wijk
- 712 Gent, Peerstraat 1, Zwemkom
- 713 Gent, Dracoenstraat 8, Speelplein
- 714 Wondelgem, Burg. Dr. Cieterslaan 4, Gemeentehuis
- 715 St.-Kruiswinkel, Dorp 23, Voormalig Gemeentehuis
- 716 Gent, J.F. Kennedylaan 51, Sidmar.

De volgende stations behoren tot het volautomatisch meetnet.

- M703 Gent, St.-Denijs, Kortrijkse steenweg (SO_2)
- R701 Gent, Baudelohof (SO_2 , NO , NO_2 , CnHm , stof)
- R710 Destelbergen, Admiraalreed (SO_2)
- R720 Oostakker, Kon. Boudewijnlaan (SO_2 , stof)
- R721 Wondelgem, St.-Sebastiaanstraat (SO_2)
- R730 Desteldonk, Desteldonkstraat (SO_2 , CnHm)
- R731 Evergem, Doornzelestraat (SO_2 , NO , NO_2 , stof)
- R740 St.-Kruiswinkel, John Kennedylaan (SO_2 , NO , NO_2 , stof)
- R741 Ertvelde, Spiedamstraat (SO_2)
- R750 Zelzate, Burg. Chalmetlaan (SO_2 , stof)
- NO13 Assenede, Scheurhoekstraat (SO_2)
- NO32 Merelbeke, Pastoor Clausplein (SO_2).

Het meetstation, behorende tot het regionaal meetnet, bevindt zich te 7EVG01, Evergem. Grovermansdreef.

Vraag nr. 89
van 30 januari 1987
van mevrouw M. VOGELS

Industriële stortplaats Tessenderlo Chemie — Sanering

Gedurende jaren heeft het bedrijf Tessenderlo Chemie illegaal een industrieel vuilnisstort uitgebaat in de gemeente Tessenderlo.

Pas op 18 mei 1983 werd door de NV Tessenderlo Chemie een aanvraag ingediend tot het bekomen van een exploitatievergunning voor industriële, huishoudelijke en inerte afvalstoffen. De Bestendige Deputatie verleende op 12 september 1985 vergunning voor de exploitatie van een stortplaats voor inerte afvalstoffen klasse III.

Uit de adviezen, uitgebracht naar aanleiding van bovenvermelde aanvraag, blijkt dat het bedrijf jarenlang in overtreding is geweest met al de toepasbare wetgevingen (stedebouw, afval, waterverontreiniging.. .) en dat het stort een wezenlijk gevaar oplevert voor het milieu.

Door de bevoegde Minister werd op 10 maart 1986 (aangevuld door een beslissing van 23 juni 1986) de beslissing van de Bestendige Deputatie vernietigd.

De OVAM besliste dienaangaande een onderzoek in te stellen om na te gaan op welke wijze het betrokken gebied kon gesaneerd worden. Op 24 maart 1986 vernamen we dat OVAM **vóór** de verlofperiode van juli 1986 zou starten met een studieopdracht (door een erkend bedrijf of instelling).

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Gezien de ligging van de stortsite en de mogelijkheid van zware verontreiniging weten we dat saneringsmaatregelen nodig zijn, zelfs voordat een volledig onderzoek dienaangaande is uitgevoerd. Heeft de geachte Minister saneringsmaatregelen voorgesteld? Zo ja, worden deze maatregelen uitgevoerd?
2. Het onderzoek voor de sanering van het stort zou een aanvang genomen hebben vóór juli 1986. Wanneer is dit onderzoek gestart? Hoe lang zal dit onderzoek duren? Zijn er reeds voorlopige resultaten bekend? Zo ja, welke zijn deze?
3. Hoe zal de geachte Minister het gebied saneren en de bestemming volgens het gewestplan (natuurgebied) verwezenlijken?
4. Zijn er reeds voldoende gegevens bekend om het gevaar voor het grondwater en de bodem in het algemeen te kunnen bepalen?

Antwoord

In antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Het onderzoek dat in opdracht van de OVAM in de regio Tessenderlo-Ham wordt uitgevoerd heeft betrekking op het slibbekken en de aangrenzende industriële stortplaats van Tessenderlo Chemie gelegen ter hoogte „Kepkensberg — Borghtheide”.

Het onderzoek omvat onder meer :

- een geologische en hydrogeologische studie omtrent de bodemopbouw, inclusief het opstellen van een hydrologisch model voor het studiegebied ;
- een risico-analyse voor milieu en volksgezondheid (onder andere het simuleren van de verspreiding van pollutanten via het grondwater in een migratiemodel) ;
- een onderzoek naar de toepasbare saneringstechnieken gevolgd door een kosten-batenanalyse en het formuleren van een saneringsvoorstel voor het betrokken gebied.

Het onderzoek is gestart begin maart 1987. De uitvoeringstermijn bedraagt 15 maanden.

Bij de evaluatie van de toepasbaarheid van diverse (bodem) saneringstechnieken voor het betrokken studiegebied zal tevens worden nagegaan hoe de uit te voeren werkzaamheden voor afwerking en sanering van de stortplaats optimaal kunnen worden ingepast bij de realisatie van de nabestemming (natuurgebied) volgens het gewestplan.

Op basis van bestaande gegevens onder meer inzake geologische opbouw van de ondergrond en kwaliteit van het plaatselijke grondwater kan worden gesteld dat de risico's voor verontreiniging van bodem en grondwater reëel zijn. Een inschatting van aard en dimensie van de verontreiniging zal pas kunnen gebeuren nadat de studieresultaten bekend zijn.

Vraag nr. 91
van 30 januari 1987
van de heer E. GRYP

Gebruik en/of voorkoming van oplosmiddelen — Maatregelen

Volgens recente gegevens verdampen er in Duitsland alleen al jaarlijks zo'n 400.000 ton oplosmiddelen die voorkomen in lakken, verven en dergelijke aangewend in de industrie, in het huishouden en door de hobbyist.

Deze producten worden voor een groot deel „fotochemisch agressief” genoemd en tasten de omgeving op den duur aan.

Beschikt de geachte Minister over gegevens over het gebruik of het voorkomen van oplosmiddelen in België? Zijn er gegevens bekend aangaande de invloed van dergelijke middelen op mens en omgeving? Zijn er plannen om deze op korte termijn te bestuderen en maatregelen te treffen?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid mededelen dat er bij de gewestelijke bevoegde administratie geen concrete gegevens beschikbaar zijn met betrekking tot het gebruik noch het voorkomen van oplosmiddelen in Vlaanderen.

Met betrekking tot de door het geachte lid aangehaalde problematiek weze vermeld dat fotochemische reacties

tussen NO_x en volatiele organische componenten (VOC) inderdaad leiden tot de vorming van secundaire pollutanten, zoals ozon en peroxy-acetyl-nitraten, die tot de meest reactieve oxydantia behoren.

De problematiek van de foto-oxydantia beperkt zich dus niet alleen tot de emissies van oplosmiddelen afkomstig uit verven, lakken en dergelijke. Zoals reeds vermeld spelen de stikstofoxyden hier evenzeer een belangrijke rol. Wat de vluchtige organische componenten betreft, dient naast de oplosmiddelen tevens rekening gehouden met de niet minder belangrijke emissies van :

- onverbrande koolwaterstoffen afkomstig uit het verkeer en andere huishoudelijke en industriële verbrandingsprocessen ;
- volatiele organische componenten afkomstig uit industriële productieprocessen (raffinerijen, scheikundige industrie) ;
- methaan (CH₄) die zijn oorsprong vindt in de anaërobe gisting van organisch materiaal (bemesting van landbouwgronden, natuurlijke putrificatieprocessen) en die op natuurlijke wijze geproduceerd wordt.

De inventarisatie van schadelijke emissies in Vlaanderen (Emissie-Inventaris Vlaamse Regio), die in opdracht van de Vlaamse Regering door de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL) in samenwerking met de Rijksuniversiteit van Gent en het IHE geschiedt, toont aan dat de totale industriële emissie van stikstofoxyden in Vlaanderen ten opzichte van 1980 met ongeveer 36 % is verminderd maar toch nog meer dan 55.000 ton per jaar bedraagt.

Sedert oktober 1986 werden de werkzaamheden van de EIVR uitgebreid tot de inventarisatie van organische solventen afkomstig van de industrie. Cijfergegevens hieromtrent zijn vooralsnog niet beschikbaar.

Aangaande de invloed van de foto-oxydantia op mens en omgeving, kan worden gesteld dat de toxiciteit van de fotochemische luchtverontreiniging wordt verklaard door de hoge reactiviteit van de foto-oxydantia tegenover het organische materiaal, en meer bepaald tegenover de levende materie.

Zo zou niet alleen schade aan de gewassen maar vooral een algemene produktiviteitsvermindering aan deze pollutanten kunnen worden toegeschreven.

Wat de effecten van deze oxydantia op de volksgezondheid betreft, duiden enkel tot nog toe schaarse epidemiologische onderzoeken op een positieve correlatie tussen dit fenomeen en aandoeningen, zoals een verhoogd aantal aanvallen bij astma-lijders, oog- en keelirritaties, hoofdpijn en hoest.

Gezien het gebrek aan wetenschappelijk basismateriaal inzake „foto-oxydantia” is het tot heden onmogelijk om tot doeltreffende maatregelen over te gaan.

Om het belang van de fotochemische luchtverontreiniging in Vlaanderen te onderkennen werden sinds de zomer 1986, en in samenwerking met de afdeling Lucht van het IHE, verschillende onderzoeken aangevat.

Hiertoe werden door de Vlaamse Gemeenschap de volgende middelen ter beschikking gesteld :

1. 4 stationnaire meetcabines voor continue totale koolwaterstofmetingen en automatische VOC-staalname en -analyse in gebieden met verhoogde VOC-emissies (Gent, Antwerpen, Kwaadmechelen, Tessenderlo) ;
2. meetwagens van de Vlaamse Gemeenschap voor semi-mobiele metingen van foto-oxydantia en precursoren ;
3. verplaatsbare meetcabine (werfwagen) voor de meting van primaire en secundaire pollutanten in rurale gebieden (achtergrond-concentratie metingen in natuurreservaten).

Middelen 1 en 2 van dit onderzoek zijn operationeel sinds begin 1987.

Middel 3 zal deze zomer operationeel worden.

Vraag nr. 94
van 6 februari 1987
van de heer E. VANDEBOSCH

Tessenderlo-Chemie en Limburg-Chemie — Wetenschappelijk onderzoek naar „black-points”

In een krantartikel van vrijdag 26 december 1986 vernemen wij dat er opdracht zou gegeven zijn om de milieuvervuilende activiteit van Tessenderlo-Chemie en Limburg-Chemie te laten onderzoeken in het kader van het onderzoek naar de „black-points” in Vlaanderen.

Gaarne vernam ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Aan wie werd deze onderzoeksopdracht toevertrouwd ?
2. Welke is de precieze onderzoeksopdracht die werd gegeven ?
3. Binnen welke termijn moet dit onderzoek voltooid zijn ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Een wetenschappelijk onderzoek naar bodem- en/of grondwaterverontreiniging in de regio Tessenderlo-Ham zal worden uitgevoerd door het Studiebureau Betech NV voor een bedrag van 5.100.000 frank (exclusief BTW).

Het onderzoek omvat onder meer :

- een volledige inventarisatie van de reeds bestaande gegevens met betrekking tot de stortplaats en omgeving ;
- een chemische karakterisatie van zowel afvalstoffen als bodem, planten en grond- en oppervlaktewater in het studiegebied ;
- een geologische en hydrogeologische studie om-

trent de bodemopbouw, inclusie het opstellen van een hydrologisch model voor het studiegebied ;

- een biologische beschrijving van de omgeving ;
- een risico-analyse voor milieu en volksgezondheid (onder andere het simuleren van de verspreiding van pollutanten via het grondwater in een **migratie**-model ;
- een onderzoek naar de toepasbare **saneringstechnieken** gevolgd door een kosten-batenanalyse en het formuleren van een saneringsvoorstel voor het betrokken gebied.

De uitvoeringstermijn werd vastgesteld op vijftien maanden.

Vraag nr. 95
van 11 februari 1987
van de heer E. VANDEBOSCH

Verontreiniging van de Grote Laak — Maatregelen

Op de jongste vergadering van de Gemeenteraad in de Antwerpse Gemeente Laakdal, heeft de Burgemeester uitvoerig relaas gegeven over de jongste ontwikkelingen in verband met de verontreiniging van de Grote Laak.

Volgens de Burgemeester zullen voor het einde van dit jaar de afvalwaters van Tessenderlo-Chemie, buiten de zouten, geen giftige stoffen meer mogen bevatten.

Hierover zouden gesprekken gevoerd zijn met de kabinetten van de Ministers Lenssens, Deprez en Olivier en met de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij . Het resultaat van deze gesprekken zou zijn dat Tessenderlo-Chemie binnenkort nog alleen de afvalwaters in de Grote Laak mag lozen. Tot op heden gebeurde dat ook in de Winterbeek die uitmondt in de Demer. Bovendien zou een beperking van het aantal lozingspunten in de Laak worden opgelegd.

Door middel van die maatregelen kan de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij een nauwkeurige controle uitoefenen op de lozingen van Tessenderlo-Chemie. Vanaf eind januari werden **er** reeds monsters genomen. Het bedrijf zal verplicht worden alle schadelijke stoffen uit de afvalstroom te halen, behalve de zouten omdat dit niet mogelijk blijkt. Eind 1987 zou er dan nog alleen zout water in de afvalwaters overblijven dat van een dergelijk gehalte is dat het naar de collector langs het Albertkanaal kan afgevoerd worden.

Volgens de Burgemeester zou de Hogere Overheid ondertussen ook al een bundel klaargemaakt hebben over de ruiming van de Laak en het aanleggen van een folie op de bodem tussen Veerle en Westerlo. Het probleem zou vooralsnog zijn dat het slib dat opgestapeld zou worden langs de boorden giftig afval zou bevatten.

Tot zover de berichten die meegedeeld werden op de gemeenteraad in Laakdal.

Kan de Minister ons deze berichten bevestigen of ontkennen ?

Antwoord

Naar aanleiding van zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

De berichten aangaande de opgelegde saneringsmaatregelen, waarnaar het geachte lid verwijst, kunnen bevestigd worden.

In september 1986 werden aan de NV Tessenderlo Chemie twee nieuwe lozingsvergunningen afgegeven waarin saneringsmaatregelen worden opgelegd.

Deze lozingsvergunningen vermelden een aantal bijzondere voorwaarden voor wat betreft de zware metalen en de, in het afvalwater aanwezige, organische verbindingen.

Tevens werd aan het bedrijf de verplichting opgelegd een eigen meet- en controleapparatuur te plaatsen bij de lozingspunten, dagelijks monsters van het afvalwater te nemen en deze te analyseren. Het debiet dient eveneens permanent geregistreerd te worden. Hierop wordt controle uitgeoefend door de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij .

Deze maatregelen maken het mogelijk de totale vuilvrucht te bepalen, die door het bedrijf geloosd wordt.

De problematiek inzake slib bij een eventuele ruiming van de Laak behoort tot de bevoegdheid van mijn collega, Gemeenschapsminister P. Deprez.

Vraag nr. 99
van 17 februari 1987
van de heer J. RAMAEKERS

Bosbrand te Bonheiden — Maatregelen tegen grachtenvervuiling

Donderdag 6 februari 1986 omstreeks 12.50 uur werd de Mechelse brandweer opgeroepen voor een bosbrand aan de Reetlei 20 te Bonheiden (deelgemeente Rijmenam). De brandweer meende dat de brand ontstaan was in een open gracht waarin dierlijke oliën en vetten rondreven, afvalstoffen waarvan vermoed werd dat zij voortkomen van de Dits-Delikatessenzaak in de buurt. De rijkswacht, die ook ter plaatse kwam, nam stalen van het vervuilde water.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. of de stalen waarvan sprake is reeds onderzocht zijn ;
2. wat de resultaten waren van dat onderzoek ;
3. welke verdere gevolgen aan dat onderzoek werd gegeven (strafrechtelijk of administratief) ;
4. of het gemeentebestuur van Bonheiden in kennis werd gesteld van de resultaten van dat onderzoek en er eventuele suggesties werden gedaan om iets soortgelijks in de toekomst te vermijden ;
5. meer in het algemeen, welke maatregel het g^e-meentebestuur kan treffen om dergelijke zaken te voorkomen of te bestrijden.

Ingeval van een ontkennend antwoord op één of meer

van deze vragen, kan de heer Minister mij daartoe de motivatie geven ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De door de Rijkswacht genomen stalen van het vervuilde water werden neergelegd ter griffie.

Van haar kant heeft de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij een verder onderzoek ingesteld en de afvalwaters van het betrokken bedrijf onderzocht.

De analyseresultaten van de bemonstering wijzen uit dat de lozingsvergunning niet werd nageleefd.

In normaal bedrijf worden echter geen ontvlambare producten geloosd.

Van hogervermelde feiten werd een proces-verbaal opgemaakt en aan de bevoegde Procureur des Konings overgemaakt.

In overleg met het gemeentebestuur wordt de mogelijkheid onderzocht om een aansluiting op de openbare riolering te verwezenlijken.

Vraag nr. 105
van 20 februari 1987
van de heer A. LARIDON

Grenswaarden inzake concentratie asbestvezels — Normen voor openbare gebouwen

Het koninklijk besluit betreffende de strijd tegen de risico's te wijten aan asbest van 28 augustus 1986 (BS 19.9.1986) voorziet in artikel 2 punt 5.7. grenswaarden. De volgende grenswaarden worden er toegepast.

1. Concentratie van andere asbestvezels dan crocidoliet in de lucht op het werk : 1,00 vezel per kubieke centimeter gemeten of berekend over een referentieperiode van 8 uur.
2. Concentratie van crocidolietvezels in de lucht op het werk : 0,15 vezel per kubieke centimeter gemeten of berekend over een referentieperiode van 8 uur.
3. Concentratie van asbestvezels in de lucht op het werk voor een mengsel van crocidoliet en andere asbestvezels : de grenswaarde ligt op een niveau dat is berekend op basis van de in de punten 1 en 2 genoemde grenswaarden met inachtneming van de verhouding crocidoliet en andere soorten asbest in het mengsel.

in voornoemd KB gaat het om grenswaarden betreffende de bescherming van werknemers tegen de risico's van blootstelling aan asbest op het werk. Reeds jaren "orden asbestsoorten voor isolatie verwerkt in openbare gebouwen : spektakelruimten enzovoort die toegankelijk zijn voor het publiek.

Zou het mogelijk zijn mij te laten weten, welke de grenswaarden zijn die de inspectiediensten ressorterenle onder de Gemeenschapsminister voor Volksgezondheid hanteren ter bescherming van het publiek in ho-

gergenoemde ruimte, dit zowel voor crocidoliet, andere asbestsoorten of van een mengsel van crocidoliet en andere asbestsoorten ?

Antwoord

In verband met de door het geachte lid gestelde vraag, kan ik hem mededelen dat er op dit ogenblik geen grenswaarden met betrekking tot de concentratie van asbestvezels in openbare gebouwen wettelijk zijn vastgesteld. Wel werden dergelijke grenswaarden opgenomen in een richtnota — asbestspuitlagen, opgesteld door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie, in samenwerking met het Studiecentrum voor Kernenergie. Deze waarden zijn gebaseerd op de ervaring opgedaan in binnen- en buitenland

Er wordt voorgesteld dat het totaal aantal asbestvezels in de omgevingslucht bepaald wordt volgens SCK-IHE-referentiemethode. Onder vezel wordt verstaan elke stofpartikel waarvan de verhouding lengte-diameter groter is dan 5. Tevens mag het aantal vezels met lengte groter dan 5 micrometer en een diameter tussen 0,2 en 3 micrometer niet hoger zijn dan :

- 200 **vezels/m₃** lucht voor crocidoliet en amosiet (blauwe en bruine asbest) ;
- 1.000 **vezels/m₃** lucht voor chrysotiel (witte asbest).

Wanneer een van deze waarden overschreden wordt, moet tot remediëring worden overgegaan.

Indien er tussen de 200 en 1.000 vezels **chrysotiel/m₃** lucht gevonden worden, moet de meting na 6 maanden herhaald worden.

De referentiemethode voor het bepalen van de concentratie, waarvan sprake, steunt op de electronenmicroscopie. Dit is de enige methode die met zekerheid asbestvezels van andere vezels kan onderscheiden. De criteria zijn afgeleid van de Duitse norm (VDI-3492), opgesteld op basis van de detectielimiet van de analyse. De idee die er aan ten grondslag ligt, is dat er in omgevingslucht — en dus ook in openbare plaatsen — geen asbestvezels mogen voorkomen.

Het zijn deze bovenvermelde grenswaarden die door de Gezondheidsinspectie en het Bestuur voor Leefmilieu worden gehanteerd.

Vraag nr. 108
van 24 februari 1987
van de heer E. GRYP

Phillips Petroleum — Nieuwe exploitatievergunning

Aangezien door de Vlaamse Executieve het gewestplan Hasselt-Genk werd herzien zodat een nieuwe vergunning voor Phillips Petroleum mogelijk werd, behoort het tot de bevoegdheid van de geachte Minister om deze te weigeren of toe te staan.

Kan de geachte Minister mij zeggen hoever het heronderzoek van de beroepen met betrekking tot de vergunningsaanvraag gevorderd is. Ligt het in de bedoeling van de geachte Minister om in navolging van het vergunningsdecreet een milieu-effectrapport te laten opstellen alvorens een beslissing te nemen ?

Is de geachte Minister, in acht genomen de zes jaar lange ervaring met ontelbare stankgolven tot op zeer grote afstand en talloze overtredingen van de exploitatievergunning, gepaard gaande met een lange lijdensweg voor de buurtbewoners, niet de mening toegedaan dat een dergelijk bedrijf midden de gemeente Tessenderlo zijn plaats niet heeft, temeer daar de bedrijfsverantwoordelijken zelf schriftelijk bij brief van 8 januari 1985 hebben toegegeven dat stankhinder bij wintertemperaturen niet in de hand kan gehouden worden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat ik na de vernietiging van het koninklijk besluit van 11 september 1979 ingevolge het arrest nr. 27.042 van 21 oktober 1986 van de Raad van State, bij besluit van 5 maart 1987 uitspraak heb gedaan over de op 28 mei en 29 mei 1979 door de vzw Beter Leefmilieu Tessenderlo respectievelijk de NV Phillips Petroleum Chemicals ingediende beroepen.

Wat de opstelling van een milieu-effectrapport betreft, weze de aandacht van het geachte lid gevestigd op het feit dat dergelijke verplichting vooralsnog alleen maar via de exploitatievergunning kan worden opgelegd. In het vergunningsbesluit van 5 maart 1987 wordt aan het bedrijf opgelegd een omgevingsrapport op te stellen. Dit rapport heeft niet alleen het probleem van de geurhinder maar ook en vooral de risico's voor zware ongevallen tot voorwerp.

Tot slot kan ik het geachte lid nog meedelen dat mijn beslissing van 5 maart 1987 vooral is gesteund op de gunstige adviezen van het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening, het Bestuur voor Leefmilieu en het Ministerie van Landsverdediging, op het advies van de Administratie voor Gezondheidszorg evenals op de resultaten van het door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie uitgevoerde onderzoek van de problematiek van de luchtverontreiniging door het bedrijf NV Phillips Petroleum Chemicals.

Vraag nr. 109
van 24 februari 1987
van de heer E. GRYP

Stopzetting Phillips Petroleum — Maatregelen tegen nieuwe stankoverlast en analysesresultaten

Op 21 januari 1987 heb ik de geachte Minister een mondelinge vraag gesteld over de nieuwe stankgolf die zich in de omgeving van Phillips Petroleum voordeed, ondanks de zogenaamde sluiting van het bedrijf sinds 15 november 1986. Hierop werd mij door Minister Pede geantwoord dat inderdaad ondanks de stopzetting van de productieactiviteiten nog een tiental klachten werden ingediend, doch dat slechts voor één ervan vaststellingen werden gedaan door de gemeentelijke leefmilieuambtenaar en dat de analysesresultaten nog niet bekend waren, zodat de oorzaak nog niet kon worden bepaald. Kan de geachte Minister mij thans de resultaten van genoemde analyse en de oorzaak van deze geurhinder meedelen ?

Op 22 januari 1987 deed zich een nieuwe stankgolf voor, die waarneembaar was tot in Meerhout en Geel.

Niet minder dan zevenenvijftig klachten zijn neergelegd. Ook op 5 februari is stank waargenomen.

Op 17 november zou door de heer Coengrachts van AROL-Limburg zijn vastgesteld dat de productie stil lag.

Zijn sinds die datum nog controles hierover uitgevoerd ? Zo inderdaad hieruit zou blijken dat de bedrijvigheid wel degelijk verder werd gestaakt, hoe verklaart de geachte Minister de voortdurende stankhinder, alsook het druk vrachtwagenverkeer naar en van het bedrijf ?

Zijn activiteiten zoals laden en lossen van mercaptanen niet in strijd met het gewijsde van het Arrest van de Raad van State ?

Waarom heeft de Minister de installatie en/of de toegangspoort niet laten verzegelen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen heb ik de eer het geachte lid hierna de gevraagde inlichtingen te geven.

Vooreerst kan ik het geachte lid bevestigen dat er op 29 december 1986 te 15.40 uur een luchtstaal werd genomen door de gemeentelijke milieuambtenaar van Tessenderlo. Uit de analyse van dit luchtstaal is gebleken dat de concentratie aan mercaptanen 1 ppb bedroeg.

De juiste oorzaak van deze mercaptanenconcentratie kon niet worden achterhaald.

Op de in de Hofstraat opgestelde IHE-metpost werd op diezelfde dag een mercaptanenconcentratie van 0,5 ppb gemeten.

Met betrekking tot de stankgolf die zich op 22 januari 1987, met name bij het einde van de episode van algemeen verhoogde luchtverontreiniging wegens de zeer ongunstige meteorologische omstandigheden heeft voorgedaan, werden door de gemeentelijke milieuambtenaar van Tessenderlo twee luchtstalen genomen (één te 18.55 uur en één te 19.55 uur). De analyse van deze luchtstalen toonde aan dat de mercaptanenconcentratie in het eerste staal 4 ppb en in het tweede staal 0,5 ppb bedroeg.

Uit het door het Bestuur voor Leefmilieu ingestelde onderzoek is gebleken dat een lek in een flens van de pijpleiding naar de waterstripper-voedingstank van het bedrijf Phillips Petroleum oorzaak was van deze op 22 januari 1987 vastgestelde verhoogde mercaptanenconcentratie.

Door het lek is immers een hoeveelheid waterige oplossing, verontreinigd met zwavelcomponenten, vrijgekomen. Door toedoen van het personeel werd het lek in minder dan 10 minuten hersteld.

Door ambtenaren van het Bestuur voor Leefmilieu werden inderdaad, nadat het bedrijf Phillips Petroleum op 15 november 1987 zijn productieactiviteiten had stopgezet, meerdere inspectiebezoeken ter plaatse in gesteld : 17 november 1986, 30 december 1986, 10, 16 en 23 januari 1987. Vastgesteld werd dat de productie' activiteit inderdaad was gestaakt.

Wat zijn laatste drie vragen betreft, weze de aandacht van het geachte lid gevestigd op het feit dat op het ogenblik dat alle produktie-activiteiten werden stopgezet er nog enige voorraad aan grondstoffen evenals aan afgewerkte produkten in het bedrijf aanwezig bleven.

Vermits het bedrijf op dat ogenblik niet meer over een exploitatievergunning beschikte, diende het deze opgeslagen produkten te verwijderen ten einde zich in regel te stellen. Tijdens de verschillende ingestelde onderzoeken hebben de ambtenaren van het Bestuur voor Leefmilieu dan ook vastgesteld dat diverse afgewerkte produkten werden afgevoerd. Naast deze opgeslagen produkten bleven na de stopzetting der produktie-activiteiten ten slotte nog zwavelcomponenten achter in de verschillende pijpleidingen, aanwezig in het bedrijf.

Teneinde beschadiging van de installaties te vermijden en met het oog op het maximaal beperken van de risico's zowel voor ongevallen als voor geurhinder konden deze leidingen niet onmiddellijk worden geleidigd.

Dit verklaart meteen ook de reden waarom ingevolge een lek in de pijpleiding op 22 januari 1987 en op eventuele andere niet nader uitgemaakte data nog zwavelcomponenten konden vrijkomen.

Vraag nr. 112
van 25 februari 1987
van de heer M. VANDENHOVE

Gemengde Commissie Rustoorden/Rust- en Verzorgingstehuizen — Samenstelling

Bij besluit van de Vlaamse Executieve dd. 5 november 1986 werden de leden van de Gemengde Commissie Rustoorden/Rust- en Verzorgingstehuizen benoemd.

Mag ik vernemen :

- welke belangengroepen vertegenwoordigd zijn in de voormelde Commissie ;
- of alle ideologische strekkingen op evenwichtige wijze in de voormelde Commissie zijn vertegenwoordigd ;
- wie in voormelde Commissie representatief is voor wat ;
- of de voorwaarden van toetreding tot voormelde Commissie dezelfde zijn als voor de Vlaamse Commissie voor Ziekenhuisprogrammering ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnzorg.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte id mede te delen dat de Gemengde Commissie voor Rustoorden en Rust- en Verzorgingsinstellingen werd samengesteld in samenwerking met mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnzorg.

De Voorzitter, negen effectieve leden en evenveel

plaatsvervangende leden werden door mij voorgedragen.

Volgende belangengroepen zijn in bedoelde commissie opgenomen en worden door vermelde personen vertegenwoordigd :

- * De Mutualiteiten
  - Liberale Mutualiteit :
(Effectief) R. Delmulle
(Plaatsvervangend) E. Devriendt
  - Socialistische Mutualiteit :
(Effectief) L. De Jonghe
(Plaatsvervangend) Vanderputte
  - Christelijke Mutualiteit :
(Effectief) Dr. Vandenoever
(Plaatsvervangend) Dr. Croes
- * De Verzorgingsinstellingen
  - van de openbare sector (Vereniging voor Openbare Verz. inst.)
(Eff) Meuleman
(Plv) Wilson
(Eff) Seaux
(Plv) Quaethoven
  - van de private sector (Vereniging voor Verzorgingsinstellingen)
(Eff) Peeters
(Plv) G. Jans
(Eff) Schutyser
(Plv) Jonckheere
- * Huisartsen
(Eff) Dr. De Wilde
(Plv) Dr. Hilkens
- * Experts
(Eff) Van Camp
(Plv) De Vleeschauwer

Zowel de ondervoorzitter als de overige leden werden door collega R. Steyaert voorgedragen.

Vraag nr. 116
van 26 februari 1987
van de heer J. PEPERMANS

Ongecontroleerde verbranding van afvalolie — Maatregelen tegen milieuhinder

In een schrijven dd. 25 februari 1986 legden een groep buurtbewoners klacht neer tegen een garagist te Duffel en dit wegens herhaalde ernstige milieuhinder, afkomstig van ongecontroleerde verbranding van afvalolie met een niet-reglementaire verwarmingsinstallatie. De klacht werd schriftelijk ingediend bij :

- OVAM, Nekkerspoel 21-23, 2800 Mechelen ;
- Ministerie van Volksgezondheid, Gezondheidsinspectie-Buitendiensten, Bourlastraat 3, 2000 Antwerpen ;
- Ministerie van Volksgezondheid. Inspectie van de Milieuhinder, Rijksadministratief Centrum, 1010 Brussel.

Dit gebeurde nadat de buurtbewoners tevergeefs regelmatig het gemeentebestuur van Duffel hadden gecontacteerd, evenwel zonder noemenswaardige medewerking tot gevolg.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. In hoeverre hebben de bevoegde overheidsdiensten gevolg gegeven aan de milieuklacht van de buurtbewoners? Welke waren de vaststellingen en welke eventuele acties zijn er ondernomen?
2. Welke zijn de erkende ophalers van afvalolie in de gemeente Duffel? Hoeveel liters afvalolie wordt er in deze gemeente jaarlijks in totaal opgehaald?
3. Is er een verzamelcontainer voor afvalolie van binnenvaartschepen voorzien aan het sluizencomplex langs de Nete in Duffel? Zo ja, hoeveel liters afvalolie wordt er middels deze container jaarlijks opgehaald en door welke erkende ophaler?
4. Gezien er zeer sterke vermoedens bestaan dat in de gemeente Duffel meerdere garagehouders en hoveniers afvalolie aanwenden als verwarming door ongecontroleerde verbranding, kan OVAM geen preventieve inspectieacties ondernemen ten einde deze milieuhinder in de toekomst aan banden te leggen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Op 19 maart 1986 heeft de toezichthoudende ambtenaar van de OVAM ter plaatse te Duffel een inspectie uitgevoerd en de klager gehoord. Op het ogenblik van het onderzoek werden geen rook- of reukhinder vastgesteld en werd ook geen aflaatolie verbrand. Sindsdien zijn geen klachten meer gericht naar de Afvalstoffenmaatschappij.

Voor het ophalen van afvalolie in Duffel komen alle erkende ophalers van afvalolie in het Vlaamse Gewest in aanmerking. Hoeveel wordt opgehaald is niet bekend.

OVAM is niet op de hoogte van de aanwezigheid van een verzamelcontainer voor afvalolie van binnenvaartschepen aan het sluizencomplex. In het kader van het besluit van de Vlaamse Executieve houdende nadere regelen betreffende de verwijdering van afvalolie zijn wel een aantal lichters erkend als ophaalmiddel. Hoeveel jaarlijks wordt opgehaald is niet gekend.

Het is toegelaten afvalolie aan te wenden als brandstof mits voldaan is aan een aantal parameters.

Aangezien in het verleden gebleken is dat aflaatolie bij garagehouders na spontane bezinking ter plaatse meestal aan deze parameters voldoet, is er op dit ogenblik geen aanleiding om de zeer dure analyse van afvalolie systematisch aan iedereen op te leggen.

Vraag nr. 117
van 26 februari 1987
van de heer W. VAN DURME

Oprichting mestverwerkingsfabriek in België — Onderzoek

In Nederland, meer bepaald in Helmond, zou volgens

een artikel in het Nederlandse dagblad „De Volkskrant” van 14 februari 1987 binnenkort een experimentele mestverwerkingsfabriek van start gaan met de bedoeling het probleem van de drijfmestoverschotten aan te pakken door verwerking van mengmest tot korrels. De financiering van het project zou gebeuren door het Nederlandse Ministerie voor Milieubeheer, de Europese Gemeenschap, de landbouworganisaties en het bedrijfsleven.

Kan de geachte Minister mij mededelen of er in België wordt gedacht aan soortgelijke projecten en zo ja, welke instanties zouden instaan voor de financiering ervan?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

In ons land werden sedert 1980 verschillende proefprojecten in verband met de verwerking van mestoverschotten tot secundaire grondstoffen, onderzocht of opgezet.

In dit verband kan verwezen worden naar :

- de studie van de geïntegreerde mestverwerking in Vlaanderen (1981), uitgevoerd door de DNB en verschillende diensten van de RUG en gefinancierd door de Vlaamse Gemeenschap.
- Studie van een verwerkingseenheid voor secundaire organische grondstoffen (1984) uitgevoerd door de DNB en de RUG, begeleid door een multidisciplinaire werkgroep. De studie werd gefinancierd door het Ministerie van Landbouw.
- Door het IWONL werden verschillende studies in verband met mestverwerking in het programma van het Centrum voor Landbouwtechniek te Gent en aan de RUG (Dienst Prof. Verstraete en Prof. De Boodt) opgenomen.

Deze studies hebben tot nu toe niet geleid tot een technisch en economisch haalbaar initiatief.

Wel werd geconcludeerd dat de inplanting van een geïntegreerde regionale verwerkingseenheid voor organische afvalstoffen, gecombineerd met mesttransport, in de toekomst een oplossing kan bieden.

Dit initiatief is echter slechts haalbaar wanneer een mestbank, met verplichte levering van de mestoverschotten operationeel is.

Daarom zal prioriteit gegeven worden aan het reglementeren van de verwijdering van mestoverschotten en het oprichten van een of meer mestbanken.

Binnen dit kader kan dan eventueel mestverwerking gebeuren, waarbij de financiering dan ook via de mestbank verloopt.

Vraag nr. 120
van 3 maart 1987
van de heer O. VAN OOTEGHEM

waterzuiveringsstation De Pinte — Inplantingsplaats, aanvang werken, einddatum en kostprijs

In antwoord op mijn interpellatie d.d. 22 oktober 1986 over de vervuiling van de Leie, antwoordde de geachte Minister dat er een zuiveringsstation gepland is voor het huishoudelijk afvalwater van De Pinte. De werken zouden geprogrammeerd zijn voor 1987 en de voltooiing zou worden verwacht in 1988.

Graag had ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Inplantingsplaats van het zuiveringsstation.
2. Begindatum van de werken.
3. Voorziene einddatum.
4. Voorziene kostprijs.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid enkel bevestigen wat ik medegedeeld heb als gevolg op zijn interpellatie van 22 oktober 1986 over de vervuiling van de Leie.

Een kleinschalige installatie (systeem Prof. Evens) voor circa 10.000 ie's staat op het investeringsprogramma 1987 van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij. De inplantingsplaats is voorzien aan de Rosdambek ; de kosten voor het project worden geraamd op circa 50 miljoen frank.

Meer concrete gegevens zullen slechts gekend zijn na de uitvoering van een meer gedetailleerde studie van bedoeld project door de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij.

Vraag nr. 121
van 4 maart 1987
 van mevrouw N. MAES

Collocatie — Stand van zaken in Vlaanderen

Kan de heer Minister mij het volgende mededelen ?

Hoeveel bedraagt de dagpopulatie gecolloceerden momenteel ?

Hoeveel gecolloceerden werden het afgelopen jaar opgenomen in instellingen van het Vlaamse Gewest ?

Wie vroeg de collocatie in de meeste gevallen aan ?

Hoe kwamen de gecolloceerden tot ontslag ?

In hoeveel gevallen besloot de observerende arts in de inrichting tijdens zijn observatieperiode van vijf dagen tot niet-krankzinnig-verklaring ?

Hoeveel patiënten (psychiatrische) lieten zich het afgelopen jaar in de inrichtingen verzorgen ?

Hoeveel bedraagt actueel de gemiddelde ligduur ?

Hoeveel patiënten zijn momenteel langer dan 2 jaar opgenomen in een psychiatrische inrichting in het Vlaamse Gewest ?

Hoeveel zelfmoorden werden de afgelopen jaren in inrichtingen gepleegd ?

Hoeveel pogingen tot ?

Hoeveel keer bezochten burgemeesters, provinciegou-

verneurs, Procureurs des Konings, leden van het centraal toezichtscomité, de inrichtingen van hun grondgebied ?

Hoeveel mensen hebben in Vlaanderen te maken met psychiatrische hulpverlening ?

Antwoord

Bij wijze van antwoord heb ik de eer het geachte lid de gegevens te verstrekken, waarover mijn Administratie beschikt.

Op 16 maart 1987 bevonden zich in de psychiatrische ziekenhuizen welke onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen, 2.191 gecolloceerde patiënten, waarvan 1.003 mannen en 1.188 vrouwen.

In de loop van het afgelopen jaar — 1986 — werden 1.070 personen als gecolloceerde in deze psychiatrische instellingen opgenomen. Ik kan daaraan toevoegen, dat in de loop van 1986 ook 475 gecolloceerden werden ontslagen, er 111 gecolloceerden overleden, en 508 decollocaties binnen de instelling plaats vonden.

Op 1 januari 1986 bedroeg het totaal aantal patiënten in al deze psychiatrische ziekenhuizen 14.670. In de loop van dat jaar werden 20.731 patiënten opgenomen, waarvan 10.198 eerste opnamen en 10.533 heropnamen. In 1986 telden we tevens 19.258 ontslagen, 754 ontslagen op proef en 737 overlijdens.

Door samenvoeging van reeds opgenomen met nieuwe opnamen en heropnamen, kan worden vastgesteld dat ongeveer 35.400 personen in Vlaanderen zich in psychiatrische ziekenhuizen lieten verzorgen in de loop van 1986.

In 1986 werd door mijn Administratie nota genomen van 45 ongevallen met verwondingen in de psychiatrische ziekenhuizen en van 13 ongevallen met overlijden als gevolg. Er werden tevens 40 zelfmoorden genoteerd en 22 zelfmoordpogingen zonder overlijden tot gevolg.

Ik kan het geachte lid mededelen, dat mijn Administratie een enquête uitvoert in de psychiatrische ziekenhuizen, teneinde ook op de andere vragen van het geachte lid een adequaat antwoord te verstrekken. De resultaten van deze enquête zullen aan het geachte lid worden toegezonden van zodra deze in mijn bezit zijn.

Vraag nr. 124
van 5 maart 1987
 van de heer L. VANVELTHOVEN

EEG-richtlijn 791409 inzake vogelbescherming — Naleving

Sinds 1973 heeft de Europese Gemeenschap een programma voor milieuactie. Op 2 april 1979 werd in dit kader de Richtlijn 79/409 EEG inzake vogelbescherming en het behoud van de vogelstand uitgevaardigd.

Artikel 4 van de bedoelde richtlijn zou door België niet worden toegepast. Hierin worden de lid-Staten verplicht een lijst op te stellen van gebieden waarin speciale maatregelen van kracht dienen te zijn voor het behoud van een aantal vogelsoorten (144 in totaal). In principe diende die lijst bij de Commissie te worden

neergelegd, uiterlijk twee jaar na het uitvaardigen van de richtlijn, dit is op 2 april 1981.

Vijf jaar na deze datum is dit voor België nog steeds niet gebeurd. De EEG-Commissie vroeg ondertussen aan de Internationale Raad voor Vogelbescherming om voor de hele EEG een netwerk van gebieden voor te stellen dat zou kunnen volstaan om aan artikel 4 te voldoen. Voor België kwam men tot een lijst van 39 gebieden, waarvan er 20 volledig en één gedeeltelijk in Vlaanderen zijn gelegen.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister :

1. of bovenstaande informatie bevestigd kan worden ;
2. waarom artikel 4 van de EEG-richtlijn 79/409 EEG niet werd en nog steeds niet wordt toegepast ;
3. of de lijst van de Belgische sectie van de Internationale Raad voor de Vogelbescherming kan worden aanvaard ;
4. welke initiatieven nog zullen worden ondernomen om spoedig aan deze richtlijnen te voldoen.

Antwoord

De voorstelling die het geachte lid geeft van de evolutie van de toepassing van artikel 4 van de Richtlijn 79/409/EEG van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand is onvolledig.

Vooreerst dient te worden gewezen op het feit dat naast deze Richtlijn, op 2 april 1979 ook een meer omvattende Resolutie van de Raad van de EG werd goedgekeurd die de Lid-Staten verzoekt aan de Commissie mededeling te doen van drie groepen van gebieden, met name :

- a. de speciale beschermingszones aan te wijzen krachtens artikel 4 van de Richtlijn 79/409/EEG ;
- b. de zones aanvaard als internationaal belangrijke watergebieden ;
- c. andere zones dan watergebieden, die analoog zijn aan deze in artikel 4 omschreven en die volgens de nationale wetgeving beschermd zijn.

Bovendien dient rekening te worden gehouden met de Richtlijn van 25 juli 1985 tot wijziging van voormelde Richtlijn die de lijst van de betrokken vogelsoorten van 77 op 144 heeft gebracht.

De eerste voorstellen van België aangaande de onder c) vermelde gebieden werden geformuleerd in 1982 door de toen bevoegde diensten.

Onlangs heb ik voor het Vlaamse Gewest in het raam van deze voorstellen uitdrukkelijk negen gebieden zoals bedoeld onder C aangewezen.

Bovendien werden de vijf watergebieden van internationale betekenis als woongebied van de vogels, aangeduid op grond van de Overeenkomst van Ramsar in het Vlaamse Gewest, aangewezen als watergebieden bedoeld onder I, 1, b van voormelde Resolutie.

Wat de onder a) bedoelde speciale beschermingszones

betreft, heeft de Commissie van de EG aan een internationale organisatie opdracht te geven om een aantal voorstellen te formuleren aangaande mogelijke gebieden die in dat verband in aanmerking zouden kunnen komen.

Eén van de 39 gebieden, die door deze internationale organisatie werden voorgesteld, werd reeds namens België aangewezen, zodat ons land uitvoering heeft gegeven aan de bepalingen van punt a) van de Resolutie van de Raad van 1979 en aan artikel 4 van de Richtlijn van hetzelfde jaar.

Wat het Vlaamse Gewest betreft, werden de voorstellen van bedoelde internationale organisatie door de administratie nader onderzocht en werd op 3 september 1986 een advies ter zake geformuleerd door de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud.

Ik onderzoek thans in welke mate en hoe nog een aantal speciale beschermingszones kunnen worden aangewezen in het Vlaamse Gewest.

Vraag nr. 125
van 5 maart 1987
van de heer L. VANVELTHOVEN

Milieu- en/of natuurrampen — Internationale coördinatie

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister :

1. welke plannen momenteel bestaan om de samenwerking tussen, binnen- en buitenlandse hulporganisaties bij ernstige milieu- en/of natuurrampen optimaal te organiseren en te coördineren ;
2. welke stappen hij zal ondernemen om de communicatie en de coördinatie tussen Belgische en buitenlandse hulporganisaties spoedig te verbeteren.

Antwoord

Voor het antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid te verwijzen naar de nationale overheid, die de rampenplanning en de buitenlandse betrekkingen ter zake in haar bevoegdheid heeft.

Vraag nr. 129
van 10 maart 1987
van de heer A. DENYS

Centra voor Geestelijke Gezondheidszorg — Toepassing omzendbrief van 22 januari 1987

In uw omzendbrief van 22 januari 1987 aan de Centra voor Geestelijke Gezondheidszorg deelt u mede dat onmiddellijk, in toepassing van het algemeen principe in gesubsidieerde instellingen slechts een voltijdse weddelast per personeelslid kan worden betoelaagd, bij gebrek aan specifieke cumulregeling.

De cumulatiewetgeving voor het onderwijs wordt geregeld bij de wet van 26 december 1976 en het KB nr. 63 van 20 juli 1982.

De cumulatiewetgeving voor het personeel van de

openbare diensten wordt geregeld bij het KB nr. 46 van 10 juni 1982.

Krachtens beide is een beperkte cumulatiemogelijkheid toegestaan.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Meent de Minister ter zake over de nodige rechtsgronden te beschikken en op welke van deze gronden kan hij zijn omzendbrief juridisch staven.
2. Betekent genoemde stellingname in de omzendbrief dat een personeelslid met full-time opdracht in het onderwijs of in een staats- of gemeenschapsambt geen enkel uur kan gesubsidieerd krijgen in de sector volksgezondheid en in andere gesubsidieerde departementen ?
3. Gesteld dat de Minister een wettelijke grondslag kan aangeven, welke gebruikelijke overgangsmaatregelen naar de in dienst zijnde personeelsleden zullen er genomen worden ?
4. Is de maatregel van toepassing op alle functies bepaald in het KB van 20 maart 1975 ?
5. Vanop welke datum gaat deze maatregel in en is deze datum dezelfde voor alle betrokken personeelsleden en Centra ?
6. Op hoeveel personeelsleden is deze maatregel van toepassing ?

Antwoord

In antwoord op de verschillende vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Deze omzendbrief vindt zijn rechtsbasis in artikel 22 § 3 van het koninklijk besluit van 20 maart 1975 betreffende de erkenning en subsidiëring van diensten voor geestelijke gezondheidszorg.

In toepassing van dit artikel heb ik het maximum van de prestaties voor alle equipeleden die reeds, rechtstreeks of gesubsidieerd, ten laste van de overheid een inkomen genieten vastgesteld op een tijdsduur die globaal een voltijdse functie niet mag overschrijden.

Deze regel werd juist ingevoerd omdat hij ook in andere door mijn departement gesubsidieerde diensten of instellingen van kracht is.

Uiteraard werden de voorzorgen genomen om vlotte overgangsmaatregelen mogelijk te maken.

De maatregel werd reeds lang op voorhand aangekondigd. Het enige geval waarin zich op dit ogenblik voor

zover mij medegedeeld nog problemen voordoen werd met de inrichtende macht besproken. Hierbij werden de nodige afspraken gemaakt om de wettelijke opzeggetermijnen te respecteren.

De maatregel is van toepassing voor alle functies bepaald in het bovengemeld koninklijk besluit en gaat onmiddellijk in met inachtnaam van de genoemde noodzakelijke overgangsmaatregel. Aangezien de maatregel reeds lang op voorhand werd aangekondigd en de centra reeds geruime tijd vrijwillig een aantal voorzorgen namen is het niet meer mogelijk te achterhalen op welke personeelsleden de maatregel van toepassing zou zijn geweest.

Tot hertoe werden mij slechts een beperkt aantal gevallen medegedeeld waarbij zoals reeds gezegd slechts in één geval geen regeling kan gevonden worden om op vrijwillige basis de dienst te verlaten.

J. PEDE GEMEENSCHAPS MINISTER VAN BINNEN- LANDSE AANGELEGENHEDEN EN RUIMTE- LIJKE ORDENING

Vraag nr. 25
van 26 november 1986
van de heer M. DIDDEN

Openbare werken uitgevoerd door openbare besturen in Limburg — Principiële of vaste belofte van toelage

Mag ik van u vernemen voor welke openbare werken, die door openbare besturen in de provincie Limburg worden uitgevoerd, er door uw departement in 1985 en 1986 een principiële of vaste belofte van toelage werd verleend ?

Is het mogelijk dit met opgave per gemeente, alsmede met vermelding van de aard van de werkzaamheden en het vastgestelde of beloofde bedrag te bekomen ?

Ik zou u dank weten indien u mij op deze vragen een antwoord zou kunnen geven.

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu.

Aanvullend antwoord

In aansluiting op mijn vorig antwoord van 23 februari 1987, heb ik de eer het geachte lid hierbij in bijlagen een overzicht te verstrekken van principiële of vaste beloften van toelagen die verleend werden in de jaren 1985 en 1986 in de provincie Limburg.

Provincie Limburg
Beloofd principiësbloften in 1985 (Minister Pede)

Opdracht-gever	Aard der werken	Raming der werken	Beloofde bedrag
Alken	Riolering en verbetering Poelgoedstraat	3.852.532	2.388.000
Alken	Riolering en verbetering Wolfstraat • St. Jorisstraat • Hendrixstraat en Oude Baan	26.569.190	17.321.000
AS	Aanleg fietspaden in Schansdijkstraat	3.798.837	2.438.000
Beringen	Buitengewone herstelling van versch. b.w. Steenstraat	3.734.388	2.396.000
Beringen	Buitengew. herstel verschill. b.w.	3.829.335	2.458.000
Beringen	Buitengew. herstel weg. g.v. nr. 509	3854.561	2.474.000
Beringen	Buitengew. herstel wegen g.v. nr. II en 506	3.042.118	1.953.000
Beringen	Buitengew. herstel weg g.v. nr. LXXXII	1.778.180	1.141.000
Bilzen	Wegverbetering in de Molendriesstr. te Eigenbilzen	36.758.308	23.597.000
Bilzen	Aanleg riolering en verbetering v. Appelveldstraat te Beverst.	7.094.892	4.405.000
Bocholt	Aanleg riolering en wegverb. Damburgstraat	3.512.352	1.862.000
Bocholt	Aanleg riolering en wegverb. Vinkstraat	3.665.286	2.353.000
Bocholt	Aanleg riolering en wegverb. Hoogstraat	3.580.083	2.298.000
Bocholt	Verbetering Kerkhofstraat	5.052.316	2861.000
Borgloon	Verbetering en aanleg riolering langs wegen nrs. 23 en 5	17.173.213	10861.000
Borgloon	Verbetering en aanleg riolering Tieckenstr.	3.799.132	2.439.000
Bree	Buitengew. herstel weg g.v. nr. XXXVIII „Opitter • Tongerlo”	2.948.813	1.893.000
Diepenbeek	Modemiseringswerken in de Kempenstr., Ganzen-, Broekstraat e.a.	34.703.547	21.389.000
Dilsen	Gemeentehuis (Kasteel) — Centrale venvarmingsinst.	1.782.371	572.000
Genk	Verbetering Stalenstraat	3.843.239	2467.000
Genk	Administratief centrum — Energie besparende aanpassingen	6.102.580	1.584.000
Hamont-Achel	Uitrusting industrieterrein „Ambachtelijke zone” Achel-Statie	6.174.609	3.963.000
Hasselt	Verbetering Oude Truierbaan	18.450.397	11.698.000
Hasselt	Renovatie centrale verwarmingsinstallatie in stadhuis	2.332.372	669.000
Heers	Verbetering en aanleg riolering langs Kiezelstraat en Bosveldstraat	14.046.716	8.874.000
Herk-De-Stad	Verbetering v. Gasterbosstr.(weg g. v. LXII)	20.266.359	13.010.000
Herk-De-Stad	Wegen- en rioleringswerken langs Terbermenweg te Schakkebroek	15.410.367	9.731.000
Heusden-Zolder	Aanleg riolering, wegenis en fietspaden in de P. Amadenslaan, P. Paquaylaan e.a.	63.333.089	40.633.000
Houthalen-Helchteren	Riolerings- en verbeteringswerken in de Kolderstraat en Wolfsdal	23.334.799	14.591.000
Kinrooi	Aanleggen stoepen in Maanstraat, De Belder e.a.	3.229.854	2.073.000
Kinrooi	Bouwen v. gemeenschapscentrum Administratief gedeelte	39.743.712	12.757.000
Kortesseem	Verbouwing oud gemeentehuis tot buurtfiliaal	1.956.585	1.255.000
Lanaken	Aanleg riolering en wegverbetering van de Berkenlaan	11.786.524	7.566.000
Lanaken	Verbetering van Blindevijversweg	1.891.664	1.214.000
Lommel	Verbetering en riolering Hinneputten en Lommelse gracht te Lommel en Hechtel-Eksel	39.195.039	24.615.000
Lommel	Wegen- en rioleringswerken Buntstraat, Enneven e.a.	78.686.879	48582.000
Lommel	Zuidelijke collector Kattenbos uitbr.	24.435.255	14.148.000
Meeuwen-Gruitrode	Aanleg riolering en wegeniswerken in de Aster-, Rozen-, Berg- en Hoekstraat	6.232.929	3.832.000
Meeuwen-Gruitrode	Verbetering van de Raffis- en Kapelstraat	5.199.032	3.337.000
Overpelt	Buitengewoon herstel weg g.v. nr. LXXXVI en weg g.v. nr. LVII	4.712.604	2.889.000
Peer	Buitengewoon herstel en aanleg fietspad langs de Dommellaan — Breugelweg	3.830.891	2.459.000
Peer	Aanleg riolering en fietspaden langs de O.L.Vrouwlaan	6992.179	4.488.000
Peerst	Opvullen v. mergelgroeven onder de Hennestraat, Burchtstraat en Mgr. Trudo Jansstraat	14905.098	9.569.000
Tessenderlo	Wegen- en rioleringswerken in de Stationsstraat (b.w. g.v. nr. 35)	20.094.809	11.161.000
Tessenderlo	Wegen- en rioleringswerken tot uitbreiding v. woonwijk „Solveld - Laer”	7.999.250	4.466.000
Tessenderlo	Buitengewoon herstel a/ industrieweg (gedeelte Oosterbergen - Diesterstraat)	3.037.438	1.756.000
Tessenderlo	Buitengewone herstellingswerken a/ industrieweg (deel autosnelweg tot Oosterbergen)	4.274.561	2.744.000
Tessenderlo	Wegen- en rioleringswerken in de Kromme Hoorn	3.071.290	2.015.000
Tessenderlo	Buitengewoon herstel v. verschillende wegen — Industrieweg, Hofstraat e.a.	3884.136	2.304.000
Tessenderlo	Buitengewoon herstel versch. straten e.a. Ter Laak, Essenschoot, Rijt, Maaivenstraat	3.324.616	1.575.000
Tessenderlo	Ondergronds brengen v/h laagspanningsnet en de openbare verlichting langs de Hulsterweg	2.382.881	680.000
Tongeren	Verbetering+ en rioleringswerken St. Evermarusstraat	3.479.324	2.098.000
Tongeren	Verbetering en aanleg riolering langs Hossenstraat, Pringerstraat en Pirugerhoek	25.567.289	15.991.000
Wellen	Verbetering weg nr. 1 „Oeterslavenweg”	1.242.621	797.000
Wellen	Verbetering van de Veergracht	1.501.110	941.000
Zonhoven	Verbetering Botenstraat	1.758.955	1.129.000
Voeren	Buitengewoon herstel weg g.v. nr. CXXIX te Remersdaal	4.308.202	2.765.000
KF. As	Herstel St. Nikolaaskerk te Niel bij As	1.895.888	608.000
KF. Beringen	Herstel St. Brigadekerk v. Koersel P 6 • Schilderwerken	2.029.257	651.000
KF. Bilzen	Herstel daken v. St. Quintinuskerk v. Heers	4.198.497	1.347.000
KF. Bocholt	Plaatsen voorzetramen kerk v. Kaulille	526.521	169.000
Dilsen	Pastorie v. Stokkem — centrale verwarmingsinstallatie	710.319	228.000
Dilsen	Pastorie v. Stokkem — sanitaire installatie	297.707	89.000
KF. Gingelom	Herstel kerk van Borlo	5.055.727	1.620.000
KF. Hamont-Achel	Binnenschilderwerken kerk v. St. Monulfus en Gondulfus	1668.195	535.000

Opdracht-gever	Aard der werken	Raming der werken	Beloofde bedrag
KF. Hasselt	Herstel toren H. Hartkerk	1.324.604	425.080
Hasselt	Bouwen pastorie in parochie van O.L.Vrouw van Banneux	5.223.220	1.676.000
KF. Hoeselt	Herstel St. Brixiuskerk van Schalkhoven	1.167.631	374.000
KF. Lanaken	Herstel St. Lambertuskerk v. Neerharen	2.424.322	778.080
Zonhoven	Bouwen pastorie te Termolen	5.144.516	1.648.000
Beloofde principesbeloften in 1986 (Minister Pede)			
Alken	Riolerings- en wegeniswerken langs de Grootstraat	22.774.716	14.657.000
As	Wegverb. Nijverheidsstr. Fazantstr. Driesstraat e.a.	20.013.255	12.848.000
Bree	Herinrichting en riolering Kleine Ring — 3de fase	9.743.630	4.572.000
Hasselt	Aanleg riolering en wegverb. Snapperstr., Oprit Holvakerstraat, Koorstraat, Mevrouw Hofstraat en Drakerstraat	16.091.712	10.107.000
Hoeselt	Verbouwen gemeentehuis. Liftinstallatie	1.223.820	369.000
Kortesseem	Bouwen buurthuis te Vliermaal — ruwbouw	18.435.536	11.835.000
Kortesseem	Bouwen buurthuis te Vliermaal — elek. inst.	1.263.091	810.080
Kortesseem	Bouwen buurthuis te Vliermaal — centr. verw.	2.293.000	1460.000
Kortesseem	Bouwen buurthuis te Vliermaal — sanitair	946.027	565.000
Neerpelt	Wegenis- en rioleringswerken in Achelsendijk	15.902.337	10.209.000
Riemst	Buitengewoon herstel versch. straten te Herderen	3.386.061	2.173.000
Riemst	Herinrichting omgeving Kapel en Linde aan de Muizenberg te Kanne	1.081.665	694.000
Tongeren	Aanleg „stedelijk kerkhof” 1ste fase	26644.106	9.110.000
Wellen	Verb. met aanleg voetpad en riolering weg nr. 5 „Hertenstraat”	12.505.793	7.893.000
Maasmechelen	St. Monulfus en Gondulfusparochie. Herstel de Leng en Winterkapel	3.247.127	1.041.000
Verleende vaste beloften in 1985 (Minister Pede)			
Beringen	Wegenwerken tot aanleg 4 sectie Ringlaan — Schansvijverstraat te Beverlo	16.251.972	10.032.000
Diepenbeek	Modernisering Dorpsheidestraat	17.470.000	10.957.000
Diepenbeek	Verbetering Onderwijslaan	2.530.820	1.624.000
Dilsen	Verbetering weg nr. 23 „Bakkershoefstraat”	2.647.347	1.699.000
Dilsen	Buitengewone herstelling v. betonwegen	3.196.954	2.052.000
Genk	Openbare verlichting tuinwijk Waterschei-Noord	2.665.310	819.008
Gingelom	Buitengew. herstel buurtwijken (Regenwijk e.a.)	4.157.356	2.569.000
Gingelom	Riolering en verbetering Nielstraat	2.402.279	1.542.000
Hasselt	Verb. weg g.v. nr. XXXIII — verr. 2	2.234.700	1.452.000
Heers	Verb. en aanleg riolering langs de weg nr. 10	3.978.742	2.266.000
Herk-De-Stad	Wegen- en rioleringswerken langs R.W., Kapelstraat en Grotestraat	25646.144	15.567.000
Heusden-Zolder	Riolerings- en verbeteringswerken v. Joachimstraat, Dijkstraat e.a.	22.882.868	14669.000
Houthalen-Helchteren	Aanleg fietspad in Oude Tramzate te Heusden-Zolder en Houthalen	3.020.989	1.939.000
Kortesseem	Aanleg nieuw kerkhof te Vliermaal	3.636.011	2.215.000
Kortesseem	Verb. Zammelstr. en buit. herstel Bissemstraat, Keipoelsteeg en St. Amandusstraat	1.435.671	921.000
Lummen	Verbetering Grensstraat	2.223.435	1.427.000
Lummen	Verbetering St. Jacobusstraat	2.521.637	1.618.000
Lummen	Toegangsweg naar rusthuis	1.504.351	965.000
Maaseik	Verbetering van Krieksheuvelstraat	3.682.162	2.363.000
Maaseik	Verbetering van de Krommekamp	3.202.740	2.056.000
Maaseik	Wegen- en rioleringswerken in Voorshoventerweg e.a.	15.613.347	9.763.000
Meeuwen-Gruitrode	Aanleg ontsluitingsweg B.P.A. „Kleine Heide”	1.845.765	1.184.000
Neerpelt	Uitrustingswerken B.P.A. „Het Laer”	7.663.363	4.767.000
St. Truiden	Verbetering weg g.v. nr. XXIII te Velm	21.927.845	13.791.000
St. Truiden	Verbetering tussen gemeentelijke weg nr. 24 en nr. 2 „Dries” te St. Truiden en Nieuwerkerken	3.073.707	1.973.000
Tessenderlo	Buitengew. herstel b.w. g.v. nr. 35	2.831.449	1.817.000
Tessenderlo	Ondergronds laagspanningsnet en openbare verlichting langs de Geelsebaan, Meerstraat, Rode Heide en Hemelrijk	6.114.818	1.962.000
Tessenderlo	Levering verbandpalissaden voor grondkering	2.387.604	1.532.000
Zonhoven	Verbeteringswerken in de Eikenenweg	1.780.617	1.098.000
Zonhoven	Verbeteringswerken Molenschansweg	3.402.647	2.139.000
Zonhoven	Verbeteringswerken Rosmolenweg	1.438.981	878.000
Zutendaal	Verbeteringswerken Spectheuveelstraat	1.478.752	949.000
Maasmechelen	Verbeteringswerken Collegestraat	1.723.611	1.106.000
Maasmechelen	Aanleg toegangsweg naar de huisvuileidingsinstallatie	5.361.341	3.441.000
AS (KF)	Toegangsweg voor mindervaliden tot St. Nikolaaskerk te Niel-bij-As	259.270	83.000
Beringen (KF)	Vernieuwen elektrische inst. v. kerk te Koersel	627.504	201.000
Heers (KF)	Herstel toren kerk v. Gutshoven	983.456	315.000
Maasmechelen (KF)	Herstel en renovatie v. St. Kristoffelkerk te Opgrimbie	4.282.971	1.374.000
Maasmechelen (KF)	Herstel St. Joriskerk van Boorseem	1.393.744	1.474.000
Maasmechelen (KF)	Vernieuwen elektrische inst. v. St. Kristoffelkerk van Opgrimbie	536.669	172.000

Opdracht- gever	Aard der werken	Raming der werken	Beloofde bedrag
Maasmechelen (KF)	Elektriciteitswerken in St. Joriskerk v. Boorseme	315.161	101.000
Maasmechelen (KF)	Vernieuwen zinkwerk kerk van Eisdien	412.865	132.000
	Verleende vaste beloften in 1986 (Minister Pede)		
Prov. Limburg	Bouwen provinciaal administratief centrum te Hasselt	443.656.301	71.206.000
Beringen	Buitengewoon herstel versch. buurtwegen Onderwijsstraat e.a.	3.621.747	2.325.000
Beringen	Buitengewoon herstel versch. buurtwegen, Meldertsesteenweg e.a.	3.513.567	2.255.000
Beringen	Buitengew. herstel versch. buurtwegen, Motstraat e.a.	3.516.805	2.257.000
Beringen	Aanleg ontsluitingsweg naar zone v. openbaar nut „Bijkvijver en Bogaertsveld”	3.668.624	2.355.000
Beringen	Buitengew. herstel weg g.v. nr. XXXV	3.204.556	2.057.000
Borgloon	Verb. en aanleg riol. Grootloonstraat	23.520.096	14.759.000
Bree	Verbetering 't Hasseltstraat	4.164.055	2.647.000
Diepenbeek	Wegen- en rioleringswerken in Dantenstraat	25.232.847	15.551.000
Hasselt	Aanleg riolering en verb. Lindekensveldstr. en Rode Poortstraat te Kermt	5.527.022	3.517.000
Hasselt	Verbetering Platte Vijverstraat	16.382.012	10.012.000
Hasselt	Verbeteren van de Rozenstraat	4.866.438	2.413.000
Hasselt	Aanleggen fietspaden en verb. Kuringerstr.	4.865.638	3.022.000
Hasselt	Verbetering v. Schellestr. te Stokrooie	5.274.269	3.386.000
Hasselt	Aanleg v. wegen, riol. in de „Rode berg”	14.592.592	7.823.000
Hasselt	Aanleg woonerf in Wiedmolenstraat	17.133.778	8.494.000
Hasselt	Wegen- en riol. werken in Kattendamstr. te St. Lambrechts-Herk	6362.306	4.084.000
Hasselt	Aanleg parking in de Veldstraat	2.114.139	1.357.000
Hasselt	Verbetering Molen- en Broekstr. te Stevoort	30682.583	19.698.000
Herk-deStad	Verbeteren openbare verl. langs Stevoortweg	3.135.572	925.000
Herkde-Stad	Verbeterings- en riol. werken Kleine Hoolstr.	4.416.887	2.835.000
Hoeselt	Uitbr. gemeentehuis — Perceel centr. verw.	3.317.670	1.064.000
Hoeselt	Uitbr. gemeentehuis — Perceel electr. inst.	1.660.592	527.000
Hoeselt	Verbetering weg g.v. nr. XLIII	35887.414	23.039.000
Hoeselt	Verbetering weg nr. 4 — Bruilofstraat	3.191.926	2.049.000
Hoeselt	Oprichten nieuw gemeentehuis P.I. — Nieuwbouw	16927.369	5.433.000
Hoeselt	Gemeentehuis. Perceel II. Ruwbouw en verbouwingswerken	5460.422	1.752.000
Houthalen- Helchteren	Verbetering St. Lambertus- en Brelaarstraat	5.806304	3.727.000
Kortesseme	Buitengewoon herstel weg g.v. nr. XVI te Vliermaalroot	3.175.510	2.038.000
Kortesseme	Verbetering weg nr. 53 — Houthamelstraat	2.239.692	1.437.000
Lanaken	Verbetering Granwakkerstraat te Rekem	4.835.576	3.104.000
Maaseik	Herstelling St. Lambertuskerkstr. te Neeroeteren	4.451.150	2.857.000
Peer	Administratief- en ontmoetingscentrum — Liftinstallatie	1.631.098	523.000
Peer	Herstel weg g.v. nr. LXXXIII (Densterstraat)	3.450.041	2.214.000
Riemst	Aanleg riolering en verb. Muizenberg te Kanne	10.200.548	6.548.000
Riemst	Aanleg riolering en verb. weg in de Waterstr.	3.089.935	1.983.000
Riemst	Buitengew. herstel a. versch. wegen te Zichem, Kanne, Herderen, Lafelt en Membruggem	2.669.238	1.713.000
Riemst	Buitengew. herstel versch. wegen te Zussen	2.321.410	1.490.000
St. Truiden	Verb. b.w. nr. 72 „Rodestraat”	6.159.637	3.680.000
Tessenderlo	Aanleg kerkplein Schoot	7.118.302	5.019.000
Tessenderlo	Aanleg sportpark centrum	2.644.415	1.697.000
Zonhoven	Verbetering Bosveld- en Ballewijerstraat	3.930.645	2.523.000
Zonhoven	Verbetering Pleinstraat en Vilhoekstraat	4.738.750	3.042.000
Zonhoven	Verbetering Hazendamsweg en Grote Hemmenweg	3.541.312	2.273.000
Zonhoven	Verbetering Lange Schouwenstraat	5.788.518	3.434.000
Zonhoven	Verbetering Schavertweg	4.226.330	2.738.000
Zonhoven	Verbetering Grote Hellekenstraat	4.871.743	2.924.000
Zonhoven	Verbetering Dokterstraat en Keurstraat	2.325.759	1.493.000
Zutendaal	Riolering en verb. Pondenstraat	4.833.677	3.103.000
Maasmechelen	Verbetering wegen „Home Fabiola”	17.562.972	11.275.000
Bocholt (KF)	Vernieuwen centr. verw. in kerk v. Kaulille	546.876	181.000
Lanaken (KF)	Bouwen pastorie in St. Jozefsparochie van Smeeraas	3.034.945	974.000
	Vaste beloften in 1986		
Beringen	Ontsluitingsweg Tessenderlo-Paal (T. zone) Blok III	4.120.201	1.442.070
Beringen	Wegen- en rioleringswerken (T. zone) Blok II	19.862.850	12.910.853
Diepenbeek	Industrieterrein „Centrum”. Aanleggen toegangsweg	9.486.784	6.166.410
Dilsen	Uitrustingswerken. Ambachtelijke zone. Industriegebied. Lanklaar	19660.615	18.518.889
Genk	Nijverheidszone Genk-Noord. Aanleggen riolen in de Woudstraat en bouwen van een bergingsreservoir	14.419.833	9.372.891
Houthalen- Tessenderlo	Verbinding naar Kermt. Lot VI : kruising met E 39 te Lummen. (Programma infrastructuur Zolder- Lummen)	8.326.939	7.300.325

Opdracht-gever	Aard der werken	Raming der werken	Beloofde bedrag
Lanaken	Vestiging KNP Wegen- en rioleringswerken. Uitbreiding. Verrekening nr. 1	9.347.231	8.412.507
Lommel	Industrieterrein „Maatheide”. Waterbedelingswerken. Distributieleidingen	855.420	556.023
Overpelt	Waterbedelingswerken op het industrieterrein (faze 3)	1.880.930	1.222.604
Overpelt	Waterleidingswerken. Industriegebied „Astridlaan”	961.755	625.141
Maasmechelen	Industrieterrein „Oude Bunders”. Infrastructuurwerken 3e faze	13.387.707	12.053.873
Principiële beloften in 1986			
Beringen-Paal	Uitbreiding industrieterrein. T. zone. Blok III	1.200.000	800.000
Lommel	Maatheide bijk. vastl.	600.000	600.000
Peer	Ambachtelijke zone	12.000.000	8.000.000
Vaste beloften in 1985			
Beringen	Ontsluitingsweg Tessenderlo-Paal (T. zone)	4.120.201	2.678.131
Bilzen	Wegen- en rioleringswerken. Genk-Zuid 1.5. (grondgebied Bilzen)	13.538.581	13.451.403
Bree	Infrastructuurwerken op het industrieterrein „Kanaal” (1e faze)	64.132.934	63.747.947
Genk	Industriegebied Genk-Zuid. Waterleidingswerken (Bosdel en industriewegen)	9.136.676	5.938.839
Lanaken	Uitbreiding. Vestiging K.N.P. Wegen- en rioletingswerken	22.654.680	20.389.212
Overpelt	Rioleringswerken langs de bedieningsweg van de N.Z.-verbinding	4.752.124	4.225.704
Tongeren	Industrieterrein „Overhaem”. Aanleggen van een spoorwegzate	1.615.490	1.585.772
Beloofde principesbeloften in 1985 (Minister Lenssens)			
Beringen	Aanleg riolerings langs de Schaffensesteenweg	3.426.336	2.199.000
Bilzen	Aanleg riolering en verbetering Keistraat, Driestraat te Kleine Spouwen	43.698.067	25.664.000
Bocholt	Uitvoeren van riolering en aanleg voetpaden R.W. nr. 10	4.662.424	2.273.000
Bree	Aanleg riolering Gruitrodenkiezel (RW 30) en Muizendijkstraat	3.850.492	2.472.000
Bree	Aanleg riolering Neyensstraat	3.176.459	2.039.000
Diepenbeek	Aanpassingswerken riolering in Keistraat en Oude Baan	5.295.072	3287.000
Genk	Riool- en wegenwerken v. weg naar As (deel II) R.W. nr. 22	16.891.948	10.844.000
Houthalen-Kelchteren	Aanleg riolering in Koolmijnlaan	6.492.848	4.167.000
Kinrooi	Wegen- en rioleringswerken in de Wieljesstraat te Geistingen	3.849.773	2.471.000
Kortessem	Aanleg riolering langs R.W. nr. 456 te Kortessem	1.635.772	719.008
Leopoldsburg	Aanleg riolering in Kanaalstraat	3.881.627	2.481.000
Maaseik	Aanleg wegen en riolering in de Niesstraat, Kabiensstraat te Opoeteren	21483.010	13.791.000
Maaseik	Aanleg riolering Willibrordusweg en Grinareweg	2.362.842	1.516.000
Gpplabbeek	Afvoerriool overstortwater „wijk Denneweelde en industriezone” naar Bosbeek	22.745.034	14.602.000
Riemst	Aanleg riolering en wegverbetering in Kleine Lafeltstraat, Putstraat e.a.	46.327.917	29.374.000
Tongeren	Aanleggen v. riolering in de Rooienvog	12.160.558	7807.000
Tongeren	Aanleg riolering — verbinding Astridlaan en Linkersteenweg	3.763.633	2.416.000
Beloofde principesbeloften in 1986 (Minister Lenssens)			
Dilsen	Aanleg riolering en bouwen van pompkelder in Breemstraat	2.087.762	1.340.000
Genk	Uitvoeren v. riolering langs R.W. 573 „Genk — Centrum tot Oostering”	13.957.208	6.655.000
Halen	Aanleg riolering langs de Berkenstraat, Meldertsteenweg en Industrieweg	2.465.275	1.582.000
Hamont-Achel	Aanleg riolering en wegeniswerken, in Abdij-, Den Dols- P. Lemmens-, Merel-, Kievit-, Ambacht-, Bosstraat	31.974.044	20.484.000
Heers	Aanleg riolering en wegverbetering langs weg nr. 3, Langstraat te Vechmaal	3.855.997	2.454.000
Herk-de-Stad	Wegenis- en rioleringswerken in de Dorpsstraat, Pastorijstraat, Berkenstraat e.a. te Douk	21.767.861	7.768.000
Herk-de-Stad	Uitvoeren van rioleringswerken 2de faze te Schulen	24.876.718	15646.000
Kortessem	Uitvoeren rioleringswerken in Couwerstraat te Vliermaalroot	5.635.041	3.617.000
Gpplabbeek	Aanleg riolering Broekkantstraat	7604.979	4.883.000
Overpelt	Rioleringswerken langs Kleinmolenstraat, Ballastraat, Langstraat en Kapelstraat Lot IV	7.990.554	4.977.000
Overpelt	Rioleringswerken langs de Zwamstraat, Staakstraat, Blaasstraat Lot II	14.620.593	9.113.000
Overpelt	Rioleringswerken langs de Napoleonweg, Holvenstraat, en andere Lot I	13.770.156	7.627.000
Peer	Aanleg riolering langs de Peerderbaan	8.426.999	4.507.000
Tongeren	Aanleg riolering Lindestraat en verbinding Molenweg en Astridlaan	5.059.307	3.247.000
Zonhoven	Verbetering van rioleringen 5de faze	3.189.986	2.047.000
Zutendaal	Aanleg riolering Berkenstraat en Boogstraat	3.661.854	2.350.000
Zutendaal	Aanleg riolering Maastrichter-, Rechte- en Eikenstraat	3.883.554	2.493.000
Maasmechelen	Aanleg riolering en verbetering wegen in Tuinwijk te Eisden — 1ste faze	X7.061.125	196.651.000
Verleende vaste beloften in 1985 (Minister Lenssens)			
AS	Aanleg riolering Schansstraat en Driebankenstraat	2.574.677	1.652.000
Bilzen	Aanleg riolering Rangeblokstraat, Hoogstraat te Munsterbilzen	3.251.967	2.087.000
Bree	Aanleg riolering Dirixstraat, Havestraat, hijkenstraat en andere	5.043.432	3.237.000
Diepenbeek	Aanleg riolering R.W. 48 Crytstraat	14.642.167	1.107.000

Opdracht-gever	Aard der werken	Raming der werken	Beloofde bedrag
Dilsen	Aanleg riolering Rode Kruisstraat	3.165.643	2.032.000
Dilsen	Sanering Reseltbeek te Rotem	2.808.446	1.803.000
Genk	Riolerings- en wegeniswerken in Hasseltweg (Deel I) V.T.	21667.000	7.152.000
Genk	Aanleg riolering Stalen- en Dijkstraat verr. 1.	4.308.000	2.240.000
Halen	Verbetering en riolering Tuinwijkstraat te Zelem	10.907.753	7.002.000
Halen	Aanleg riolering weg g.v. nr. LXXI	7609.242	4.885.000
Hasselt	Aanleg riolering lang R.W. nr. 2	29.793.846	2.879.000
Hasselt	Aanleg verbetering riolering in Rakerveld	2.376.162	1.525.000
Hasselt	Verbetering van de afwatering in Pistelbeekstraat	3.775.298	2.423.000
Heers	Wegen- en rioleringswerken in Himpedelstraat	3.793.353	2.333.000
Herk-De Stad	Aanleg riolering en wegverbetering Oudestraat, Zeveldheldenlaan en Halbekenstraat	7.956.517	5.108.000
Houthalen-Helchteren	Riolering langs Eikendreef, Eikelbosstraat en R.W. nr. 19	48.312237	8.383.000
Kortesseem	Aanleg overstortleiding vanaf de Kapelstraat	1.357.137	871.000
Lanaken	Verbet. Sapstraat, Brugstraat, Maasdijk en Kanaaldijk te Smeermaas	20.726604	8.850.000
Lanaken	Renovatie Stationstraat	8.531.972	1.402.000
Lanaken	Aanleg riolering in den Lepelvormweg den Sprokkelstraat	4.140.442	2.658.000
Lommel	Aanleg zuidelijke collector Kattenbos	94908.751	34.657.000
Lummen	Aanleg riolering langs R.W. nr. 2- St. Jansstraat — Vliegengende	53846.685	4469.000
Maaseik	Aanleg riolering Dorperberg te Opoeteren	3.031.351	1.946.000
Maaseik	Aanleg riolering Oude Ophoverbaan	1.562.351	1.803.000
		1.247.380	
Nieuwerkerken	Aanleg riolering langs de Bornestraat	904.876	580.000
Overpelt	Aanleg riolering Heidestraat henserdijk en Beekstraat	5.105.228	3.277.000
Peer	Aanleg riolering lang R.W. nr. 21	6.335.556	3.672.000
St. Truiden	Aanleg riool in Merelstraat en Overbroekstraat te Gelmen	4.239.811	2.721.000
Tessenderlo	Aanleg riolering tussen Processieweg en Tessenderlodorpsloop	1.548.688	994.000
	Verleende vaste beloften in 1986 (Minister Lenssens)		
Bilzen	Aanleg riolering en wegverbetering Hoogveldstraat, Bosstraat en andere. Heraanbesteding	16.892.627	1609.000
Bocholt	Aanleg riolering Parckstraat, Pastoor Langensstraat	3.816.686	2.450.000
Bree	Aanpassingswerken aan overstor in kanaalkaai	2.308.538	1.482.000
Diepenbeek	Rioleringswerken in Heidestraat	1.361.303	713.000
Dilsen	Aanleg riolering en stoepen in Kantonsweg	2.445.993	1.142.000
Genk	Werken tot herstelling door middel van injecties in de Volmolen	2.328.499	1.494.000
Genk	Riolerings- en wegenwerken langs R.W. 22 weg naar As	46.582.679	10.310.000
Halen	Verbetering Tuinwijkstraat (2de fase) en Berkenstraat	7.452.576	4.784.000
Hasselt	Aanleg riolering Albertkanaal en verbinding Schansstraat	1.979.691	1.270.000
Hasselt	Rioleringswerken Genkersteenweg RW22	40.856.808	19.717.000
Hasselt	Vernieuwen riolering langs Kempische steenweg tussen Kempische Poort en Havenstraat	4902.449	1.770.000
Kinrooi	Rioleringswerken in Dwarstraat — Torenweg en Hurkenstraat	6.465.584	4.150.000
Kinrooi	Rioleringswerken Kleinstraat en andere	5.081.550	3.262.000
Lommel	Aanleg zuidelijke collector Kattebos N.T.	59.613.046	1.733.000
Lummen	Rioleringswerken Goerenstraat en Kriekelsehoekstraat	3.897.290	2.502.000
Maaseik	Aanleg riolering en wegenwerken in Opoeterseweg. Ketel- en Moonenkapelstraat	16.880.934	10.318.-
Riemst	Aanleg riolering langs Tongersesteenweg R.W. 40 te Herderen	71.967.515	4.161.000
Riemst	Aanleg riolering Walenweg en deel Kalderstraat te Zichem-Zussen-Bolder	4.545.996	2.918.000
Tongeren	Aanleg riolering langs R.W. 414, Koninksemstraat en Koninksemsteenweg	60.535641	13.499.000
Zonhoven	Aanleg riolering R.W. 24	50550.683	15.389.000
Zonhoven	Verbetering v. riolering 4e fase	3.637.962	2.335.000
Zutendaal	Afvoer scholen Wiemesmeer door de Postesstraat naar Asserweg	1.503.448	965.000

Vraag nr. 88
van 11 februari 1987
van de heer O. MEYNTJENS

Vestiging grootdistributiebedrijf te Leuven — Naleving verplichting inzake parkeerplaatsen, los- en laadperrons

In 1980 werd in de Diestsestraat te Leuven een grote handelsvestiging van meer dan 3.000 m² gebouwd door de NV Leuven Shopping Center.

De exploitatie van deze handelsvestiging ging van start

zonder dat de verplichte parkeerplaatsen en de nodige los- en laadperrons werden aangelegd.

Onlangs werd deze handelsvestiging uitgebreid tot een oppervlakte van meer dan 5.000 m².

Ten gevolge van deze uitbreiding zouden er, volgens de omzendbrief van het Ministerie van Openbare Werken, dd. 17 juni 1970, bijkomende parkeerplaatsen moeten aangelegd worden. De toestand bleef echter ongewijzigd.

Door het niet naleven van deze wettelijke verplichtingen worden de gevestigde zelfstandigen in een onmogelijke concurrentiepositie gedrongen.

Mag ik van de Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Werde de klacht aangaande deze zaak, neergelegd door een erkende middenstandsorganisatie, reeds behandeld ? Zo ja, wat zijn hiervan de resultaten ? Zo neen, wanneer wordt de behandeling voorzien ?
2. Welke maatregelen kan de Minister nemen wanneer blijkt dat deze handelsvestiging de verplichtingen inzake het aanleggen van parkeerplaatsen en los- en laadperrons niet naleefde ?
3. Gaat de Minister ermee akkoord dat het niet naleven van deze wettelijke verplichtingen de gevestigde zelfstandigen benadeelt in hun concurrentiepositie ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 11 februari 1987 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat voor kwestieus complex drie bouwvergunningen werden verkregen waarvan de eerste vergunning niet, de tweede wel en de derde gedeeltelijk werd uitgevoerd. Chronologisch volgden de vergunningsaanvragen, -verleningen en uitvoeringen elkaar als volgt op.

Op 26 juni 1979 heeft de NV Becoma een bouwvraag ingediend bij de Stad Leuven teneinde een winkelgaanderij op te bouwen. De aanvraag is na consultatie van de bevoegde staatssecretaris voorwaardelijk gunstig geadviseerd. Deze voorwaarden resulteerden onder meer in de eis om 57 parkeerplaatsen te voorzien hetzij op het terrein, hetzij binnen een afstand van 400 m. van de betrokken eigendom, hetzij de compensatoire belasting te betalen (57 x 75.000,- Fr. of 4.275.000,- Fr.). Deze vergunning d.d. 9 mei 1980 werd niet uitgevoerd.

Een tweede aanvraag van 22 augustus 1980 door de NV Leuven Shopping Center tot het verbouwen van een garage tot galerij, voor hetzelfde complex, voorzag de oprichting van 22 afzonderlijke „boetiek”-ruimtes en één detailhandel van ongeveer 800 m² bruto oppervlakte (waarvan 620 m² verkoopsruimte) en in de aanleg van 44 parkeerplaatsen op de aanpalende terreinen (eigendom Hottat en S.V. St. Maartensdal), evenals een los- en laadkaai bij de detailhandel. Na consultatie van de bevoegde staatssecretaris is de vergunning afgegeven op 27 oktober 1980 onder voorwaarde dat er onder meer een compensatoire belasting van 1.800.000 frank (24 ontbrekende x 75.000 frank) werd betaald. Deze vergunning werd uitgevoerd.

Een derde aanvraag tot uitbreiding van de dan bestaande galerij dateert van 6 november 1981. Deze aanvraag betrof een leegstaande stapelplaats en het Malderuscollege in het complex. Na advies van de Provinciale Commissie voor Monumenten en Landschappen werd deze voorwaardelijk gunstig geadviseerd. De vergunning van 24 mei 1982 voorzag de verplichting om 2.025.000

frank compensatoire parkeerbelasting te betalen voor de 27 ontbrekende parkeerplaatsen. Op dit ogenblik is enkel de uitbreiding van de galerij tot de aanpalende opslagplaatsen effectief uitgevoerd. Het Malderuscollege is tot op heden niet opgenomen in de galerij, doch werd integendeel te koop gesteld.

Een klacht aangaande deze zaak, neergelegd door een erkende middenstandsorganisatie is bij de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu niet gekend.

Zoals het geachte lid kan nagaan werden aan de vergunningen voorwaarden verbonden. Een niet naleving van dergelijke voorwaarden kan gesanctioneerd worden. De maatregelen tegen het niet conform uitvoeren van een bouw- of verkavelingsvergunning kan men terugvinden onder de artikelen in het hoofdstuk III van de gewijzigde wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de Ruimtelijke Ordening en de Stedebouw.

Als Minister bevoegd voor de Ruimtelijke Ordening heb ik geen oordeel uit te spreken over de concurrentiepositie tussen zelfstandigen en grote handelsvestigingen.

Vraag nr. 90 van 12 februari 1987 van de heer J. DEPRE

Fietspaden — Betoelaging

De laatste jaren wordt een groeiende aandacht vastgesteld voor de verkeersveiligheid. Dit beslist op het niveau der steden en gemeenten.

Graag vernam ik de omvang der toelagen toegekend aan ondergeschikte besturen van het Vlaamse land voor de aanleg van fietspaden en dit per provincie en per gemeente, voor de jaren 1985.1986 en de kredieten ad hoc voorzien in de begroting voor 1987.

Antwoord

In aansluiting op mijn voorlopig antwoord van 10 maart 1987. heb ik de eer het geachte lid hierbij in bijlagen een overzicht te verstrekken van de vaste of principiële beloften van toelagen specifiek toegekend voor de aanleg van fietspaden door de ondergeschikte besturen van het Vlaamse land.

Deze lijst is opgesteld per provincie en per gemeente voor de jaren 1986 tot en met 31 maart 1987.

Voor wat de cijfers voor het jaar 1985 aangaat, kan ik het geachte lid mededelen, dat deze nog moeilijk op te sporen zijn, vermits de subsidiering van fietspaden een onderdeel is van het globale pakket van de subsidies voor allerhande infrastructuurwerken.

	1986 :		
	Antwerpen :		
Kapellen	Aanleg rijwielpaden in Heidestraat en Bosdreef		3.695.000
Kapellen	Aanleg rijwielpaden in Streepstraat, Nood- en Pretlaan		7.167.000
Kapellen	Aanleg fietspad — Streepstraat — vak Biartlei — Kapelsestraat		1.190.000
Lier	Parkeerstrook en fietspad Putsesteenweg		2.064.000
Mortsel	Voet- en fietspad in Molenlei		975.000
Niel	Fietspad langs Landbouwstraat — Uitbreidingstraat		2.130.000
	Brabant :		
Leuven	Fietspad tussen een Meilaan en Vuurkruiserlaan		3.067.000
Leuven	Fietspad langsheen Wijnmaalsesteenweg		5.790.000
	West-Vlaanderen :		
Anzegem	Fietspad in Zonnestraat		2.503.000
Knokke-Heist	Fietspad in Hazegrasstraat, verrekening nr. 1		181.000
Zuienkerke	Fietspad in Statiesteenweg		1.340.000
	Oost-Vlaanderen :		
Prov. O.-VI.	Provinciale weg Gent-Hundelgem — Fietspaden te Merelbeke		3.951.000
Prov. O.-VI.	Provinciale weg Gent-Hundelgem — Fietspaden te Gavere		6.574.000
De Pinte	Fietspad in Langevelddreef		1.447.000
Hamme	Fietspaden langs B.W. 5 — Neerstraat		5.823.000
Hamme	Fietspaden langs B.W. 6 — Kasteellaan		3.050.000
Merelbeke	Fietspaden Kerkstraat — Afrekening		99.000
Temse	Fietspad langs „Couverburg”		3.406.000
	Limburg :		
Hasselt	Aanleggen fietspaden en verbetering Kuringerstraat		3.022.000
	1987 :		
	Brabant :		
Herent	Aanleg fiets- en voetpaden gedeelte Wilselstwg., deel tussen omleiding en grens Leuven		3.317.000
	Oost-Vlaanderen :		
Merelbeke	Aanleg fietspaden in de Fraterstraat, bijkomende vastlegging		83.000
Merelbeke	Verbeteringswerken en aanleg fietspaden in de Bergstraat		7.607.000
	Limburg :		
Bocholt	Aanleg voet- en fietspaden in de Kettingbrugweg		1.435.000
Maaseik	Aanleg fietspad langs de Van Eycklaan, bijkomende vastlegging		72.000
Peer	Aanleg riolering en fietspaden langs de Goudbergstraat		1.925.000

Vraag nr. 96
van februari 1987
van de heer A. DE BEUL

Regionale Commissie voor Advies — Samenstelling

In antwoord op onze vraag nr. 71 van 25 maart 1985 antwoordde u op 23 december 1986 dat de procedure tot hersamenstelling van Regionale Commissies eerst-daags zal beëindigd worden. U stelde tevens dat in Brabant 23 leden gedurende meer dan een jaar de vergaderingen niet meer bijwoonden.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wanneer werd of zal de samenstelling van de Regionale Commissies worden gepubliceerd ?
2. In Brabant hebben 23 leden gedurende meer dan één jaar de vergaderingen niet meer bijgewoond. Kan u deze gegevens uitsplitsen naar de privé- en de openbare sector ? Hoeveel leden maakten deel uit van de Regionale Commissie Brabant ? Hoe dikwijls vergaderden deze Regionale Commissies met meer dan de helft van de leden in 1986 ?
3. Welke kwalitatieve voorwaarden worden aan de leden van de Regionale Commissie gesteld ?
4. Wat de samenstelling van de Regionale Commissie van Advies betreft, wordt verwezen naar artikel 7 van de wet van 29 maart 1962, om te stellen dat gemeenteraadsleden geen zitting kunnen hebben. Het is juist dat het tweede lid van artikel 7 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw en ruimtelijke ordening, gemeenteraadsleden niet vermeldt, maar evenmin worden parlementsleden aangeduid. In het verleden maakten deze wel deel uit van de Commissies van Advies zonder dat ze behoorden tot één van de categorieën aangeduid in lid 2 van artikel 7. Hoe verklaart u dat parlementsleden deel uitmaken van de Regionale Commissie van Advies — openbare sector — zonder te voldoen aan de voorwaarden van artikel 7 lid 2 ?
5. Hoe zal het systeem D'Hondt kunnen nageleefd worden, wanneer bepaalde politieke partijen geen leden hebben die voldoen aan de in artikel 7 lid 2 gestelde vragen ?
6. Welke politieke partijen worden in het systeem D'Hondt aanvaard ? Hoe kunnen kleine partijen die in geen bestuursmeerderheid zitting hebben, vertegenwoordigd worden ? Welke voorwaarden worden aan de politieke partijen gesteld om te kunnen deel uitmaken van de Regionale Commissie van Advies ?

7. Meent u niet, vermits het systeem D'Hondt niet kan toegepast worden voor partijen die geen of slechts uitzonderlijk zitting hebben in de in artikel 7 tweede lid aangeduide uitvoerende organen, dat gemeenteraadsleden eveneens moeten worden toegelaten (cf. parlementsleden) ?
8. In lid 3 van artikel 7 worden de kandidaten door de gouverneur aangeduid. Deze aanduidingen gebeuren op de meest willekeurige wijze. Meestal hangt deze aanduiding eerder samen met een persoon waaraan men dan een zogenaamde belangengroep vasthangt. Op deze wijze wordt het systeem D'Hondt voor de openbare sector, een lacheding omdat de vertegenwoordiging van de privé-sector eerder politieke aanduidingen betreffen. Meent u dat ten aanzien van de privé-sector meer stringente bepalingen moeten worden uitgevaardigd ? Hoe worden deze voorwaarden ingebouwd in de nieuwe Regionale Commissies voor Advies ?
9. Meent u niet dat het ten aanzien van de deskundigheid van de leden van de Regionale Commissie toch kwaliteitsvoorwaarden moeten gesteld worden ? Vindt u dat kwaliteitsvoorwaarden het zou moeten halen van belangenverdediging ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. De samenstelling van de regionale commissies van advies voor de Ruimtelijke Ordening voor de streken West-Vlaanderen, Oost-Vlaanderen, Antwerpen en Limburg werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 10.3.1987.
2. De regionale commissie van advies voor de Ruimtelijke Ordening voor de streek Brabant bestond in 1986 uit 29 leden waarvan er 23 de vergaderingen met bijwoonden, namelijk 12 van de openbare sector en 11 van de privé-sector. In 1986 vergaderde deze commissie nooit met meer dan de helft van de leden.
3. Wat de samenstelling en de kwaliteit van de leden van de regionale Commissies van advies betreft, gelden alleen de bepalingen voorgeschreven in de wet.
4. Parlementsleden worden beschouwd als afgevaardigden van de regering, waarvan de aanwezigheid in de commissie wel is voorzien.
5. en 6. Indien een partij over geen leden beschikt die voldoen aan de voorwaarden vermeld in de wet, dan kan zij ook niet op deze basis vertegenwoordigd zijn in de regionale commissie van advies voor de Ruimtelijke Ordening.
7. Gezien gemeenteraadsleden niet als afgevaardigden van de regering kunnen beschouwd worden, biedt een voorstel geen oplossing voor dit probleem.
8. Het komt niet aan de Vlaamse Executieve toe de taak en de bevoegdheid van de Gouverneur, hem door art. 7 verleend, te gaan uithollen door selectie-

voorwaarden te verbinden aan zijn keuze van kandidaten.

9. Wanneer u de nieuwe samengestelde commissies van advies aandachtig bekijkt, zult u kunnen vaststellen dat er een evenwicht in benaderd wordt tussen deskundigheid en belangenvertegenwoordiging.

Vraag nr. 97
van 23 februari 1987
van de heer G. BEERDEN

Varkens- en pluimveestallen — Aantal bouwvergunningen en adviezen AROL

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel bouwvergunningen voor varkens- pluimveestallen werden in 1986 aangevraagd ? Hoeveel werden er goedgekeurd, respectievelijk geweigerd ?
2. In hoeveel van de aanvragen werd een :
  - negatief advies van AROL-afdeling landbouw uitgebracht ;
  - negatief advies van AROL-afdeling milieu uitgebracht ;
  - negatief advies van het Ministerie van Landbouw uitgebracht ;
  - negatief advies van AROL-afdeling stedenbouw uitgebracht.
3. Is de motivatie „... de oppervlakte van de ontworpen constructie is niet in verhouding met de perceel-oppervlakte” een wettelijke reden om de bouwvergunning te weigeren ?
4. Hoeveel van de geweigerde vergunningen kregen in beroep bij respectievelijk de Bestendige Deputatie en de Koning een positief resultaat ?
5. In hoeveel gevallen ging het beroep bij de Koning tegen goedkeuring van de Bestendige Deputatie uit vanwege uw ambtenaar ?
6. Welke onderrichtingen gelden en worden aan de betrokken ambtenaren meegedeeld, betreffende de adviezen voor bouwaanvragen van stallen, respectievelijk volledige bedrijven in de landbouwzone, en meer specifiek in de ruilverkavelingen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 23 februari 1987 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat op het gevraagde onder de punten 1, 2, 4 en 5 niet kan geantwoord worden, aangezien hierover geen statistieken worden bijgehouden, noch bij het hoofdbestuur noch bij de provinciale directies.

Het bijhouden van statistieken per thema is om materiële redenen en reden van het beperkt personeelsbestand niet mogelijk. Een telling achteraf is dan ook uitgesloten.

Wat het derde punt van uw vraag betreft dien ik u er op te wijzen dat het juist de taak van de vergunning-

verlenende overheid is de goede plaatselijke aanleg veilig te stellen. Zie artikel 45 van de gewijzigde wet op de stedenbouw.

Nu kan een overdreven terreinbezetting een element zijn van foutieve aanleg, zodat op deze basis kan worden geweigerd. Dit wordt bevestigd door een constante rechtspraak van de Raad van State.

Voor de onderrichtingen van de administratie in verband met stallen en bedrijven in de landbouwzone moge ik verwijzen naar :

1. de toelichting bij artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp gewestplannen en de gewestplannen in Doc. 790802 ;
2. de richtlijn IDG 037 d.d. 30 juli 1986 betreffende landbouwadviezen in het algemeen ;
3. de richtlijn IDG 038 bis d.d. 16 februari 1987 betreffende schuilhokken en stallen voor vee.

Voor de ruilverkavelingen zijn er geen specifieke richtlijnen in toepassing van de stedenbouwwet. Richtlijnen in toepassing van de ruilverkavelingswet, onder meer wat betreft artikel 68 van de ruilverkavelingswet volgens hetwelk voor bouwwerken in ruilverkavelingen een voorafgaande en schriftelijke toestemming van het ruilverkavelingscomité moet bekomen worden, vallen onder de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Externe betrekkingen.

Tenslotte blijft gesteld dat de bouwvergunningsplichtige werken, die uitgevoerd worden binnen een ruilverkaveling, door deze specifieke ligging niet vrijgesteld zijn van de verplichting eerst daarvoor over een bouwvergunning te beschikken vooraleer ze mogen gerealiseerd worden.

Vraag nr. 99
van 24 februari 1987
van mevrouw M. Vogels

Afgifte bouwvergunning voor handelsvestiging in industriezone — Naleving gewestplan

Kan de geachte Minister mij mededelen of een bouwvergunning kan afgegeven worden voor handelsvestigingen, gelegen op een perceel dat in het gewestplan tot een industriezone behoort, zonder dat het gewestplan in die zin is gewijzigd ?

Antwoord

In antwoord op haar in rand vermelde vraag heb ik de eer het geachte lid volgende informatie te verstrekken.

Artikel 7 van de voorschriften behorende bij de gewestplannen luidt als volgt :

Art. 7.

2. De industriegebieden :
  - 2.0. Deze zijn bestemd voor de vestiging van industriële of ambachtelijke bedrijven. Ze omvatten

een bufferzone. Voor zover zulks in verband met de veiligheid en de goede werking van het bedrijf noodzakelijk is, kunnen ze mede de huisvesting van het bewakingspersoneel omvatten. Tevens worden in deze gebieden complementaire dienstverlenende bedrijven ten behoeve van de andere industriële bedrijven toegelaten, namelijk : bankagentschappen, benzinstations, transportbedrijven, collectieve restaurants, opslagplaatsen van goederen bestemd voor nationale of internationale verkoop.

Volgens dit voorschrift zijn derhalve in het algemeen gezien geen zuivere handelsvestigingen in de industriegebieden toegelaten.

Vraag nr. 101
van 24 februari 1987
van de heer G. CARDOEN

Kasteelpark Snoy te Melsbroek — Oprichting tribune

In het kasteelpark van het domein Snoy te Melsbroek werd een tribune opgericht.

Werd door het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw hiervoor een vergunning afgegeven ?

Zo neen, werd hierover proces-verbaal opgesteld ? Welke stappen zal de geachte Minister ondernemen opdat de wettelijke toestand wordt hersteld ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 24 februari 1987 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de provinciale directie AROL te Leuven, na klacht van de Werkgroep Leefmilieu en Verkeersveiligheid te Melsbroek, op 30 december 1986 proces-verbaal opstelde ten laste van de heer P. Snoy en consoorten wegens het oprichten van een schuilplaats zonder voorafgaande vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen.

Het dossier werd aan het parket te Brussel voor verder gevolg overgemaakt. Het gaat hier om een tijdelijke constructie, die de lesgevers tijdens de wintermaanden moet beschermen. De constructie bestaat uit metalen buizen, waarover een zeil gespannen werd.

Wat de herstelmaatregel betreft kan ik het geachte lid mededelen dat, wegens de ligging in een parkgebied, het herstel van de plaats in de vorige toestand zal gevorderd worden.

In een parkgebied zijn immers slechts die handelingen toegelaten, die strikt noodzakelijk zijn voor de openstelling, het behoud, de verfraaiing en/of aanleg van het park. Het is geenszins de bedoeling parkgebieden te transformeren in gebieden voor actieve recreatie.

Vraag nr. 105
van 12 maart 1987
van de heer W. CORTOIS

Omzendbrief vnn 18.2.1987 — Opheffing

Met zijn omzendbrief van 18 februari 1987 deelt de

heer Gouverneur van Brabant aan de gemeentebesturen van Vilvoorde en Leuven mee dat hij de begrotingen en rekeningen niet meer aan de Bestendige Deputatie ter goedkeuring zal voorleggen zolang de lokale OCMW's hun eigen begroting of rekeningen niet hebben ingediend.

De gemeentebesturen worden dus gestraft omdat de OCMW-besturen blijkbaar hun verplichtingen niet nakomen. Wie de verhoudingen tussen de gemeentebesturen en de OCMW's kent, dikwijls zeer moeilijk op het lokale vlak, weet dat het gemeentebestuur ondanks al het mogelijke aandringen weinig vat heeft op het OCMW.

Daarenboven worden de OCMW-besturen, vooral deze die verantwoordelijkheid dragen over een ziekenhuis, overstelpt door talrijke en voortdurende gewijzigde, meestal laattijdige, onderrichtingen van de hogere overheid. Wat dus uiteraard tot gevolg heeft dat begrotingen en rekeningen moeilijk tijdig kunnen klaar zijn. Dit echter doet mij besluiten dat „de straf” die de heer Gouverneur in zijn omzendbrief van 18 februari 1987 oplegt aan de gemeentebesturen totaal onrechtvaardig is. Men kan toch moeilijk aanvaarden dat een bestuur gestraft wordt omdat een ander bestuur bepaalde schikkingen niet opvolgt. Meent de geachte Gemeenschapsminister derhalve niet dat de omzendbrief van de heer Gouverneur beter ongedaan zou worden gemaakt.

Hoe kunnen de gemeenten die hun begrotingen tijdig opstellen en hun rekeningen tijdig neerleggen nog ernstig beheren indien van hogerhand dergelijke arbitraire maatregelen worden genomen !

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

Overeenkomstig de artikelen 88 en 89 van de organieke wet van 8 juli 1976 moeten de OCMW's hun begroting vóór 15 september van het jaar dat aan het dienstjaar voorafgaat, aan de gemeenteraad voorleggen. De rekening moet voorgelegd zijn vóór 1 juni, volgend op het dienstjaar.

Het tijdig voorleggen van de begrotingen en rekeningen vormt dus voor de OCMW een wettelijke verplichting waaraan zij zich niet mogen onttrekken. Dit is des te meer van belang daar het eventueel tekort van het OCMW in de begroting van de gemeente moet worden ingeschreven als werkingstoelage aan het centrum. Omdat het financieel resultaat van het OCMW doorgaans een belangrijk bedrag betreft, is het een onmiskenbaar element voor het waarheidsgetrouw opmaken van de gemeentebegroting. Ik kan dus begrijpen dat de provinciale overheden, die in de eerste plaats belast zijn met het administratief toezicht, zowel op de OCMW als op de gemeente, zich geen juist beeld kunnen vormen van de financiële toestand van de gemeente, zonder inzicht in de begrotingen en rekeningen van het OCMW.

Vermits de begroting als beleidsdocument slechts haar volle waarde heeft als zij tijdig uitvoerbaar is, betreur ik elke vertraging in de goedkeuringsprocedurc. Ik be-

schik evenwel over geen enkele bevoegdheid om maatregelen te nemen waardoor de financiële documenten door de OCMW tijdig worden voorgelegd. Het geachte lid gelieve zich daarvoor te wenden tot mijn collega van Gezin en Welzijnszorg.

Ten gronde ben ik mij ervan bewust dat de juridische verhouding tussen gemeente en OCMW bij een gebrekkige samenwerking tussen beide lokale besturen, een bron is van bestuursmoeilijkheden. Daar de gemeenten automatisch de eventuele tekorten van de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn ten laste moeten nemen, is het niet verwonderlijk dat die moeilijkheden vaak in de eerste plaats tot uiting komen op het financiële vlak.

De verhouding tussen beide besturen zou via een aanpassing van de wetgeving op de OCMW alleszins verbeterd kunnen worden. Doch zulke aanpassing, dient eerder ingeleid te worden door mijn collega van Gezin en Welzijnszorg bij de Executieve om voor het Overlegcomité te worden gebracht.

Vraag nr. 111
van 17 maart 1987
van mevrouw M. BUYSE

Deontologische regels kabinetsleden - Naleving

Graag vernam ik van de geachte Minister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening, of zijn gewezen adjunct-kabinetschef, gedurende de periode dat hij werkzaam was op het kabinet van Ruimtelijke Ordening, dossiers behandelde waar de adjunct-kabinetschef voorheen, als advocaat bij betrokken was.

Antwoord

In antwoord op haar vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Vooreerst valt naar mijn mening deze vraag onder toepassing van art. 64 punt 3 van het Reglement van Orde van de Vlaamse Raad, dat onder meer onontvankelijk verklaart elke vraag met betrekking tot particuliere aangelegenheden of persoonlijke gevallen.

Ik kan u dan ook enkel bevestigen dat er een afspraak bestond tussen mijn gewezen adjunct-kabinetschef en mezelf dat hij tijdens de periode van detachering naar mijn Kabinet geen dossiers zou behandelen waarbij hij zelf betrokken was of is als advocaat.

Bij mijn weten werden door hem geen dergelijke dossiers behandeld gedurende de periode dat hij werkzaam was op het Kabinet van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.

Vraag nr. 112
van 18 maart 1987
van de heer L. VANHORENBEEK

IC-verbinding Antwerpen-Keulen - Opname tracé lijn 24A in gewestplan

Naar aanleiding van het antwoord van de nationale

Verkeersminister op onze parlementaire vraag nr. 83 dd. 26 december 1986 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 27 januari 1987), werd in verband met de realisatie van deze verbinding tot nu toe geen akkoord bekomen van de Waalse Executieve om het tracé van de oude lijn 24A (Verviers-Eupen) terug in het gewestplan op te nemen.

Heeft de Voorzitter van de Vlaamse Regering er bij zijn Waalse ambtsgenoot op aangedrongen om het betrokken tracé terug in het gewestplan op te nemen ? En zo ja, wanneer ?

Antwoord

In antwoord op zijn in rand vermelde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de Vlaamse Gemeenschap als zodanig nog niet betrokken werd bij onderhandelingen in verband met het tracé van de IC verbinding Antwerpen-Keulen en dat er ook geen vraag is gesteld vanuit de Vlaamse Executieve naar de Waalse Executieve toe in verband met een reservering van een tracé voor de hogervermelde verbinding in het betrokken gewestplan.

T. KELCHTERMANS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWWS EN VOR-MING

vraag nr. 12
van 5 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Eerbiediging van het recht op verdediging

Ik verneem dat een personeelslid van de NCC titularis van de graad van adjunct-secretaris, einde maart 1986, na ambtsopheffing in disponibiteit werd gesteld. Dit gebeurde in een sfeer van beslotenheid en geheimhouding volledig in strijd met het democratisch beginsel dat de gouden regel vormt in ons staatsbestel, te weten, het recht van verdediging :

- alle voorbereidende besprekingen werden buiten zijn medeweten gevoerd ;
- bepaalde beraadslagingen werden „onder embargo” geplaatst ;
- iedere informatie werd hem ontzegd ;
- hij werd geweerd uit een reeks vergaderingen van de commissie waarin vermoedelijk buiten de agendapunten over zijn lot werd beslist ;
- hij werd niet gehoord in verband met deze beslissing en kreeg dan ook geen enkel recht van antwoord en verdediging op het bestuurlijk vlak ;
- zelfs de toegang tot de lokalen werd hem op een gegeven ogenblik ontzegd zodat zijn recht van inzage in de besluiten van de commissie — die reglementair voor iedere burger is voorzien (KB 1 juni 1972) op onaanvaardbare wijze werd beknot.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Vindt de geachte Gemeenschapsminister deze praktijk aanvaardbaar ?
2. Op welke rechtsgrond kan men het recht op informatie op inzage op mededeling en op verdediging op dusdanige wijze ontkennen ?
3. Welke maatregelen nam de geachte Minister om aan deze ondemocratische rechtsschennis een einde te stellen en om belanghebbende in zijn rechten te herstellen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag wens ik het geachte lid het volgende mee te delen.

Zoals in de vragen 12 tot en met 35 die het geachte lid stelde in verband met de Nederlandse Commissie voor de Cultuur van de Brusselse Agglomeratie trouwens zelf meermaals uitdrukkelijk wordt gezegd, hebben de meeste van deze vragen te maken met het in disponibiteit stellen van de adjunct-secretaris van de NCC.

Daarom weze het mij toegelaten hierbij een overzicht te geven van de opeenvolgende beslissingen van de NCC.

Op 31 december 1985 werd door de NCC een nieuwe secretaris benoemd, nadat de NCC op 22 mei 1985, beslist had eervol ontslag te verlenen aan de vorige secretaris, die zijn rechten op pensioen het gelden.

Op 26 maart 1986 besliste de NCC tot reorganisatie van haar diensten, mede op basis van de resultaten van een studie die aan het „Instituut Administratie — Universiteit”, bij beslissing van 9 mei 1984 werd toevertrouwd.

Deze beslissing tot reorganisatie van de NCC-diensten, hield onder meer in het opheffen van het ambt van adjunct-secretaris met ingang van 15 mei 1986. Door de reorganisatie hebben verschillende NCC-ambtenaren andere opdrachten gekregen en werden taken tussen verschillende diensten herverdeeld. Het lijkt mij overbodig daarop binnen het kader van deze vraag verder in te gaan. Ingevolge artikel 81 ter § 2 van de wet van 26 juli 1971, dient de NCC te beschikken over een secretaris en een ontvanger.

Als gevolg van de beslissing van 26 maart 1986, werd de ambtenaar die de functie van adjunct-secretaris bekleedde in disponibiteit gesteld. Het in disponibiteit stellen van de betrokken ambtenaar is dus geen tuchtmaatregel, maar het gevolg van een reorganisatie binnen de NCC ; reorganisatie trouwens, die zoals gezegd een weerslag had op vrijwel alle diensten binnen de NCC.

Bij brief van 14 mei 1986 verklaarden de voogdijministers de beslissing van de NCC van 26 maart 1986 uitvoerbaar.

Op 16 mei 1986 werd evenwel door de in disponibiteit

gestelde adjunct-secretaris bij de Raad van State een verzoek tot nietigverklaring van de NCC-beslissing van 26 maart 1986, ingediend.

Gelet op het feit dat de Raad van State nog geen uitspraak heeft gedaan, wens ik mij over de elementen die deel uitmaken van het verzoekschrift, niet uit te spreken. Ik heb trouwens in antwoord op een brief, die de betrokken ambtenaar mij stuurde op 20 januari jongstleden, geantwoord dat ik van mening was dat het aangewezen is de uitspraak van voornoemd rechtscollege af te wachten.

Uiteraard kan de betrokken ambtenaar zich vanaf zijn in beschikbaarstelling beroepen op artikelen 17 en 20 van het koninklijk besluit van 1 juni 1972, betreffende de werkwijze van de Commissies voor de Cultuur en van de Verenigde Commissies van de Brusselse Agglomeratie. Over de wijze waarop de NCC deze verplichtingen nakomt moge ik verwijzen naar mijn antwoord op vraag nr. 11 van 30 januari jongstleden van senator J. Valkeniers.

Vraag nr. 13
van 5 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Gemengd statutair stelsel van de titularissen van wettelijke graden

De NCC telt in haar personeelsbestand drie titularissen van wettelijke graden : de secretaris, de adjunct-secretaris en de ontvanger.

Bepaalde arbeidsvoorwaarden worden voor deze personeelsleden geregeld in afzonderlijke koninklijke besluiten doch deze bestrijken slechts een beperkt deel van de statutaire materie.

Voor de overige administratieve personeelsleden die geen houder zijn van een wettelijke graad, werd een afzonderlijk administratief en geldelijk statuut vastgelegd. Hier ontbreekt eveneens de regeling van bepaalde materies die ik terugvind in het statuut van het rij kspersoneel .

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hebben de bepalingen van het statuut sui generis van de titularissen van wettelijke graden voorrang op andere statutaire bepalingen ?
2. Is het statuut van het administratief personeel, mutatis mutandis, toepasselijk op de titularissen van wettelijke graden ?
3. Hoe worden de arbeidsvoorwaarden geregeld die, noch in het statuut sui generis, noch in het statuut van het administratief personeel voorzien werden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

De Nederlandse Commissie voor Cultuur van de Brusselse Agglomeratie werd opgericht bij artikel 108 ter § 4 van de Grondwet.

De wet van 26 juli 1971, houdende organisatie van de agglomeraties en federaties van gemeenten, regelt in uitvoering van artikel 108 ter § 6 van de Grondwet de inrichting en werking van de NCC.

Art. 81 § 2 van de wet van 26 juli 1971 bepaalt dat de NCC beschikt over personeel, inzonderheid over een secretaris en ontvanger. In overeenstemming met artikel 46 § 1 van dezelfde wet kan de NCC ook beschikken over een adjunct-secretaris.

In beide vermelde artikelen wordt gesteld dat de opgesomde ambten deel uitmaken van het personeel.

Met „wettelijke graden” wordt bedoeld die ambten die expliciet in de wet zijn vermeld, doch voor het overige deel uitmaken van het personeelsbestand.

In toepassing van artikel 46 § 1 van de wet van 26 juli 1971 heeft de NCC een personeelskader, een administratief statuut en een geldelijk statuut met de daarbijhorende weddeschalen goedgekeurd.

Dit kader en deze statuten werden, van rechtswege van kracht conform artikel 56 § 4 van de wet van 26 juli 1971 aangezien de toezichthoudende overheid haar goedkeuring hieraan niet onthouden heeft.

Vraag nr. 14
van 5 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Opvulling van statutaire hiaten in de arbeidsvoorwaarden van het personeel

In het statuut van het administratief personeel van de NCC wordt door de toepassing van bepaalde statutaire regelingen (zoals indisponibiliteitsstelling en wedertewerkstelling) verwezen naar later te regelen uitvoeringsmodaliteiten. Deze reglementen werden nooit tot stand gebracht.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kunnen deze maatregelen worden genomen ten aanzien van het personeel ? Zo ja, op welke regeling moet men zich steunen om deze beslissing uit te voeren ?
2. Het uitblijven van deze reglementering leidt tot rechtsonzekerheid en houdt het gevaar in van willekeurig optreden van het bevoegde beleidsorgaan. Kan de voogdijoverheid de verdere regeling van deze materie niet verplichtend stellen ?
3. Schiet zij niet tekort aan haar plicht van voogdijoverheid wanneer zij deze hiaten verder laat doorbestaan ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag wens ik het geachte lid het

volgende mee te delen.

De NCC heeft geen statuut voor het administratief personeel, doch wel conform artikel 4B § 1 van de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten een administratief statuut voor haar personeel, dat, zoals ik in antwoord op de schriftelijke vraag nr. 13 d.d. 5 februari 1987, reeds meedeelde, van rechtswege uitvoerbaar werd.

Of dit statuut „hiaten” vertoont, zoals gesteld door het geachte lid, zal eventueel blijken uit de uitspraak die de Raad van State zal doen in verband met het verzoek tot nietigverklaring van de NCC-beslissing van 26 maart 1986, waarbij het ambt van adjunct-secretaris werd opgeheven en waarbij de titularis van het ambt in disponibiteit werd gesteld ; verzoek tot nietigverklaring ingediend door de betrokken ambtenaar.

Zoals ik reeds heb gezegd in mijn antwoord op vraag 13, van 5 februari jongstleden in verband met de NCC-erbiediging van de rechten op verdediging, lijkt het mij niet opportuun bij deze gelegenheid, uitspraak te doen over elementen die in voormeld verzoekschrift worden aangewend om het verzoek tot nietigverklaring kracht bij te zetten.

Vraag nr. 15
van 5 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Rechtsgeldigheid van de administratieve rechtshandelingen gesteld door een geschorste secretaris

Op 20 februari 1986 werd het benoemingsbesluit van de toenmalige secretaris van de NCC geschorst bij beslissing van de heer Gouverneur van Brabant.

Op 26 maart 1986 besliste de Commissie de handhaving van de geschorste beslissing. Gedurende deze periode bleef betrokkene zijn ambt verder uitoefenen. Hij ondertekende briefwisseling, beslissingen van de Commissie, oproepingsbrieven voor de vergaderingen enzovoort.

Dit alles met miskenning van de prerogatieven van de adjunct-secretaris, toen regelmatig in dienst, die in zijn ambt een reglementaire bevoegdheidstoewijzing geniet (KB van 22 november 1972 artikel 1 en 2 betreffende de betrekkingen tussen de ambten van secretaris en adjunct-secretaris) en derhalve moest optreden voor alle handelingen te stellen door de secretaris.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Zijn de handelingen gesteld in deze periode geldig, gelet op de miskenning van deze reglementaire bevoegdheidsdelegatie ?
2. Geeft de voogdijoverheid de bevoegdheid om administratieve rechtshandelingen gesteld met miskenning van het koninklijk besluit dd. 22 november 1972 goed te keuren, wetende dat de adjunct-secretaris in actieve dienst was en zich ter beschikking hield van de commissie ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer

P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag wens ik het geachte lid het volgende mee te delen.

Behalve het verzoekschrift tot nietigverklaring van de beslissing van de NCC van 26 maart 1986 in verband met de opheffing van het ambt van adjunct-secretaris en de in disponibiteitsstelling van de titularis van dat ambt, heeft de betrokken ambtenaar een tweede verzoekschrift tot nietigverklaring van de beslissing van de NCC van 31 december 1983, houdende benoeming van een secretaris, bij de Raad van State ingediend.

De vraag van het geachte lid, omvat een aantal elementen, die deel uitmaken van het verzoekschrift.

In afwachting van de uitspraak van de Raad van State, meen ik dat het niet opportuun is van mijnentwege op deze elementen in te gaan.

Niettemin kan het geachte lid meedelen dat uit de gangbare voogdijuitoefening blijkt dat een ambtenaar die door een lokaal of daarmee vergelijkbaar bestuur — wat de NCC is, zoals blijkt uit de wet van 26 juli 1971, houdende organisatie van de agglomeraties en federaties van gemeenten — in een betrekking benoemd werd, deze betrekking onmiddellijk begint uit te oefenen tot op het ogenblik dat het betreffende bestuur kennis neemt van de beslissing van de toezienende overheid, indien het bestuur dit zo bepaald heeft.

Indien de toezienende overheid de beslissing goedkeurt, wordt de benoeming van kracht vanaf de datum van beslissing door het lokaal bestuur of het daarmee vergelijkbaar bestuur, wat de NCC is.

Indien de toezienende overheid een schorsingsbesluit uitvaardigt, dat later opgeheven wordt door termijnverstrijking dan is de benoeming van kracht vanaf de datum van beslissing door het lokale bestuur of het daarmee vergelijkbaar bestuur wat de N.C.C. is.

Vanaf de datum van kennisname door het lokale bestuur van het schorsingsbesluit, dient de betrokken ambtenaar de uitoefening van het ambt te staken.

Indien de toezienende overheid een schorsingsbesluit uitvaardigt dat achteraf tot een vernietigingsbesluit leidt, dan wordt de periode tussen de beslissing van het lokale bestuur of het daarmee vergelijkbaar bestuur en het ogenblik waarop het lokale bestuur of het daarmee vergelijkbaar bestuur kennis nam van het schorsingsbesluit beschouwd als een periode waarin de betrokken ambtenaar deze functie als waarnemend ambtenaar uitvoerde. De N.C.C. nam kennis van het schorsingsbesluit van de heer Gouverneur van Brabant op 26 maart 1986. Tussen deze datum en de datum waarop de N.C.C. kennis nam van de brief van de voogdijministers, waarin gemeld werd dat de beslissing van rechtswege uitvoerbaar werd, werd de betrokken ambtenaar vervangen door een waarnemend secretaris.

Vraag nr. 16

van 5 februari 1987

van de heer K. VAN MIERT

NCC — Inrichting van wervingsexamen door een privé-bureau

Ik verneem dat de NCC op 11 september 1985 een privé-bureau (DIP-adviesbureau) aanstelde om een examen in te richten voor het begeven van het ambt van secretaris van de NCC de oproep verscheen in het Belgisch Staatsblad. De kandidaten werden uitgenodigd op verscheidene data. De jury bestond uit één persoon. De vertegenwoordigers van de vakbonden werden niet uitgenodigd. De proeven bestonden uit een interview vervolledigd psychotechnische proeven.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. De NCC valt onder toepassing van het syndicaal statuut van de overheidsdiensten. Is dit examen geldig als de vertegenwoordigers van de vakbondsorganisaties niet werden uitgenodigd ?
2. Kan de NCC een grondwettelijk opgerichte openbare dienst, werven zonder tussenkomst van het Vast Wervingssecretariaat ?
3. Waarom deze dure privé-formule wanneer het Vast Wervingssecretariaat zijn deskundige diensten aanbiedt aan alle overheidsdiensten ?
4. Waarom deed de NCC geen beroep op het Vast Wervingssecretariaat zoals in het verleden ?
5. Kan deze one-man-show van het hogervermeld privé-bureau beschouwd worden als een regelmatig samengestelde jury ?
6. Is het verloop van dit wervingsexamen niet strijdig met het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel dat ook zijn toepassing vindt bij de wervingen in overheidsdienst ?
7. Is deze wervingsprocedure niet strijdig met artikel 20 van het Cultuurpact dat onder meer de werving van het statutair personeel regelt ?
8. Zijn deze wervingsproeven niet strijdig met het KB dd. 7 juli 1972 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de aanwerving van de secretarissen, adjunct-secretarissen en ontvangers van agglomeraties en federaties van gemeenten dat eveneens in toepassing is op de NCC en dat een onderzoek naar de vereiste kennis verplicht ? Deze vereiste kennis werd overigens door de NCC zelf bepaald in een beslissing van 11 september 1985 maar de kandidaten werden hierover niet ondervraagd.
9. Zijn er notulen van deze ondervragingen om een controle op de billijkheid en regelmatigheid van deze proeven te controleren ?
10. Wordt er wel degelijk een proces-verbaal van dit „examen” opgesteld en meegedeeld ?

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag wens ik het geachte lid het volgende mee te delen.

De Nederlandse Commissie voor de Cultuur van de Brusselse Agglomeratie (NCC) is zoals blijkt uit de wet van 26 juli 1971 houdende de organisatie van agglomeraties en federaties van gemeenten, in uitvoering van artikel 108 ter § 6 van de Grondwet, vergelijkbaar met een gedecentraliseerd bestuur inzonderheid de gemeentebesturen. Derhalve zijn ook de vragen van het geachte lid, die ervan uitgaan dat de NCC ofwel een Rijksdienst ofwel een Instelling van Openbaar Nut is (onder meer de vragen 2, 3, 4) niet ter zake.

De NCC-beslissing om een beroep te doen op een privé-bureau voor het afnemen van selectieproeven is niet in strijd met haar statuut.

Het overleg van deze proeven leidde de NCC in zijn beslissing tot aanstelling van een secretaris op 31 december 1985. Het ambt van secretaris van de NCC is een administratieve functie en kan dus niet worden beschouwd als een culturele functie in de zin van artikel 20 van de Cultuurpactwet.

Ten overvloede kan ik het geachte lid nog meedelen dat vanaf de oprichting van de NCC tot op heden geen enkele klacht bij de Vaste Cultuurpactcommissie werd ingediend noch in verband met de werking van de NCC, noch in verband met het personeel.

Zoals ik overigens reeds op andere vragen aan het geachte lid meedeelde, acht ik het niet opportuun op dit ogenblik in te gaan op die vragen, die elementen bevatten die ook voorkomen in het verzoekschrift dat door de in beschikbaarheid gestelde adjunct-secretaris werd ingediend bij de Raad van State tot vernietiging van het besluit van de NCC dd. 31.12.85 tot benoeming van een secretaris, en wens ik de uitspraak van de Raad van State af te wachten.

Vraag nr. 17

van 5 februari 1987

van de heer K. VAN MIERT

NCC — Aankoop van een dienstwagen in overtreding met omzendbrief 235 van openbaar ambt

Omzendbrief 235 van de Minister van Openbaar Ambt bevestigt de maximumprijzen vastgesteld door de Ministerraad van 16 december 1983 inzake de maximumprijzen die mogen besteed worden aan de aankoop van autovoertuigen bestemd voor staatsdiensten en voor instellingen van openbaar nut. De NCC is eveneens gehouden tot naleving van deze beslissing. Voor de provinciegouverneurs werd een maximum bepaald van 300.000 fr. voor de benzineuitvoeringen, exclusief BTW.

Voor de Voorzitter van de NCC werd recentelijk een Volvo 740 GL aangekocht (benzine-uitvoering) waarvan de cataloguswaarde 666.250 fr. bedraagt (op 15.8.1986). Dit is ongeveer het dubbele van de toegelaten maximumprijzen.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Geschiedde deze aankoop door bemiddeling van het Centraal Bureau voor Benodigheden ?
2. Werd deze aankoop goedgekeurd door de Inspectie van Financiën en door de voogdijoverheid ?
3. Werd aan de geachte Minister van Openbaar Ambt een toestemming gevraagd om het maximumbedrag te overschrijden ?
4. Indien op bovenvermelde vragen ontkennend wordt geantwoord, welke maatregelen nam de geachte Minister om een einde te stellen aan deze misbruiken, wetende dat de aankoop van deze Volvo 740 GL reeds werd voorafgegaan door de aankoop van een Peugeot 604 en dat deze aankoop werd voorafgegaan door de aankoop van een BMW 525 ?
5. Hoeveel bedraagt de totale last van deze aankoop die met een lening werd aangegaan ?
6. Hoeveel bedroegen de werkingskosten van het dienstvoertuig van de Voorzitter van de NCC respectievelijk in 1984 en 1985 ? Zijn de bedragen van 193.451 fr. en 184.131 fr. juist ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag wens ik het geachte lid het volgende mee te delen.

Aangezien, zoals ik het geachte lid reeds meedeelde in antwoord onder meer op zijn vraag nummers 14 en 16 de NCC noch een staatsdienst, noch een instelling van openbaar nut is, is de vermelde omzendbrief niet van toepassing op de NCC, en is de NCC niet aangevraagd op de aankoopprocedures die het geachte lid in zijn vraag opsomt.

De werkingskosten voor het dienstvoertuig 1984 en 1985 bedroegen inderdaad de som die het geachte lid in zijn vraag vermeldt.

Bovendien kan ik het geachte lid melden dat in 1985 een dienstwagen voor de voorzitter aangekocht werd voor een bedrag van 585.751 frank. De leningslast zal in totaal 173.952 frank bedragen. Het gaat om een rente van 9 % voor een lening van 590.000 frank (lopend over 5 jaar) afgesloten bij het Gemeentekrediet van België.

Deze beslissing werd door de NCC genomen op 13 maart 1985 en op 14 mei 1985 goedgekeurd door de toenmalige Gemeenschapsministers belast met het administratief toezicht op de NCC.

De NCC volgt met andere woorden dezelfde procedure als diegene die door gemeentebesturen moet worden gevolgd.

Vraag nr. 18 van 5 februari 1987 van de heer K. VAN MIERT

NCC — Uitlegging begrippen „Ambtsopheffing/Ambtsontheffing”

De adjunct-secretaris van de NCC werd einde maart 1986 in disponibiliteit gesteld ingevolge een ambtsopheffing. Aan deze ambtsopheffing werden de gevolgen verbonden van een ambtsontheffing.

Duidelijk werden in deze aangelegenheid doelbewust twee begrippen door elkaar gehanteerd.

Kan de geachte Minister, om duidelijkheid te scheppen in deze begripverwarring, me mededelen :

1. wat moet worden verstaan onder ambtsopheffing, respectievelijk ambtsontheffing ?
2. Welke, in de algemene statutaire regeling, de gevolgen zijn van een ambtsopheffing, respectievelijk een ambtsontheffing ?
3. Of een ambtsontheffing (afschaffing van een betrekking) aanleiding geeft tot een indisponibiliteitsstelling in het belang van de dienst of tot een maatregel van wedertewerkstelling ?
4. Of ambtsopheffing en ambtsontheffing te zien zijn als ordemaatregelen ?
5. Of de schorsing in het belang van de dienst te zien is als een ordemaatregel die de ambtsontheffing in het belang van de dienst voorafgaat ?
6. In welke gevallen de schorsing in het belang van de dienst wordt aangewend ?
7. In welke gevallen de ambtsontheffing in het belang van de dienst wordt aangewend ?

Beide vragen doelen op de ernst van de feiten die in de regel nodig zijn om over te gaan tot het nemen van deze beslissingen.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

De gestelde vraag vormt een kernelement van het verzoekschrift dat de in disponibiliteit gestelde adjunct-secretaris van de NCC indiende bij de Raad van State, tot nietigverklaring van de beslissing van 26 maart 1986 van de NCC tot opheffing van het ambt van adjunct-secretaris en tot in disponibiliteitstelling van de titularis van het ambt.

Ik verwijs hiervoor trouwens ook naar een brief die ik ontving op 21 januari jongstleden van betrokken ambtenaar teneinde de geldelijke regeling die getroffen werd naar aanleiding van zijn in disponibiliteitstelling te laten verbeteren, door uitklaring te vragen over de begrippen ambtsopheffing/ambtsontheffing.

Zoals reeds vermeld in mijn antwoord op vraag 12 is

de in disponibiliteitstelling van betrokken ambtenaar het gevolg van een reorganisatie bij de NCC waarbij de functie die deze ambtenaar bekleedde, namelijk die van adjunct-secretaris, per 26 maart 1986 afgeschaft werd. Het gaat bijgevolg niet om een tuchtmaatregel. Eveneens kan ik het geachte lid signaleren dat in het administratief statuut van het personeel van de NCC een hoofdstuk „tuchtregeling” behandelt (artikel 45 tot en met 53) en dat de disponibiliteit onderdeel uitmaakt van het hoofdstuk „administratieve standen”.

Als tuchtstraffen zijn voorzien : terechtwijzing, blaam, overplaatsing of tuchtmaatregel, inhouding van wedde, terugzetting in graad en afzetting. Hierbij is helemaal geen sprake van in disponibiliteitstelling.

Vraag nr. 19
van 5 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Onverenigbaarheid in hoofde van leden van het administratief personeel

Een personeelslid van de financiedienst en een personeelslid van het secretariaat van de NCC die in deze hoedanigheid leidinggevende functies van niveau 1 bekleden zijn tevens respectievelijk penningmeester en boekhouder van culturele verenigingen (VZW's) waarvan de werkzaamheden hoofdzakelijk, zoniet uitsluitend, gefinancierd worden door subsidies toegekend door de NCC.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Heeft het beleidsorgaan van de NCC zijn instemming betuigd met deze cumulus ?
2. Vindt de geachte Minister deze cumulativiteit veroorloofd ? Moet men hier geen onverenigbaarheid vaststellen vermits controleur en gecontroleerde in dezelfde persoon verenigd zijn ?
3. Vreest de geachte Minister niet dat deze situatie vroeg of laat zal leiden tot deontologisch moeilijk aanvaarbare administratieve rechtshandelingen ?
4. Welke maatregelen trof de geachte Minister om deze ongeoorloofde cumulativiteiten stop te zetten ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

In het kader van de reorganisatie van de NCC kwam de door het geachte lid gestelde problematiek aan de orde.

Gevolg hiervan is dat de NCC op 17 december 1986 besliste dat een NCC-ambtenaar belast door de NCC met de financiële controle van een vereniging geen bestuursmandaat mag vervullen in deze vereniging ;

dat een NCC-ambtenaar fungeert als waarnemer in de vereniging uitgezonderd

- in de NCC-vzw's waarin ambtenaren een mandaat vervullen in opdracht van de NCC ;
- in de vzw's waarin de NCC zelf statutair of contractueel een mandaat heeft.

Eveneens duidde de NCC op 17 december 1987 per sector deze ambtenaren aan. Zodoende wordt vermeden dat er zich ter zake in de toekomst problemen zouden kunnen stellen.

Vraag nr. 20
van 5 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Reorganisatie

Op datum van 9 mei 1984 beslist de NCC dat zal worden overgegaan tot een reorganisatie van haar diensten. Deze opdracht wordt bij overeenkomst toegezegd aan de VZW Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten en aan het Instituut Administratie-universiteit.

De opdracht, aldus het diagnoserapport van de APO (Adviesgroep Planning en Organisatie), zal uitgevoerd worden in drie fasen :

1. diagnose (doorlichting van de bestaande situatie) ;
2. analyse van de knelpunten ;
3. invoering, met begeleiding, van aangepaste structuren en werkmethoden.

In oktober 1984 werd de eerste fase afgesloten met de overlegging van het APO-diagnose rapport. Fase 2 en 3 werden niet doorgevoerd met het APO-team en de contractuele mogelijkheden voorzien in de overeenkomst worden niet benut.

De NCC opgericht in 1972, met drie wettelijke graden (secretaris, adjunct-secretaris en ontvanger) en een personeelsformatie van een zestigtal ambtenaren (1.9.1973) verkreeg in de loop der jaren een vervijfvoudiging van taken en middelen. Een reorganisatiestudie leek dus nuttig.

De eerste fase — de diagnose of doorlichting van de bestaande situatie — toonde aan dat dringend aan het beleid diende gesleuteld. Ik citeer uit het APO-diagnose rapport :

- „beleidsmoeheid is niet ondenkbeeldig” ;
- „het verlies van contact met de externe basis is evenmin ondenkbeeldig” ;
- „het verlies van intern contact” ;
- „elke beleidsverantwoordelijke heeft zijn specifiek domein : dit wekt de indruk van niet gecoördineerde graafschappen” ;
- „het beleid wordt ervaren als negatief en passief” ;
- „de begroting is altijd veel te laattijdig klaar. Op deze manier is het voeren van een beleid, voor een instelling waarvan de werking grotendeels bestaat uit het versluizen van fondsen. een zeer moeilijke

zaak. Bovendien vindt er op beleidsniveau geen globale discussie over de begroting plaats en de verdeling in enveloppes geschiedt volgens partij-politieke structuur” ;

- „er wordt veel aan korte-termijn politiek gedaan” ;
- „het ontbreekt volledig aan een personeelbeleid, een financieel beleid, een technisch beleid, een intern-administratief beleid” ;
- „de genomen beslissingen worden onvoldoende opgevolgd” ;
- „de ambtenaren hebben de indruk dat de politieke top onvoldoende tijd vrijmaakt voor het beleid . . .”

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hebben de voogdijminister de beslissing van de NCC tot uitvoering van een diagnosestudie goedgekeurd ?
2. Hoeveel kostte deze onvoltooide studie ?
3. Welke maatregelen troffen de voogdijminister om een einde te stellen aan bovenvermelde toestanden ?
4. Welke beslissingen troffen de voogdijminister om de tweede (Analyse) en derde fase (Nieuwe Structuren) te laten uitvoeren gelet op de vastgestelde mankementen in het beleidsorgaan ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag wens ik het geachte lid het volgende mee te delen.

Op 16 juli 1984 keurden de toenmalige Gemeenschapsministers, belast met het administratief toezicht, de beslissing genomen door de NCC op 9 mei 1984 houdende de overeenkomst met de Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten en met het Instituut Administratie-Universiteit goed.

De goedgekeurde overeenkomst beperkte zich zoals gesteld in artikel 2 van de beslissing van de NCC tot de eerste fase.

De opdracht diende uitgevoerd te worden voor 335.000 frank. Dit was het bedrag exclusief BTW. Uit de jaarrekening 1985 blijkt dat er 417.450 frank betaald werd.

Het rapport voor de eerste fase, liet de mogelijkheid open dat de tweede fase door de NCC zelf zou worden uitgevoerd, onder meer door de benoeming van **een** nieuwe secretaris.

In het kader van de reorganisatie, doorgevoerd door de NCC begin 1986, besliste de NCC zelf de tweede fase voor haar rekening te nemen en gelet op onder meer de kostprijs van de in 1984 gesloten overeenkomst, geen beroep meer te doen op derden.

Vraag nr. 21 van 5 februari 1987 van de heer K. VAN MIERT

NCC — *Ontoereikende rechtsbescherming van het personeel*

In algemeen beginsel van democratie, als basisbeginsel van de rechtsstaat en als beginsel van een behoorlijk bestuur, geldt dat ieder personeelslid tewerkgesteld in overheidsverband, voldoende rechtsbescherming moet genieten.

De concretisering van dit beginsel impliceert dat ieder personeelslid die het voorwerp wordt van administratieve rechtshandeling, in eerste stadium een mogelijkheid van georganiseerd administratief beroep moet kunnen aanwenden.

Zo werd bij de NCC een Raad van Beroep ingesteld met een, door het statuut strikt omschreven toegewezen bevoegdheid ; met name :

- de betwisting van de beoordeling (art. 31);
- het einde of verlenging van de stage (art. 41) ;
- het beroep tegen tuchtstraffen (art. 48).

Wanneer echter een personeelslid het onderwerp wordt van een andere administratieve beslissing zoals de indisponibiliteitsstelling is hij uitsluitend aangewezen op gewillig beroep (hiërarchisch of titulair) of moet hij zich rechtstreeks tot de Raad van State wenden om op te komen voor zijn belangen.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Vindt de geachte Minister niet dat deze statutaire rechtsbescherming ontoereikend is ?
2. Moeten de statutaire regels in deze niet worden aangepast ?
3. Welke schikkingen trof de Minister om aan deze flagrante tekorten te verhelpen ?

N.B. : Deze vraag eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Nogmaals wens ik erop te wijzen dat de in disponibiliteitsstelling conform artikel 63 van het administratief statuut van de NCC geen tuchtmaatregel is, zodat de door het geachte lid gestelde problematiek hier niet terzake is.

Volledigheidshalve verwijs ik naar het hoofdstuk „tuchtregeling” van het administratief statuut van het NCC-personeel waaruit blijkt dat de rechtsbescherming in deze aangelegenheid geregeld is in artikel 45 tot en met 53.

Vraag nr. 22
 van 5 februari 1987
 van de heer K. VAN MIERT

NCC — Tekortkomingen in de begrotingscontrole

Iedere openbare dienst beschikt over een eigen begroting waaruit de verplichting voortvloeit jaarlijks de rekening te doen goedkeuren. De goedkeuring van de rekening ontlast de ontvanger van zijn rekenplichtige verantwoordelijkheid en laat de bevoegde instanties toe de onontbeerlijke begrotingscontrole te verrichten. Vele instellingen geraakten achterop met het neerleggen van hun rekening. Vier tot vijf jaar vertraging is frequent.

Het wordt echter meer dan uitzonderlijk en zelfs alarmerend wanneer voor een instelling sedert haar oprichting, die in 1972 geschiedde, nog geen enkele rekening werd goedgekeurd.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan de geachte Minister mij mededelen welke maatregelen hij trof om in deze aangelegenheid orde op zaken te stellen ?
2. Naar verluidt zou het Rekenhof geen controlebevoegdheid hebben ten aanzien van de NCC. Is dat juist ?
3. Welke instanties hebben momenteel bevoegdheid inzake begrotingscontrole en hoe is deze bevoegdheid geregeld ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Zoals vermeld in artikel 56 § 4 van de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten zijn de beslissingen waarover goedkeuring vereist is van rechtswege uitvoerbaar indien de toezichthoudende overheid daaraan geen goedkeuring heeft onthouden binnen de veertig dagen na ontvangst ervan door de bevoegde Ministers. Aangezien het goedkeuren van de jaarrekening een beslissing van de NCC is waarvoor de goedkeuring vereist is, wordt deze beslissing van rechtswege uitvoerbaar bij vervallen van de termijn.

Ik mag het geachte lid mededelen dat de NCC, conform artikel 20 van het koninklijk besluit van 1 juni 1972 betreffende de begrotingen en jaarrekeningen van de NCC elk jaar zijn jaarrekening aan de toezichthoudende overheid heeft toegestuurd zodat er geen sprake is van nalatigheid vanwege de NCC.

Aangezien de NCC een statuut heeft dat vergelijkbaar is met een gemeentebestuur is het Rekenhof niet belast met een controlebevoegdheid ten aanzien van de begrotingen en jaarrekeningen van de NCC. De controle op de begrotingen en de jaarrekeningen is geregeld bij koninklijk besluit van 1 juni 1972.

Vraag nr. 23
 van 5 februari 1987
 van de heer K. VAN MIERT

NCC — Geldigheid van de kandidaatstelling voor een wervingsexamen buiten de termijnen bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad

De NCC richtte een examen in voor de werving van een secretaris. In een eerste oproep (BS 13.9.1985) werden echter bepaalde fouten begaan die met een tweede oproep werden rechtgezet (BS 21.9.1985).

De tweede oproep bepaalt dat de termijn van kandidaatstelling ingaat op datum van verschijnen van deze rectificatie (in casu van 21.9.1985 tot 1.10.1985).

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Mag, gelet op deze situatie, worden gesteld :
  - dat de kandidaturen ingediend voor 21 september 1985 die niet hernieuwd werden binnen de termijnen vastgesteld door de tweede oproep, als ongeldig dienen te worden beschouwd ;
  - dat de eventuele benoeming van een laureaat die zijn kandidatuur inleidde voor de termijn bepaald in de tweede oproep eveneens een onregelmatige benoeming is die derhalve voor vernietiging vatbaar is ?
2. Kan de NCC eigenmachtig beslissen dat deze kandidatuur ontvankelijk ontvankelijk is ? Zo ja, welke bestuurshandelingen moesten worden gesteld om deze gelegenheid vast te stellen en te bevestigen ?
3. Is de geldigheid van deze kandidatuur niet strijdig met het gelijkheidsbeginsel dat moet worden nageleefd voor de werving in overheidsdiensten ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

De elementen vermeld in deze vraag worden door betrokken ambtenaar ook aangehaald in zijn verzoekschrift bij de Raad van State tot nietigverklaring van de benoeming van een secretaris door de NCC.

Niettegenstaande ik op vroegere vragen meermaals heb geantwoord dat ik het niet opportuun acht op elementen, die aangehaald worden in het verzoekschrift meen ik wat deze aangelegenheid betreft, toch te mogen stellen dat het feit dat in het Belgisch Staatsblad een fout is begaan bij de overname van een bericht dat door de indiener voor publikatie overgemaakt wordt geen reden kan zijn om de termijn tussen de publikatie en de publikatie van de rechtzetting als een termijn te beschouwen die niet zou gelden voor het indienen van kandidaturen.

Het spreekt voor zich dat deze termijn verlengd wordt met de periode tussen de publikatie en de publikatie

van de rechtzetting om aldus niemand te benadelen om zijn kandidatuur in te dienen.

Vraag nr. 24
van 5 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Toezicht op de naleving van artikel 20 van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het Cultuurpact BS 31 mei 1974

Artikel 20 van het Cultuurpact luidt als volgt :

„De aanwerving, de aanwijzing, de benoeming en de bevordering van het statutair personeel, van het tijdelijk personeel, en van het onder contract aangeworven personeel met culturele functie in alle openbare instellingen, besturen en diensten van het cultuurbeleid geschieden volgens het beginsel van rechtsgelijkheid zonder ideologische of filosofische discriminaties en volgens de regels van hun respectieve statuten, rekening houdend met de noodzaak van een evenwichtige verdeling van ambten, bevoegdheden en dienstaanwijzingen tussen de verschillende representatieve strekkingen, alsmede met een minimum aanwezigheid voor elk van de strekkingen, en met voorkoming van ieder monopolie of ieder onrechtmatig overwicht van één van die strekkingen.”

Het Cultuurpact is, uiteraard, van toepassing op de NCC (art. 2).

Naar verluidt zou het evenwicht in het personeelsbestand tussen de verschillende representatieve ideologische en filosofische strekkingen reeds jarenlang verbroken zijn.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan de geachte Minister mij bevestigen of er een verdeelsleutel gehanteerd wordt om alle strekkingen naar evenredigheid te behandelen bij werving en bevordering ? Zo ja, kende ik graag deze verdeelsleutel.
2. Tevens ken ik graag het volledige personeelsbestand (niet te verwarren met personeelsformatie) per niveau en per personeelscategorie (vast, tijdelijk, contractueel, TWW, BTK, DAC, stage der jongeren, enzovoort).
3. Voor de personeelsleden van niveau 1 kreeg ik graag het bewijs dat het Cultuurpact niet wordt geschonden.
4. Binnen de andere niveaus kende ik graag het aantal personeelsleden in de wervings- en bevorderingsstrekkingen, evenals het bewijs dat alle ideologische of filosofische strekkingen er evenwichtig vertegenwoordigd zijn.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte

lid het volgende mede te delen.

Sedert het ogenblik dat het in werking treden van het Cultuurpact tot op heden werd geen enkele klacht ingediend bij de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie tegen de NCC noch wat het personeel, noch wat zijn werking betreft.

Aangezien artikel 3 § 4 van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het cultuurpact stelt dat geen enkele persoon zonder zijn instemming mag beschouwd worden als behorende tot een bepaalde ideologische of filosofische strekking kan ik het geachte lid geen antwoord geven op de onderdelen 1, 3 en 4 van deze vraag.

Wat het personeelsbestand betreft kan ik het geachte lid mededelen dat ik hem de gevraagde informatie rechtstreeks zal toesturen.

Vraag nr. 25
van 5 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Werving bij ontstentenis van examenjury

Op 26 juni 1985 besliste de NCC een privé-bureau te belasten met het „organiseren van een aantal proeven strekkende tot evaluatie van de kandidaten” voor het ambt van secretaris.

Deze selectieproeven werden afgenomen door één persoon. Ze bestonden uit een interview en een psychotechnische proef.

De Gouverneur schorste de benoemingsbeslissing doch deze werd gehandhaafd door de NCC. De voogdijminister bevestigde de stilzwijgende goedkeuring van de beslissing na verloop van de voogdijtermijn. Het blijft evenwel de vraag in welke mate deze benoeming regelmatig is en in overeenstemming kan gebracht worden met de bepalingen ter zake van het Cultuurpact.

Artikel 30 van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het Cultuurpact stelt onder meer dat de aanwerving moet geschieden volgens het beginsel van de rechtsgelijkheid en volgens de bestaande statutaire regels. Dit impliceert de samenstelling van een jury waarin de onderscheiden ideologische en filosofische strekkingen vertegenwoordigd zijn. (Zie hiervoor de parlementaire vraag nr. 35 van 20 januari 1986 gesteld door de heer Valkeniers aan de Minister van Cultuur).

Ik vind in bovenvermelde procedure geen spoor van de samenstelling van een jury, laat staan van een jury die alle ideologische en filosofische discriminaties kan uitsluiten (art. 20 van het Cultuurpact).

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan een privé-bureau aangesteld worden als examenjury en belast worden met de uitvoering van het Cultuurpact ?
2. Kan een werving zonder jury, in onderhavig geval, een regelmatige werving zijn ?
3. Kan het gelijkheidsbeginsel, zonder jury, voldoende gewaarborgd zijn ?

4. Is gans deze bedoening niet volledig in strijd met het examenreglement van de NCC (maart 1984) waarin wordt gesteld dat bij de samenstelling van de jury de geest van artikel 6bis van de Grondwet geëerbiedigd dient te worden ?
5. Kan de NCC zich in de plaats stellen van een regelmatig samengestelde jury ?
6. Is de werving die voortvloeit uit soortgelijke gebrekkige wervingsprocedure niet onregelmatig, ja zelfs onwettelijk en moest zij niet binnen de gestelde termijnen door de bevoegde voogdijoverheid worden vernietigd ?
7. Waarom werd deze nietigheid niet vastgesteld en bevestigd.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

De in disponibiteit gestelde adjunct-secretaris van de NCC, heeft de elementen opgesomd in deze vraag eveneens aangehaald ter staving van zijn klacht bij de Raad van State dd. 10 juli 1986 tegen de benoeming van een secretaris bij de NCC. Zoals gezegd acht ik het niet opportuun daarop in te gaan, vooraleer de Raad van State zich heeft uitgesproken.

Het ambt van secretaris van de NCC is niet te beschouwen als een culturele functie in de zin zoals bedoeld in het Cultuurpact maar als een administratieve functie.

Het benoemingsbesluit van de secretaris van de NCC werd door de heer Gouverneur van Brabant geschorst, omdat er geen documenten werden gevoegd bij de beslissing van 31 december 1985, waarbij de secretaris werd benoemd.

Na de kennisname door de NCC op 26 maart 1986 van dit schorsingsbesluit werden door de NCC aan de heer Gouverneur de gevraagde documenten toegestuurd. Op basis van deze documenten stelt de heer Gouverneur dat de benoemde secretaris aan de gestelde voorwaarden voldoet, wat mij werd bericht via een brief van de heer Gouverneur van 11 april 1986.

Wat de wervingsprocedure betreft kan ik het geachte lid meedelen dat al de beslissingen terzake met eenparigheid van stemmen werden genomen door de NCC en dat de toezichthoudende overheid hierbij haar goedkeuring nooit onthouden heeft zodat deze beslissingen conform artikel 56 § 4 van de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten, van rechtswege uitvoerbaar werden.

Vraag nr. 26 van 5 februari 1987 van de heer K. VAN MIERT

NCC — Regelmatigheid van een wervingsexamen waarop de representatieve vakorganisaties niet werden uitgenodigd

De NCC is onderworpen aan de wet van 19 december 1974 houdende regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakorganisaties van haar personeel. Artikel 14 van het uitvoeringsbesluit van 28 september 1984 bepaalt dat de representatieve vakorganisaties moeten uitgenodigd worden om zich door een afgevaardigde te laten vertegenwoordigen bij het inrichten van wervingsexamens.

Bij de organisatie van het wervingsexamen van een secretaris bij de NCC, werd naar verluidt, deze verplichting tot uitnodiging niet nageleefd.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is deze verplichting tot uitnodiging een substantiële vormvereiste die desgevallend de nietigheid van bedoeld examen tot gevolg heeft ?
2. Wordt de naleving van deze substantiële vormvereiste door de voogdijoverheid gecontroleerd ?
3. Hoe kan de voogdijoverheid optreden wanneer zij de niet-naleving vaststelt ?
4. Uit welke stukken moet de naleving van deze verplichting blijken ?
5. Wie is bestuurlijk verantwoordelijk in geval van niet-naleving ?
6. Kan de nietigheid van deze examens uitsluitend gevorderd worden door de representatieve vakorganisaties of kan een kandidaat eveneens, op grond van een echte of vermeende benadeling, de nietigheid vorderen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

De aanwervings- en benoemingsvoorwaarden van een ambtenaar wiens functie in de wet is vermeld, behoren ongetwijfeld tot de exclusieve bevoegdheid van de beleidsmandatarissen en zijn niet weer te vinden in de onderhandelings- en overlegmateries vervat in de wet van 19 december 1974 en het KB van 28 september 1974.

Volgende beslissingen werden door de NCC genomen inzake de benoeming van een NCC-secretaris :

- op 26 juni 1985 werd het ambt van secretaris vacant verklaard, werden de voorwaarden tot benoeming vastgesteld en werd beslist een instelling te belasten met het organiseren van een reeks proeven om de

kandidaten te evalueren ;

- op 11 september 1985 werd beslist aan de vzw. Dip-adviesbureau de opdracht te geven de proeven in te richten waarover sprake bij de beslissing van 26 juni 1985 ;
- op 31 december 1985 werd een secretaris benoemd nadat de NCC op 12 december 1985 het rapport van het aangestelde bureau ontvangen had.

Ingevolge het KB van 29 augustus 1985 dat slechts in werking is getreden op 1 november 1985 en de omzendbrief nr. 270 van 19 november 1985 (BS 23 november 1985) werd het bijzonder NCC-Comité geïnstalleerd op 13 december 1985.

Vraag nr. 27
van 5 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Geldigheid van een benoeming ingevolge een examen waarbij het volledig examenprogramma niet werd uitgevoerd

Artikel 11 van het statuut van het NCC-personeel alsmede artikel 4 van het koninklijk besluit van 7 juli 1972 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de aanwerving van de secretarissen, adjunct-secretarissen en ontvangers van de agglomeraties en federaties van gemeenten bepalen onder meer dat voor ieder examen ten minste een proef moet worden ingericht om de kandidaten te kunnen beoordelen op de vereiste kennis die nodig is tot uitoefening van het bevoegd ambt.

Voor de werving van een secretaris besliste de NCC op 11 september 1985 dat een kennis vereist was m.b.t. administratief, financieel en budgettair beheer, overheidsstructuren en besluitvorming in de overheidssector, juridische kennis en bekendheid inzake socio-culturele aangelegenheden.

De kandidaten voor dit ambt werden, tijdens geen enkele van de wervingsproeven, ondervraagd over deze kennis.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan een wervingsexamen regelmatig zijn wanneer het programma niet wordt nageleefd ?
2. Hoe moet het verantwoordelijk bestuur de naleving van haar verplichtingen bewijzen ?
3. Moeten de organen van administratief toezicht de naleving van deze verplichting niet controleren ? Dit zou gebeurd zijn in bovenvermelde aangelegenheid.
4. Kan een regelmatige beoordeling van de kandidaten plaatsvinden wanneer de informatie omtrent de vereiste kennis ontbreekt ?
5. Is de benoeming van een laureaat van het hierboven besproken beknotte wervingsexamen niet aangetast door een onregelmatigheid die de nietigheid van de benoeming tot gevolg heeft ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Op 11 september 1985 werd door de NCC met eenparigheid van stemmen beslist om de vzw DIP-adviesbureau van het VEV te belasten met het inrichten van proeven die van aard zijn te leiden tot de benoeming van een secretaris van de NCC.

Uit deze opdracht die op 28 oktober 1985 uitvoerbaar gesteld werd door de Gemeenschapsministers van Onderwijs en Vorming en van Cultuur blijkt dat deze volledig in overeenstemming is met artikel 4, 1° en 2° van het KB van 7 juli 1972 houdende vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de aanwerving van de secretarissen, adjunct-secretarissen en ontvangers van de agglomeraties en federaties van gemeenten.

Door het aangeduide bureau werd een uitvoerig rapport aan de NCC voorgelegd, op basis waarvan de NCC met eenparigheid van stemmen op 31 december 1985 een secretaris benoemde.

Vraag nr. 28
van 5 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Toepassing van de basisbeginselen van het syndicaal statuut

Bij het NCC werd een Bijzonder Comité ingesteld conform de bepalingen van het nieuwe syndicaal statuut. In dit onderhandelings- en overlegorgaan werd, in de vorm van een protocol, beslist dat de betrekking van de adjunct-secretaris zou worden afgeschaft in de personeelsformatie en dat belanghebbend personeelslid in disponibiliteit zou worden gesteld.

Behoudens het incoherente van deze beslissing, — vermits deze betrekking een wettelijke graad heeft die niet opgenomen is in de personeelsformatie — stelt zich hier in de eerste plaats de bevoegdheidsvraag.

In het verslag aan de Koning is duidelijk gesteld dat de wet van 19 december 1974 enkel de procedure heeft willen opleggen voor maatregelen van algemene aard en niet voor beslissingen te nemen naar aanleiding van individuele toepassingsgevallen van de algemene reglementering.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is dit Bijzonder Comité, gelet op wat voorafgaat, bevoegd om een beslissing te nemen in deze persoonlijk ke, individuele aangelegenheid ? Matigt het zich geen bevoegdheid van medebeheer aan die het toepassingsveld van het syndicaal statuut overschrijdt ?
2. Staat men hier niet voor een situatie van machts-

overschrijding met nietigheid van rechtswege voor gevolg of moet deze nietigheid worden uitgelokt ?

3. Moest de voogdijoverheid hier niet optreden om deze beslissing te vernietigen ?

4. Is het protocol dat deze beslissing bevestigt niet van rechtswege nietig ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Ook deze vraag maakt deel uit van de elementen die de in disponibiliteit gestelde adjunct-ambtenaar inroep in zijn verzoekschrift bij de Raad van State tot nietigverklaring van zijn in disponibiliteitstelling. Zoals gezegd acht ik het niet opportuun daarop in te gaan, vooraleer de Raad van State zich heeft uitgesproken.

Uit de informatie waarover ik beschik blijkt dat het Bijzonder Comité (onderhandelingsorgaan NCC — vakbonden) zich op 20 maart 1986 akkoord verklaarde met de opheffing van het ambt van adjunct-secretaris in het belang van de dienst, als onderdeel van de reorganisatie van de NCC. Het gevolg hiervan is dat de titularis van dit ambt in disponibiliteit wordt gesteld overeenkomstig artikel 63 van het administratief statuut van het personeel.

Er kan mijns inziens hierbij geen sprake zijn van overschrijding van het syndicaal statuut en bijgevolg moest de voogdijoverheid hier niet tegen optreden.

Vraag nr. 29
van 5 februari 1987
van de heer K.VAN MIERT

NCC — Wanordelijkheden in het financieel en budgettair beheer

Een van de hoofdtaken van de NCC is de subsidiëring van de culturele verenigingen. Een belangrijk deel van de financiële middelen wordt aangewend voor dit doel,

Het is dan ook belangrijk dat de boekhouding van de **VZW's** die in aanmerking komen voor subsidiëring heel nauwgezet zou worden bijgehouden.

Mankementen op dit vlak zijn onduidelijk.

Ik verneem echter dat dit beheer te wensen overlaat, bij voorbeeld inzake de nodige verantwoordingsstukken, het bijhouden van dagboeken, reglementaire boekingen enzovoort.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Heeft de Minister, (in hoofde van de gesubsidieerde), kennis van deze toestanden ?
2. **ZO** ja, welke maatregelen werden genomen om hier orde op zaken te stellen ?

3. Zo neen, wanneer en hoe denkt de Minister zulks te doen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Elk jaar laat de NCC een grondige controle uitvoeren van de boekhouding van de vzw's die vanwege de NCC subsidies ontvangen door een ambtenaar die niet bij de werking van de vzw's betrokken is.

Eveneens kan ik het geachte lid meedelen dat de subsidiëring aan bedoelde verenigingen gebeurt ofwel op basis van een reglement dat door de NCC is goedgekeurd, ofwel op basis van een nominatief in de begroting ingeschreven subsidie. De NCC handelt derhalve inzake subsidiëring volledig in overeenstemming met artikel 10 van het decreet van 28 januari 1984 betreffende het cultuurpact.

Om concreet op de vraag van het geachte lid te antwoorden, wens ik duidelijk te zeggen dat ik geen kennis heb van het feit dat het beheer van de door de NCC gesubsidieerde verenigingen te wensen overlaat. Deze bewering, die mij — algemeen en vaag zoals ze is geformuleerd — wat beledigend voor de betrokken verenigingen overkomt, laat ik derhalve voor de rekening van het geachte lid.

Mocht het geachte lid evenwel over concrete gegevens in verband met een of andere vereniging beschikken, dan zal ik zijn klacht uiteraard duidelijk laten onderzoeken.

Vraag nr. 30
van 5 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Presentiegelden, toelagen en vergoedingen

Voor gemeenten en provincies, alsmede voor de NCC, die in deze materie met voormelde bestuurniveaus wordt gelijkgesteld, geldt als regel dat het presentiegeld alle vergoedingen dekt, met inbegrip van de verplaatsingskosten. Bij het inkijken van de begroting 1987, maar hetzelfde geldt voor de begrotingen 1985 en 1986, vind ik evenwel drie begrotingsposten die dezelfde beogen :

101/121/01 : verplaatsingskosten van commissieleden (520.000 fr.)

101/1 11/02 : presentiegelden van de commissieleden (640.000 fr.)

101/1 11/03 : vergoedingen aan commissieleden (1.200.000 fr.)

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is de opbouw van deze begroting niet strijdig met

het hierboven vermelde algemene beginsel „presentiegelden dekken alle vergoedingen ?”

2. Voor welke aangelegenheden worden, naast de presentiegelden, nog andere verplaatsingskosten en vergoedingen uitgekeerd ? Tevens kende ik graag de aard en de frequentie van die aangelegenheden die dan toch, wat de begroting 1987 betreft, een uitgave van 1.720.000 fr. betekenen.
3. Ten overstaan van 1986 werden de kredieten voor verplaatsingskosten verhoogd met 60.000 fr. De toelichting van de begroting laat deze verhoging onbesproken. Graag kende ik de verantwoording van deze verhoging.
4. Het krediet voor de presentiegelden wordt eveneens verhoogd. Waaraan is deze verhoging toe te schrijven ? Is zij niet strijdig met art. 6bis van het KB nr. 180 betreffende de budgettaire soberheid ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mee te delen.

De voorzitter van de NCC ontvangt een jaarwedde, die als verplichte uitgave is opgenomen in artikel 4, 1° van het KB van 1 juni 1972 betreffende de begrotingen en de jaarlijkse rekeningen van de NCC, de FCC en de Verenigde Commissies voor de Cultuur in de Brusselsse Agglomeratie.

Deze wedde bedraagt bruto 1,496 miljoen frank. Conform artikel 35 § 5 van de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van agglomeraties en federaties van gemeenten worden de kosten die hij gemaakt heeft ter uitvoering van de opdrachten die hem worden toevertrouwd terugbetaald. De NCC past deze wet toe door het ter beschikking stellen van een dienstwagen zoals reeds vermeld in mijn antwoord op vraag 17.

Om haar opdrachten, voorzien in artikel 108 ter § 4 van de Grondwet en in artikel 72 § 2 van de wet van 26 juli 1971, uit te oefenen werden er vijf leden van de Commissie met een bijzondere beleidsverantwoordelijkheid belast. Aan deze leden wordt een maandelijks vergoeding van 20.000 frank bruto uitgekeerd. Dit betekent een totale som van $5 \times 20.000 \times 12 = 1.200.000$ frank.

Elk lid van de NCC uitgezonderd de voorzitter — dit zijn er momenteel negen — ontvangt een zitpenning per vergadering van 1.440 frank. Hiervoor is in de begroting 1987 640.000 frank voorzien. Aangezien de aard van de opdrachten van de NCC zodanig is dat elk van de leden — wil men zijn taak naar behoren uitoefenen — heelwat verplaatsingen dient te doen in Brussel werd door de NCC beslist om per maand aan elke beleidsverantwoordelijke 7.500 frank reiskosten toe te kennen en aan elk ander lid 5.000 frank. Voor deze kosten werd de som van 520.000 frank ingeschreven in de begroting van de NCC.

Besluitend kan ik het geachte lid meedelen dat de

geraamde kosten voor de commissieleden — de voorzitter uitgezonderd — 2.360.000 frank bedragen.

Uit de recent uitgevoerde doorlichting van de middelen van de NCC uitgevoerd door de Gemeenschapsminister belast met het toezicht op de NCC blijkt dat deze bedragen samen 0,70 % van de geraamde uitgaven voor 1987 vertegenwoordigt. De verhogingen waarover sprake in deel 3 en 4 van de vraag van het geachte lid zijn als volgt te verantwoorden :

- aan het enige NCC-lid dat niet met beleidsverantwoordelijkheid is bedacht zal 5.000 frank per maand aan verplaatsingskosten uitgekeerd worden ;
- de presentiegelden werden verhoogd omdat de commissie sedert 1986 met een actief lid meer werkt dan voordien.

Vraag nr. 31

van 5 februari 1987

van de heer K. VAN MIERT

NCC — Tijdelijke plaatsvervangings van de secretaris

De tijdelijke plaatsvervangings van de secretaris bij de NCC wordt geregeld door het koninklijk besluit van 22 november 1972 betreffende de betrekkingen tussen de ambten van secretaris en adjunct-secretaris.

Artikel 1 van dit besluit bepaalt : „De adjunct-secretaris is ondergeschikt aan de secretaris die hij helpt en bijstaat. Hij vervangt hem bij verhindering, afwezigheid of ziekte. In dat geval gaat aan zijn handtekening vooraf de vermelding „voor de verhinderde secretaris, de adjunct-secretaris”.

Artikel 2 van dit besluit bepaalt : „Bij ontslag, afzetting, overlijden van de secretaris oefent de adjunct-secretaris het ambt van secretaris uit tot de regelmatig benoemde opvolger geïnstalleerd is”.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan de commissie, gelet op deze reglementering, bij de afwezigheid of verhindering van de secretaris en wanneer de adjunct-secretaris zich ter beschikking houdt van deze commissie, beslissen af te zien van de reglementaire aangeduide plaatsvervanger en de secretarisfunctie toevertrouwen aan :
  - a. een ander personeelslid van het administratief personeel ;
  - b. een commissielid dat dan als lid en als commissaris optreedt ?
2. Indien deze vraag bevestigend wordt beantwoord kende ik graag de rechtsgrond die deze aanstelling mogelijk maakt.
3. Heeft de commissie, indien deze aanwijzing regelmatig is, de verplichting deze beslissing te betekenen aan de voogdijoverheid ? Desgevallend welk is de rechtsgrond voor deze verplichting ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

De problematiek gesteld in deze vraag wordt ook door de in disponibiteit gestelde adjunct-secretaris van de NCC opgenomen zowel in zijn verzoekschrift bij de Raad van State tegen de beslissing van zijn in disponibiteitstelling door de NCC als in zijn verzoekschrift bij de Raad van State tegen de benoeming door de NCC van een secretaris. Zoals gezegd acht ik het niet opportuun daarop in te gaan, vooraleer de Raad van State zich heeft uitgesproken.

Uit de informatie waarover ik beschik heeft de NCC geen afbreuk gedaan aan het KB van 22 november 1972 betreffende de betrekkingen tussen de ambten van secretaris en adjunct-secretaris.

Op 22 januari 1976 diende de NCC te beslissen over de weddevaststelling van de secretaris die benoemd was op 31 december 1985. Aangezien de betrokken ambtenaar de functie van secretaris uitoefende op die vergadering, is het besluit van de commissie om voor dit ene punt een van de commissieleden als verslaggever aan te stellen, niet in tegenspraak met artikel 2 van het KB van 22 november 1972.

Evenmin is er volgens mij een tegenspraak tussen het aanstellen van een waarnemend secretaris op 26 maart 1986 en het KB van 22 november 1972 aangezien de NCC tot aan de vergadering van 26 maart 1986 over een secretaris beschikte en vanaf de vergadering van 26 maart 1986 de functie van adjunct-secretaris, wat een niet verplichte functie is voor de NCC (cf. art. 46, § 1, 2de alinea) werd opgeheven.

De aanstelling door de NCC van een waarnemend secretaris op 26 maart 1986 tot wanneer het schorsingsbesluit zou zijn opgeheven werd door de Gemeenschapsminister van Onderwijs en Cultuur op 14 mei 1986 van rechtswege uitvoerbaar verklaard.

Vraag nr. 32
van 5 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Bevoegdheden van een geschorste secretaris

Op 1 januari 1986 werd de secretaris van de NCC aangesteld bij beslissing van de Commissie van 31 december 1985. Dit aanstellingsbesluit werd geschorst door de heer Gouverneur van Brabant op 20 februari 1986.

Het koninklijk besluit van 1 juni 1972 betreffende de werkwijze van de Commissie voor de Cultuur en van de Verenigde Commissies van de Brusselse Agglomeratie voorziet (art. 22) de handtekening van de secretaris en van de voorzitter op alle openbare akten, besluiten, bekendmakingen, briefwisseling, enz.

Het koninklijk besluit van 22 november 1972 regelt de vervanging van de secretaris door de adjunct-secretaris ingevolge het beginsel van de continuïteit van de openbare diensten.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminis-

ter een antwoord op de volgende vragen.

1. Is, in bovenvermelde omstandigheden een oproepingsbrief getekend door de voorzitter en de geschorste secretaris geldig wanneer de adjunct-secretaris regelmatig in dienst en beschikbaar is ?
2. Zijn de beraadslagingen en beslissingen die genomen worden tijdens een commissievergadering bijeengeroepen zoals beschreven onder 1°, regelmatig ?
3. Moet de voogdijoverheid in deze omstandigheden deze beslissingen niet vernietigen ?
4. Is de handelwijze, beschreven onder 1, niet strijdig met de toegewezen bevoegdheidsregeling van de adjunct-secretaris (KB 22 november 1972) ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mee te delen.

De problematiek die in deze vraag aan de orde is werd reeds door het geachte lid in verschillende van zijn vragen van 12 tot en met 31 die de NCC betreffen, opgenomen.

Nogmaals kan ik het geachte lid meedelen dat deze problematiek een onderdeel uitmaakt van de verzoekschriften die de in disponibiteit gestelde adjunct-secretaris van de NCC bij de Raad van State indiende. Zoals gezegd acht ik het niet opportuun daarop in te gaan, vooraleer de Raad van State zich heeft uitgesproken.

Zoals reeds gesignaleerd in mijn antwoord op vraag 15 van het geachte lid is de rechtspraak in verband met de voogdij zo, dat een schorsingsbesluit van de toezichthoudende overheid in werking treedt vanaf het ogenblik dat het betrokken bestuur hiervan kennis neemt.

Aangezien de NCC op 26 maart 1986 kennis nam van het schorsingsbesluit en dit onmiddellijk uitvoerde door een waarnemend secretaris aan te stellen handelde de NCC conform de bestaande wetgeving.

Uit de informatie waarover ik beschik gebeurt het dat schorsingsbesluiten genomen door de heer Gouverneur van Brabant een ruime periode na de datum van het nemen van het besluit betekend werden aan de NCC met als gevolg dat de NCC in die gevallen slechts laatijdig gevolg kan geven aan zulke besluiten.

Eveneens stel ik vast dat de NCC automatisch kennis neemt van de betekende schorsingsbesluiten op haar eerstvolgende vergadering, ook al werd dit punt niet geagendeerd.

Vraag nr. 33
van 5 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

Administratief toezicht op NCC — Bevoegdheidsstemming

De organen met bevoegdheid inzake administratief toezicht op de NCC zijn de Gouverneur van de provincie Brabant, die een schorsingsbevoegdheid heeft en de Gemeenschapsminister(s) tot wiens bevoegdheid het Onderwijs en de Cultuur behoort (behoren).

Deze laatste(n) kan(kunnen) stilzwijgend goedkeuren, de reglementaire goedkeuringstermijn (40 dagen) verlengen of de beslissing vernietigen.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is de stilzwijgende goedkeuring mogelijk voor de beslissingen waarvoor de Gouverneur binnen de gestelde reglementaire termijnen een schorsingsbesluit nam ?
2. Kan een schorsingsbesluit zonder voorwerp zijn door stilzwijgende goedkeuring die ingaat na verloop van de reglementaire goedkeuringstermijn ? Hoe moeten de onderrichtingen van de Minister van Binnenlandse Zaken van 6 juni 1972 (BS van 7 juni 1972 blz. 6785 en volgende) daar waar wordt gesteld dat het schorsingsbesluit de uitvoering van het geschorste besluit belet ?
3. Moet in deze gevallen de voogdijminister de beslissing van goedkeuring niet uitdrukkelijk nemen en de motivatie aangeven waarom hij afwijkt van het schorsingsbesluit van de Gouverneur ? Dit des te meer wanneer het schorsingsbesluit uitdrukkelijk stelt dat de beslissing van aard is het algemeen belang te schaden of de wet te schenden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Het administratief toezicht op de NCC is geregeld bij artikel 56 van de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en federaties van gemeenten en bij KB van 6 juni 1972 tot regeling van het administratief toezicht op de agglomeraties, de federaties, de gemeenten die ertoe behoren en de Commissies voor de Cultuur.

Artikel 3, 2de alinea van het KB van 6 juni 1972 stelt dat de schorsing is opgeheven, als de termijn van veertig dagen na ontvangst op het provinciaal gouvernement van het besluit waarbij de overheid van de schorsing kennis genomen, verstreken is en de toezichthoudende overheid haar goedkeuring niet onthouden heeft.

Vraag nr. 34
van 5 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Beslissingen van de Commissie genomen omtrent punten die niet op de dagorde werden geplaatst en omtrent punten waarover geen voorafgaandelijke uitleggingsnota werd ter beschikking gesteld van de leden

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan de NCC geldig beraadslagen, stemmen en beslissen over punten die niet op de agenda werden geplaatst en waarvoor geen beslissing tot spoedbehandeling werd genomen wetende dat artikel 8 van het koninklijk besluit van 1 juni 1972 betreffende de werkwijze van de Commissie voor de Cultuur en van de Verenigde Commissies van de Brusselse Agglomeratie bepaalt : „Een punt dat niet op de agenda voorkomt, mag niet in bespreking worden genomen, behalve in spoedeisende gevallen wanneer het geringste uitstel gevaar zou kunnen opleveren. Tot spoedbehandeling kan niet worden besloten dan door ten minste tweederde van de aanwezige leden ; de namen van die leden worden in de notulen vermeld.”
2. Kan de NCC geldig beraadslagen, stemmen en beslissen over agendapunten waarvoor voorafgaandelijk geen uitleggingsnota werd ter beschikking gesteld van de leden wetende dat artikel 5 van het Huishoudelijk Reglement zoals opgelegd door artikel 2 van het koninklijk besluit van 1 juni 1972 bepaalt „ . . . aan elke lid van de Commissie wordt ten minste vijf vrije dagen voor de vergadering van de Commissie, de uitleggingsnota verzonden betreffende de punten die voorkomen op de agenda van de eerst komende vergadering”.
3. Indien dergelijke beslissingen worden getroffen, zijn deze dan niet van rechtswege nietig ? Hoe en door wie moet deze nietigheid worden vastgesteld en/of betekend ?
4. Moet de bevoegde overheid hier niet systematisch optreden door schorsing of vernietiging van dergelijke beslissingen ?
5. Is er geen bevoegdheidsoverschrijding in hoofde van de voorzitter van de NCC daar waar hij beslissingen uitlokt over punten die niet in de dagorde van de vergadering voorkomen en/of wanneer voorafgaandelijk geen uitleggingsnota aan de commissieleden werd toegezonden ? Dit des te meer daar deze informatieplicht reglementair is georganiseerd ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Ook deze materie wordt aangehaald door de in disPo

nibiliteit gestelde adjunct-secretaris van de NCC in zijn klacht tegen zijn in beschikbaarstelling bij de Raad van State. Zoals gezegd acht ik het niet opportuun daarop in te gaan, vooraleer de Raad van State zich heeft uitgesproken.

Uit de informatie waarover ik beschik houdt de NCC steeds rekening met het KB van 1 juni 1972 betreffende de werkwijze van de Commissie voor Cultuur en van de Verenigde Commissies van de Brusselse Agglomeratie. Een uitleggingsnota zoals vermeld in het huishoudelijk reglement van de NCC is geen verplichting voor elk agendapunt dat op de NCC-vergadering aan de orde staat.

Tenslotte kan ik het geachte lid nog medelen dat een schorsingsbesluit automatisch op de eerstvolgende beleidscommissie van de NCC aan de orde wordt gesteld, ook al is dit besluit niet geagendeerd.

Vraag nr. 35
van 5 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Ontzeggen aan een personeelslid van de toegang tot de lokalen

Op 26 juni 1986 bood de adjunct-secretaris van de NCC die na ambtsopheffing in beschikbaarheid werd gesteld, zich aan in de lokalen van de NCC. Hij deed dit omdat hij in kennis werd gesteld van een schorsingsbesluit van de heer Gouverneur waarmee de maatregel van indisponibiliteitsstelling opgeschort werd.

De toegang tot de zetel van de NCC werd hem formeel ontzegd en dit werd hem tevens schriftelijk bevestigd.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan men een personeelslid in beschikbaarheid de toegang ontzeggen tot de lokalen van de administratie wetende dat :
  - hij nog steeds ter beschikking staat van deze administratie ;
  - hem geen enkele disciplinaire maatregel treft of dat hem geen enkel wederrechtelijk feit kan worden ten laste gelegd ;
  - geen enkele strafrechtelijke vervolging tegen hem is ingesteld ;
  - hij de plicht heeft, gelet op het schorsingsbesluit, zich opnieuw te beschouwen als zijnde in actieve dienst ;
  - alle burgers, in de regel en in onderhavig geval bevestigd door artikel 17 van het koninklijk besluit van 1 juni 1972 betreffende de werkwijze van de commissies, toegang hebben tot de lokalen van de NCC om er kennis te nemen van alle stukken die hen aanbelangen ?
2. Kan dergelijke beslissing genomen worden door de Voorzitter van deze instelling zonder voorafgaandelijke raadpleging en beslissing van de commissie als beleidsverantwoordelijk orgaan ?
3. Indien de Voorzitter bevoegd is tot het nemen van dergelijke „ordemaatregel” — alhoewel er hier duidelijk geen enkel imperatief van ordehaviging bestaat — wens ik te weten aan welke reglementaire of

wettelijke tekst de voorzitter van de NCC deze bevoegdheid ontleent.

4. Is de commissie, er niet toe gehouden, zich te gedragen overeenkomstig de reglementering die haar werkwijze bepaalt ?
5. Welke schikkingen trof de Minister om de openbaarheid van bestuur in deze te doen eerbiedigen door de NCC ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid te verwijzen naar mijn antwoord op zijn vraag nr. 12 dd. 5 februari 1987 in verband met NCC-recht op verdediging.

Uit de informatie waarover ik beschik heeft deze vraag te maken met de brief van 25 juni 1986 die de in beschikbaarheid gestelde adjunct-secretaris van de Voorzitter van de NCC ontving op 26 juni 1986. Zoals gezegd acht ik het niet opportuun daarop in te gaan, vooraleer de Raad van State zich heeft uitgesproken.

Bedoeling van deze brief is geenszins dat de betrokken ambtenaar geen toegang meer zou hebben tot het lokaal waar, in overeenstemming met artikel 17 van het KB van 1 juni 1972 betreffende de werkwijze van de commissies, elke inwoner van de Brusselse Agglomeratie en ieder belanghebbend persoon of hun gemachtigden zonder verplaatsing van het dossier inzage kunnen bekomen van de besluiten van de commissie.

Uit de klacht die betrokken ambtenaar op 4 april 1986 bij de heer Gouverneur indiende en op 16 mei 1986 bij de Raad van State, blijkt overigens duidelijk dat betrokkene inzage had in alle besluiten van de Commissie.

Aangezien op 14 mei 1986 de Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming de beslissing van het in beschikbaarheid stellen van de adjunct-secretaris van de NCC van rechtswege uitvoerbaar verklaarden, is het begrijpelijk dat betrokken ambtenaar niet meer aanwezig hoefde te zijn in de overige lokalen van de NCC.

Tenslotte kan ik het geachte lid ook nog verwijzen naar mijn antwoord op vraag nr. 11 van 30 januari 1987 van de heer J. Valkeniers — dat de NCC vanaf 1 mei 1986 een informatie- en documentatiedienst oprichtte die gevestigd is in een daartoe uitgerust lokaal op de tweede verdieping van de zetel van de NCC, aan het Saincteletteplein 30 te 1080 Brussel.

Vraag nr. 37
van 24 februari 1987
van de heer V. ANCIAUX

Koninklijk muziekconservatorium Brussel — Nederlandse taalkennis lesgevers

Naar ik verneem zou er in het koninklijk Muziekconservatorium te Brussel een Nederlandsonkundig assistent, dwarsfluit, les geven.

Wanneer studenten zich in het Nederlandstalig onderwijs inschrijven verwachten zij vanzelfsprekend ook lesgevers die hen in die taal te woord staan. Hetzelfde geldt voor de leerlingen die les volgen aan het „Conservatoire Royal de Musique de Bruxelles” en verwachten dat zij in het Frans uitleg krijgen.

Mag ik van de Minister vernemen of dit inderdaad waar is en wat hij doet om deze toestand te wijzigen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat aan de Nederlandstalige afdeling van het Koninklijk Muziekconservatorium te Brussel tijdelijk een lesgever dwarsfluit fungeert, die in het bezit is van Franse diploma's.

Het betrokken personeelslid werd aangeworven op grond van zijn deskundigheid en verkreeg afwijking van taalvereiste in toepassing van artikel 16 van de wet van 30 juli 1963 houdende taalregeling in het onderwijs. Die afwijking geldt voor de duur van één jaar en kan slechts tweemaal hernieuwd worden.

Hieruit volgt dat na deze termijnen een verlenging van de aanstelling alleen nog mogelijk is zo betrokkene ondertussen geslaagd is voor examen over de grondige kennis van de Nederlandse taal.

P. DEPREZ GEMEENSCHAPSMINISTER VAN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 17
van 17 maart 1987
van de heer L. VANHORENBEEK

Eurovisie-songfestival 1987 — Spots

Met betrekking op de presentatie van het Eurovisie-songfestival 1987 onthouden wij dat de RTBF voorgesteld heeft dat van 6 van 22 spots van 45 seconden voorbehouden aan Vlaanderen gesponsord zouden worden door het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme.

Graag zouden wij wensen te vernemen :

1. de inhoud van de overige 6 spots ; waaraan worden zij gewijd ;
2. hoeveel spots worden aan Wallonië, hoeveel aan Brussel besteed ;
3. waaraan worden de 6 Vlaamse spots besteed ; welke zijn de onderwerpen ;
4. wie sponsort de 16 onder sub 1 bedoelde spots en ten bedrage van hoeveel per spot ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Tijdens het Eurovisiesongfestival zal Vlaanderen voorgesteld worden door middel van 5 „postkaarten” (clips).

Bij zover ik nu reeds heb kunnen vernemen, neemt het „Office de Promotion du Tourisme” van de Franse Gemeenschap 3 clips, het Brusselse Gewest ook 3, het Waalse Gewest 2 en de Franse Gemeenschap 1. Andere afspraken met RTBF zijn mij vooralsnog niet als vaststaande bekend.

Op 5 maart besliste de Vlaamse Executieve op mijn suggestie dat de Vlaamse Gemeenschap door middel van 5 clips voorgesteld zou worden : 2 onder contract met het VCGT (de Raad van Beheer van die instelling had de principiële beslissing reeds in december 1986 genomen), 2 met het CGIS en 1 met Externe Betrekkingen.

De vijf clips moeten een harmonisch geheel vormen.

Mijn diensten werken nu, in samenwerking met het VCGT aan de opvulling.

Het scenario voor de vijf clips zal volledig uitgeschreven zijn voor het einde van deze maand, waarna door de RTBF met de montage kan worden begonnen.

Iedere „postkaart” kost 5 miljoen frank, omdat zij naar 500 miljoen kijkers doorgestraald wordt, wat neerkomt op de prijs van 1 centiem per kijker.

P. DEWAELE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 130
van 24 februari 1987
van de heer J. SAUWENS

Europalia 1987 — Financiering

Men deelt mij mee dat de contactpersonen voor de Europalia-activiteiten vrijwel enkel Franstalig zouden zijn.

Is dit u bekend ?

Welke contacten heeft uw departement met Europalia ?

Welk is de financiering van deze activiteit ?

Wie draagt ter zake de verantwoordelijkheid ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende te melden.

De vzw Europalia is een niet gouvernementele instelling die, bij mijn weten, zowel Nederlandstalig als Franstalig personeel heeft. De Commissaris-generaal en de directeur behoren tot de Nederlandse taalrol.

De financiering gebeurt als volgt :

nationaal : 12 miljoen
Vlaamse Gemeenschap : 12 miljoen
Franse Gemeenschap : 12 miljoen

De totale begroting bedraagt 339,5 miljoen frank.

De bijdrage van de Vlaamse Gemeenschap zal worden aangerekend op titel IV sectie 22 artikel 79.09.02 — Fonds voor Internationale Culturele Betrekkingen.

Vraag nr. 138
van 6 maart 1987
van de heer L. VANHORENBEEK

Tielt-Winge — Aanleg golfterrein in beschermd natuurgebied

Enkele dagen geleden werd een bouwaanvraag ingediend om een golfterrein aan te leggen in de gemeente Tielt-Winge. Een gedeelte van het beoogde terrein omvat 30 hectare bebost natuurgebied. Daarvan werd een gedeelte reeds 25 jaar geleden beschermd (KB 219.1962). Momenteel is de aanvraag ingediend om de werken van de aanleg te mogen uitvoeren in het beschermde landschap, dat door de aanleg van golfbanen ontgensprekelijk van uitzicht zal veranderen.

Mogen wij van de heer Minister vernemen :

1. of deze informatie juist is ;
2. of er een golfterrein mag aangelegd worden in een beschermd landschap ;
3. welke maatregelen hij getroffen heeft om dit beschermde landschap te vrijwaren ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag aangaande de aanleg van een golfterrein te Tielt-Winge, kan ik het geachte lid het volgende meedelen :

1. Het is inderdaad zo dat overeenkomstig de wettelijke bepalingen ter zake een aanvraag werd ingediend voor het uitvoeren van werken in een beschermd landschap met het oog op de aanleg van een golfterrein.
2. Onverminderd de bestaande wetten en reglementen inzake de stedenbouw en de ruimtelijke ordening, mag, mits machtiging vanwege de Minister onder wiens bevoegdheid de landschapszorg ressorteert, in een beschermd landschap een golfbaan worden aangelegd.
3. Momenteel kunnen, naast de bescherming als landschap, vanuit de hoek van de landschapszorg geen bijkomende maatregelen worden getroffen ter vrijwaring van het landschap in kwestie.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

**G. GEENS
VOORZITTER VAN DE
VLAAMSE EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
ECONOMIE EN WERKGELEGENHEID**

Vragen nrs. 12, 1, 34, 2
van 3 december 1985
van de heer A. VANHAVERBEKE

respectievelijk tot

de heer G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid ;

de heer L. WALTNIEL, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting ;

de heer J. PEDE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening ;

de heer L. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming

Uitgaven voor oprichting, instandhouding en activiteit van bibliotheken — Overzicht per departement en parastatalen

- A. Eensdeels voor dienst- of beroeps literatuur anderdeels voor algemene literatuur
  1. Hoeveel uitgaven gebeurden (het laatst bekende jaar) — Voor aanschaffen van boeken, tijdschriften, documentatie.
  2. Hoeveel uitleningen waren er (het laatst bekende jaar) ?
- B. Voor dienst of beroeps literatuur en algemene lectuur samen
  1. Hoeveel bedragen de uitgaven aan personeel ;
  2. hoeveel bedragen de kosten van huisvesting en uitrusting (— gedurende het laatst bekende jaar) ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Gecoördineerd antwoord

In antwoord op de vraag gesteld aan al de Gemeenschapsministers omtrent de „Uitgaven voor oprichting, instandhouding en activiteit van bibliotheken in eigen departement of in diensten en parastatalen welke onder uw bevoegdheid ressorteren” moet ik het geachte lid mededelen dat deze vraag uitgaat van de vooropstelling dat elke Gemeenschapsminister een eigen departement beheert. Wat de Vlaamse Gemeenschap be-

treft bestaat er slechts één departement dat ter beschikking staat van alle Gemeenschapsministers.

De hiernavermelde globale gegevens hebben betrekking op het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en op de instellingen van openbaar nut die van de Vlaamse Gemeenschap en/of van het Vlaamse Gewest afhangen.

Gelet op de omvangrijkheid van het antwoord zullen meer gedetailleerde gegevens rechtstreeks en schriftelijk aan het geachte lid worden overgezonden.

1. Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap

Voor de verschillende administraties van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap kunnen voor 1986 de volgende globale gegevens worden verstrekt :

— De uitgaven voor literatuur kunnen in het algemeen worden geraamd op ongeveer 11,250 miljoen frank.

— Het aantal uitleningen kan geschat worden op 2.730.

— De uitgaven aan personeel, huisvesting en uitrusting zijn quasi niet te berekenen omdat de bibliotheken geen afzonderlijke eenheid vormen inzake het logistiek beheer.

2. Instellingen van openbaar nut

Voor de instellingen van openbaar nut die van de Vlaamse Gemeenschap en/of van het Vlaamse Gewest afhangen kunnen voor 1986 volgende globale gegevens worden verstrekt :

— De uitgaven voor literatuur kunnen in het algemeen geraamd worden op ongeveer 3,319 miljoen frank.

— Wat de uitleningen betreft kan gesteld worden dat de literatuur hoofdzakelijk bestemd is voor eigen gebruik als werkdocument.

— De uitgaven aan personeel, huisvesting en uitrusting kunnen geraamd worden op ongeveer 2,705 miljoen frank.

Vraag nr. 18 van 30 december 1986 van de heer A. DENYS

SERV — Personeelsbezetting en werking

De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen werd opgericht bij decreet van 27 juni 1985.

Graag had ik van de Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Hoeveel personeelsleden zijn er in de SERV tewerkgesteld, per niveau en graad ; effectieven, contractuelen ?
2. Hoe ziet het organigram van de SERV eruit ? Hoeveel verschillende werkgroepen en commissies bestaan er in de schoot van de SERV en wat zijn hun respectieve taken ?

3. Wat is het administratief en penunuciair statuut van de verschillende personeelsleden ?
4. Hoeveel bedragen de vergoedingen aan de leden en plaatsvervangende leden van de SERV op jaarbasis?
5. Hoeveel personeelsleden zijn er van de Ontbonden GERV overgegaan naar de SERV ?
6. Hoeveel personeelsleden werden aangenomen sedert de inwerkingtreding van het decreet op de SERV ?
7. Volgens artikel 11 beschikt de SERV over een dotatie die jaarlijks wordt geschreven op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap. Hoeveel bedroeg deze dotatie voor 1986 ? Hoeveel bedroeg de dotatie voor de GERV in 1985 ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat gevraagde inlichtingen hem rechtstreeks worden verstrekt.

R. STEYAERT GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN WELZIJNSZORG

Vraag nr. 15 van 20 februari 1987 van de heer J. VALKENIERS

Migrantenproblematiek — Oprichting Commissie ad hoc in Vlaamse Raad

Zou de Minister het niet noodzakelijk en nuttig vinden om, gezien de niet-werking van de zogenaamde Commissie-Gol, zelf een initiatief te nemen om de migrantenproblematiek op het niveau van de Vlaamse Raad te bespreken, bijvoorbeeld in een Commissie ad hoc ?

Antwoord

Ik wil het geachte lid mededelen dat het me weinig opportuun lijkt voor de beperkte bevoegdheden die de Vlaamse Gemeenschap op het gebied van migranten en migratie bezit in een specifieke studiecmissie (bijvoorbeeld op het niveau van de Vlaamse Raad) naast talrijke bestaande raden en commissies op dit vlak, te voorzien.

In het bijzonder verwijs ik daarbij naar de Vlaamse Hoge Raad voor Migranten, die over alle aangelegenheden waarvoor de Vlaamse Gemeenschap inzake migranten bevoegd is, advies kan uitbrengen.

Zo zal deze raad binnenkort geraadpleegd worden met betrekking tot de voorstellen van de Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming inzake migranten.

Tevens poog ik met betrekking tot de migrantenaangelegenheden een coördinatie tot stand te brengen binnen de Executieve, en worden contacten gelegd met nationaal bevoegde Ministers om specifieke maatregelen uit te werken.

Eerder dan nog eens over te gaan tot mogelijke studiecommissies acht ik het immers aangewezen dat gezamenlijke initiatieven zouden worden genomen.

Vraag nr. 18
van 20 februari 1987
van de heer J. VALKENIERS

Ontwerp-begroting 1987 — Aan wending kredieten

Hoe denkt de Minister de gelden voor de nieuw opgestelde begrotingsartikelen voor migrantenbeleid in de ontwerp-begroting 1987 aan te wenden :

- inzake politieke vluchtelingen : wordt dit bedrag geheel aan het Belgisch Comité toegespeeld ;
- gemeentelijke initiatieven : zullen hier in de toekomst initiatieven zoals het Antwerps Tolken centrum mee ondersteund worden of denkt de Minister nog aan andere initiatieven ;
- migrantenvrouwen : zal de Minister hier rekening houden met het desbetreffende advies van de Hoge Raad voor Migranten ?

Antwoord

Ik wil het geachte lid het volgende mededelen.

1. Met betrekking tot de begroting voor 1987 stelt de Executieve een bedrag voor van 1.500.000 frank voor de integratie en opvang van vluchtelingen. Mijn administratie onderzoekt op dit ogenblik welke initiatieven in aanmerking komen voor betoelaging.

Bedoeling is echter enerzijds de coördinatie van de hulpverlening te versterken. Anderzijds dienen ook reële integratie-initiatieven ondersteund, zoals met name Casa Chile in Antwerpen en EXIL te Brussel.

Tenslotte kan dit budget eveneens aangesproken worden voor eventuele tegemoetkoming van een aantal problemen die zich met betrekking tot vluchtelingen in onthaalcentra kunnen voordoen, alsmede voor studie of begeleiding van sommige problemen in dit verband in de OCMW's.

2. Wat de ondersteuning van gemeentelijke initiatieven betreft komen allerhande gemeentelijke acties in aanmerking. Naast het Antwerps Tolken centrum zijn er bijvoorbeeld de gemeentelijke adviesraden in Limburg, een gemeentelijke dienst te Mechelen en andere.

Ook daar wacht ik op voorstellen van mijn administratie.

3. Met betrekking tot de migrantenvrouwen beschik ik niet over een specifiek advies van de Vlaamse Hoge Raad, wel over een document van het overleg tussen organisaties van migrantenvrouwen. Deze hebben een regelmatig contact met mijn kabinet en mijn administratie, en zullen binnenkort opnieuw worden geraadpleegd.

Vraag nr. 19
van 20 februari 1987
van de heer J. VALKENIERS

Ontwerp-begroting 1987 — Stijgingniet-gereguleerde kredieten

Waarom daalt, voor het migrantenbeleid, in de ontwerp-begroting 87 het aandeel van de gereguleerde diensten ten opzichte van de niet-gereguleerde uitgaven ?

Kunnen deze niet-gereguleerde uitgaven niet beter in de bestaande (te wijzigen) reglementering ingebouwd worden, zodat reeds op dat niveau enige coördinatie mogelijk wordt ?

Geldt deze bedenking niet des te meer door de vzw De Foyer ?

Antwoord

Ik wil het geachte lid mededelen dat ook voor de begeleidingsdiensten voor migranten een (beperkte) stijging van de kredieten wordt voorgesteld, meer bepaald met het oog op de uitbreiding van de begeleidingsdienst in Gent.

De uitbreiding van de kredieten inzake niet-gereguleerde uitgaven betreft vooral nieuwe initiatieven met betrekking tot migrantenvrouwen, vluchtelingen, gemeentelijke initiatieven, migrantenorganisaties.

Het betreft hier fundamenteel andere aangelegenheden en activiteiten dan de ondersteuning van de begeleidingsdiensten voor migranten, en een inschakeling ervan in het besluit van de Vlaamse Executieve inzake de begeleidingsdiensten is onmogelijk.

Met betrekking tot de Foyer dient gesteld dat deze dienst inderdaad in feite een begeleidingsdienst voor migranten is.

De specifieke situatie van een Vlaams centrum, zoals de Foyer, te Brussel maakt het niet wenselijk in een beginfase deze dienst aan een reglementering te onderwerpen. Het uitbouwen van een Vlaamse migrantendienst te Brussel vergt zowel van mijn administratie als van deze dienst de nodige soepelheid om met kans op slagen een gedegen werking uit te bouwen.

J. LENSSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN VOLKSGEZONDHEID EN LEEFMILIEU

Vraag nr. 30
van 24 november 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Collectors en waterzuiveringsinstallaties — Kostprijs en programmatie

Naar aanleiding van het decreet van 5 april 1984 hebben de lokale besturen een aanzienlijk aantal dossiers overgemaakt aan de onderscheiden buitendiensten van

de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij inzake collectors en waterzuiveringsinstallaties.

Uit het antwoord op de parlementaire vraag nr. 282 van 17 juli 1986 door de Gemeenschapsminister van Leefmilieu blijkt dat 31 januari 1988 de uiterste datum van overname der gemeentelijke installaties is. Verdere uitgebreide gegevens in verband met deze aangelegenheid zullen rechtstreeks aan de betrokken vraagsteller worden doorgestuurd.

Graag bekwam ik van de Gemeenschapsminister eveneens de volledige opgave van alle overgedragen dossiers met vermelding van :

- het bestreken waterbekken ;
- de ontwerpkosten, erelonen, door de lokale of ge-

westelijke overheid betaald, en nog te betalen (raming) ;

- de onteigeningskosten ;
- de raming van de ontworpen werken ;
- de gedane uitgaven voor werken die in uitvoering waren ;
- datum van voorontwerp, en van het ontwerp door de betrokken gemeentebesturen.

Antwoord

In antwoord op de voor het geachte lid gestelde vragen, kan ik hem volgende gegevens mededelen.

Dienst	Gent	Herentals	Leuven	Mechelen
Waterzuiveringsgebied	Schelde, Dender, Leie, Durme, Zwalm	Nete, Mark, AA	Dijle, Gete, Demer, Dommel, Herk	Schelde, Rupel, Zenne, Schijn
Ontwerpkosten	9.752.813	122579.629	82.636.778	116.439.897
Erelonen				
— betaald	101.501.144	120.106.508	69.660.005	117.298.120
— nog te betalen	7.422.319	—	38.290.524	8.623.199
Onteigeningskosten	36.870.654	27.333.130	9.524.471	61.025.469
Raming van de ontworpen werken	97.160.419	25.917.322	—	779.353.579
Gedane uitgaven werk in uitv.	1.935.620.600	1.9X306.313	153.026.353	1.667.955.449

Deze gegevens zijn bijgewerkt tot 31 december 1986. De installaties kunnen door de VWZ nog overgenomen worden tot 31 januari 1988.

Voor 116 dossiers werd reeds een beslissing in de Raad van Bestuur genomen. 142 bundels zijn in behandeling bij de administratie van de maatschappij.

**Vraag nr. 42
van 2 december 1986
van de heer J. GABRIELS**

Proefslibbekken te Ham — Exploitatievergunning van Tessenderlo Chemie

Op 23 januari 1985 heeft de Minister aan het bedrijf Tessenderlo Chemie te Ham een vergunning voor 10 jaar verleend om een proefslibbekken van 3,7 hectare te exploiteren en een uitbreiding van het bestaande bekken met 29 hectare.

Nu blijkt het bedrijf evenwel een project opgezet te hebben om vanaf 1988 de fosfaatafval grotendeels te recupereren, waardoor de forse uitbreiding van het slibbekken overbodig wordt.

1. Mag ik van de Minister vernemen hoe het valt te verklaren dat men ondanks de minder behoefte aan slibbekkens toch een vergunning toekent van 10 jaar en een forse oppervlakte in beslag laat nemen ?

2. Is het de Minister bekend dat men binnen het bedrijf alles in het werk stelt om de fosfaatafval te recupereren ?
3. Acht de Minister het nodig om ter zake de vergunning te beperken ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Door Tessenderlo Chemie wordt calciumdifosfaat geproduceerd uitgaande van ruw fosfaaterts. Dit fosfaaterts wordt ontsloten met zoutzuur en behandeld met calciumhydroxide. Hierbij ontstaat calciumfluorideslib.

De hoeveelheden afval zijn beduidend lager dan bij het traditionele procédé namelijk ontsluiting met zwavelzuur, dat door de andere fosfaatbedrijven in Vlaanderen wordt toegepast.

Door Tessenderlo Chemie wordt intens onderzoek gevoerd naar de recuperatie van een gedeelte van het slib. Ook in het Afvalstoffenplan wordt het reduceren van de te storten hoeveelheid bulkafvalstoffen als prioriteit punt naar voorgebracht.

Niettemin moet er mee rekening gehouden worden dat het technische-wetenschappelijke onderzoek en de commercialisatie van de recuperatieprodukten jaren in beslag kan nemen. Daarenboven kan slechts een ge-

deelte gerecupereerd worden zodat ook op termijn zal moeten gestort worden.

Vraag nr. 74
van 14 januari 1987
van mevrouw M. VOGELS

Vissterfte en vervuiling Darsedok te Vilvoorde — Overleg inzake sanering Kanaal van Willebroek met Waalse en Brussels Gewest

In antwoord op de mondelinge vragen van 16 december 1986 betreffende de herhaalde vissterften in het Darsedok te Vilvoorde bevestigde u dat deze vissterften het gevolg zijn van de zware vervuiling van het kanaal van Willebroek en de omliggende beken en stromen, die in interactie staan met dit kanaal.

Bovendien stelde u dat de verbetering van de waterkwaliteit in het kanaal hoofdzakelijk afhankelijk is van de saneringsmaatregelen die zullen genomen worden in het Brusselse en Waalse Gewest.

Kan de geachte Minister mij in dit verband antwoorden op de volgende vragen ?

1. Is er ter zake reeds contact genomen met de beleidsverantwoordelijken van het Waalse en Brussels Gewest ? Zo ja, welke concrete afspraken werden gemaakt met betrekking tot de sanering van het kanaal ?
2. Een deel van de vervuiling wordt veroorzaakt door bedrijven met vestiging in het Brusselse of Waalse Gewest. Er blijven echter ook Vlaamse vervuilers. Zo zijn er bijvoorbeeld de bedrijven gevestigd langs de Tanghebeek, beek die rechtstreeks in verbinding staat met het kanaal en volledig over Vlaams grondgebied stroomt. Zijn er op de Tanghebeek reeds analyses gebeurd ? Welke waren deze en wat waren de resultaten hiervan ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag, heb ik de eer het geachte lid de gewenste gegevens mede te delen.

Het bedoelde overleg heeft in het verleden reeds plaatsgevonden en zal zich in de toekomst op geregelde tijdstippen herhalen.

Inzake afvalwaterlozing in de Tanghebeek werd reeds een bedrijfscontrole doorgevoerd.

Het zal het geachte lid evenwel niet ontgaan dat de uitmonding van de Tanghebeek in het kanaal Charle-rei-Brussel-Willebroek zich situeert stroomafwaarts de Plaats van de vissterfte. Er kan dan ook geen oorzake-lijk verband worden aangetoond tussen de lozing en de vissterftes in kwestie.

Vraag nr. 82
van 23 januari 1987
van de heer J. SAUWENS

Luchtverontreiniging — Meetresultaten

De weersomstandigheden zien er de laatste tijd grijs uit voor wat de luchtverontreiniging betreft. Dit weer kan namelijk een ophoping met zich meebrengen van vervuilende stoffen in de lage atmosfeer en de wind zou wel eens minder gezonde lucht uit het Duitse Ruhrgebied kunnen aanvoeren.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Welke zijn de meetresultaten van de luchtverontreiniging gedurende de laatste dagen en liggen deze resultaten merkkelijk hoger dan anders ?
2. Bestaat er voor ons land acuut smoggevaar en welke zijn de meest bedreigende gebieden in ons land ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Op 14 januari 1987 stroomde een laag verontreinigde lucht ons land binnen vanuit het oosten en verspreidde zich snel over het ganse grondgebied met halfuursgemiddelde **SO₂-concentraties** tussen 200 en 500 **ug/m³**.

Op 15 januari 1985 trad een lichte verbetering op, in het noorden en het westen van het land, die zich verder doorzette op 16 januari 1987 tengevolge van een hevige NO-wind en een stijging van de luchtverontreiniging.

Hierbij werden de bestaande wettelijke normen evenwel niet overschreden.

Deze situatie bleef praktisch onveranderd op 18 januari 1987.

In de voormiddag van 19 januari 1987 daalde het inversieniveau tot 750 m waardoor de verticale spreiding van de verontreiniging nog kleiner werd, en de SO-concentraties in de omgevingslucht — onder invloed van het pollutietransport van het Duitse Ruhrgebied — halfuurswaarden bereikten van 500 à 600 **ug/m³** in het oostelijk deel van Limburg. De 24-uurs-SO₂-norm van 350 **ug/m³** waarvan, volgens de EG-Richtlijn 80/779/CEE die in 1983 in onze eigen wetgeving overgenomen werd, niet meer dan 7 overschrijdingen per jaar mogen voorkomen, werd hierbij in Vlaanderen niet overschreden.

Op 20 en 21 januari 1987 veroorzaakten de aanhoudende ongunstige meteorologische omstandigheden (lage inversie en zeer zwakke NO-wind) een aantal overschrijdingen van de vermelde norm op meetstations te Bree en te Voeren. Ook te Antwerpen in de petroleumhaven werd de dagwaarde van 350 **ug/m³** overschreden op twee stations.

Beloofde principiësbeloften in 1986

opdrachtgever	Aard der werken	Raming der werken	Beloofd bedrag
Assenede	Verbeterings- en rioleringswerken aan de weg genaamd Schare te Boekhoute	16.060.230	9.952.000
Maldegem	Oprichten brandweersenaal — Fase I — Administratie en conciërgewoning	13.089.315	3.151.000
Maldegem	Oprichten brandweersenaal — Fase III — Bouw van een Garage	10.331.726	3.316.000

Verleende vaste beloften in 1985 (Minister Lenssens)

opdrachtgever	Aard der werken	Bedrag der werken	Vastgelegd Bedrag
Prov. Oost-Vlaand.			
Aalter	Prov. weg Eeklo-Tielt verbeteringswerken te Aalter, vak Lostraat	15.249.075	6.314.000
Aalter	Aanleg riolering in Venecolaan	1.745.395	1.120.000
Destelbergen	Aanleg persleiding in de Meersstraat (fase 1)	2.619.219	1.681.000
Gent	Rioleringswerken Brusselsesteenweg (RW nr. 10) en G. Van Hoorebekestraat	54.955.737	19.081.000
Lovendegem	Rioleringswerken in b.w. nrs. 7,6	3.083.132	1.788.000
Melle	Riolering in R.W. nr. 56 — Geraardsbergsesteenweg	38.098.016	4.837.000
Moerbeke-Waas	Verbetering rioolstelsel v. Heirweg en langs het Oost-Vaardeken	2.039.862	1.309.000
Waarschoot	Aanleg riolering in b.w. nr. 5	12.638.728	6.602.000

Beloofde principiësbeloften in 1985

Opdrachtgever	Aard der werken	Raming der werken	Beloofd bedrag
Zulte	Verbetering b.w. nrs. 12 en 34 (Groeneweg), nr. 11 (Molenstraat), 59 en 59bis St. Pietersstraat en rioleringswerken langs R.W. nr. 14 te ex-Olsene	30.936.700	18.999.000

Verleende vaste beloften in 1986 (Minister Lenssens) tot 30-11-86

Opdrachtgever	Aard der werken	Bedrag der werken	Vastgelegd Bedrag
Aalter	Rioleringswerken in de Kastelstr. het Kranepoelpad en de Gegelaarsdreef (2de fase)	4.680.405	2.529.000
De Pinte	Rioleringswerken in R.W. nr. 58	28.014.033	6.678.000
Evergem	Aanleg riolering Doomzeelsestraat (b.w. nr. 363) en b.w. nr. 61	25.715.615	10.308.000
Gent	Wegen- en rioleringswerken in Zandloperstraat en Zuidbroek	51.123.695	28.177.000
Oosterzele	Aanleg riolering en overwelving waterloop 188 te ex-Scheldewindeke	4.299.121	2.694.000
Zulte	Rioleringswerken langs gedeelte van de Waregemstraat	3.093.603	1.905.000

Beloofde principiësbeloften in 1986

Opdrachtgever	Aard der werken	Raming der werken	Beloofd bedrag
Deinze	Riolen langs R.W. 310	12.447.113	4.635.000

Arrondissement Eeklo
Verleende vaste beloften in 1985 (Minister Lenssens)

Opdrachtgever	Aard der werken	Bedrag der werken	Vastgelegd werken
Eeklo	Rioleringswerken Krekelmuitstraat	3.053.280	1.737.000
Maldegem	Rioleringswerken R.W. nr. 3 10	6.157.603	1.562.000
Maldegem	Rioleringswerken Bogaardestraat en Nieuwe Bogaardestraat	6.688.221	4.141.000
Maldegem	Aanleg riolering langsheen waterloop 433 nabij Adegem-Dorp	3.923.709	2.496.000
Maldegem	Verbeteringswerken Kleitkalseide	3.674.585	2.229.000

Verleende vaste belofte in 1986

Maldegem	Riolerings- en wegenwerken Thykensstraat en deel Torredreef	12.770.537	7.365.000
Maldegem	Rioleringswerken in Westerindestraat	5.503.795	2.919.000

Arrondissement Gent
Beloofde principiësbeloften in 1985 (Minister Galle)

Opdrachtgever	Aard der werken	Raming der werken	Beloofd bedrag
Aalter	Verbetering van de Vrijhofstraat	3.664.472	2.210.000
Evergem	Verbetering en riolering van de Oostende- en Schoonstraat	104.983.294	60.524.000
Evergem	Verbetering b.w. nr. 6 te ex-Sleidinge	20.310.251	8.446.000

Belofde principiësbeloften in 1986

Gemeente	Aard der werken	Raming der werken	Beloofd bedrag	Datum van P.B.
Tielt	Verbetering, aanleg parking aan Blekerijstraat	2.876.842	1.249.000	20-11-86

Verleende vaste beloften in 1986 (Minister Lenssens)

Gemeente	Aard der werken	Bedrag der werken	Vastgelegd bedrag	Datum van vaste belofte
Roeselare	Modemiserings- en rioleringswerken in de Ardooiesteenweg (R.W. nr. 323)	27.569.984	9.538.000	24-7-86
Staden	Wegen- en rioleringswerken in de Hospitaalstraat	6.428.426	3.698.000	25-7-86

Belofde principiësbeloften in 1986

Gemeente	Aard der werken	Raming der werken	Beloofd bedrag	Datum van P.B.
Wingene	Vernieuwen riolering in Tieltstraat en Ruiseledesteenweg	19.546.328	9.826.000	3-11-86

Vraag nr. 70
van 16 januari 1987
van de heer J. VALKENIERS

Vlaams-Brabant — Aantal geweigerde bouwvergunningen en oorzaken

Naar ik verneem zou het aantal bouwweigeringen in Vlaams-Brabant in de laatste 2 jaar zijn verdubbeld zodat ook de technische diensten van de provincie Brabant en de Bestendige Deputatie dubbel zoveel beroepsdossiers te behandelen krijgen.

Is dit wel normaal nu de bouw reeds zo sterk lijdt onder de crisis ?

Vanwaar dit verhoogd aantal weigeringen ? Kan hieraan niet verholpen worden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 16 januari 1987 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat er inderdaad een toename van het aantal bouwweigeringen in Vlaams-Brabant kan vastgesteld worden.

Er bestaan echter geen statistische gegevens over de motivaties van deze bouwweigeringen, zodat er geen significante uitspraken kunnen gebeuren over de oorzakelijkheid daarvan. Dit geldt ook voor het gegeven dat er nu meer beroepen bij de Bestendige Deputatie zouden zijn. Het is dus niet duidelijk dat hier een verband kan gelegd worden met de bouwcrisis.

Enkele mij gekende oorzaken van deze toename zijn :

1. de vaststelling dat het minidecreet van 28 juni 1984 velen in de waan gebracht heeft dat in de specifiek voor het bouwen daartoe niet bestemde zones nu alles kon toegelaten worden, hetgeen zeker niet het geval is ;
2. het feit dat het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening er op de hoogte van gebracht werd dat de

praktijk van het verlenen van voorlopige ongunstige adviezen niet op een wettelijke basis gestoeld was en dan ook diende beëindigd te worden.

Op een onrechtstreekse manier kan hieraan enigszins verholpen worden, zo de architecten en de schepencolleges bij hun vooronderzoek duidelijkheid zouden brengen over de bouw mogelijkheden ten opzichte van de plannen van aanleg, de verkavelingen, de verordeningen en de algemeen erkende stedenbouwkundige normen.

Vraag nr. 84
van 4 februari 1987
van de heer O. MEYNTJENS

Particuliere renovatie en lokale herwaarderingsoperaties — Stand van zaken.

De verkrotting in steden en gemeenten, vooral te situeren in binnensteden en achtergestelde gebieden heeft in de loop van de voorbije jaren onrustwekkende en omvangrijke proporties aangenomen.

Om daaraan te verhelpen stelde de Vlaamse Executieve in 1983 een betoelagingssysteem in ten behoeve van particuliere renovatiewerken en herwaarderingsoperaties van plaatselijke overheden in door haar erkende herwaarderingsgebieden.

Eind 1985 waren op basis van dit besluit 113 herwaarderingsgebieden afgebakend waarin voor 22,4 miljard herwaarderingsoperaties voorzien waren. Dit vereiste een betoelaging van 13,4 miljard over de verschillende jaren. Op basis daarvan en in het licht van vooropgestelde wijzigingen aan het betoelagingssysteem, werden gedurende ruim een jaar (november '85 — december '86) geen nieuwe gebieden erkend.

Ondertussen waren echter tal van gemeentebesturen samen met de betrokken bewoners via stuurgroep- en inspraakvergaderingen nog steeds aan het werk om de nodige voorbereidingen tot erkenningsdossier op te

maken met een motivering van de afbakening en de voorstellen tot herwaarderingsoperaties.

De lange onduidelijkheid omtrent de geplande wijzigingen aan het betoelagingsstelsel en het lange wachten op erkenning leiden tot moedeloosheid bij zowel de betrokken gemeentebesturen als de betrokken bewoners uit de reeds zoveel malen achtergestelde buurten.

Mag ik van de Gemeenschapsminister een antwoord op volgende vragen.

1. Hoeveel aanvragen tot erkenning waren op 31 december 1986 ingediend en nog in behandeling bij ofwel de Vlaamse Administratie of de Vlaamse Executieve ?
Hoeveel dateren uit 1985 en uit de eerste helft van 1986 ?
Kan de Minister mij hier een overzicht van geven ?
2. Hoe denkt de Minister de opgelopen achterstand in de behandeling van de dossiers op te halen ? Heeft de Minister een overzicht op het aantal herwaarderingsgebieden die op dit ogenblik in voorbereiding zijn bij de verschillende gemeentebesturen ?
3. Heeft de Minister onderzoek laten verrichten naar het aantal gebieden dat in Vlaanderen krachtens dit besluit en op basis van de verkrotting en achterstelling van deze gebieden mogelijk in aanmerking komen tot erkenning ? Om welke oppervlakte en investeringsbedragen gaat het daarbij ?

Antwoord

Verwijzend naar mijn voorlopig antwoord op de parlementaire vraag nr. 84 d.d. 4.2.1987, heb ik de eer het geachte lid het volgende te vermelden.

1. Op 31 december 1986 waren 54 erkenningsaanvra-

gen ingediend. Hiervan kunnen 21 aanvragen voorgelegd worden aan de Vlaamse Executieve en komen er 8 niet voor goedkeuring in aanmerking. De overige dossiers zijn nog in behandeling bij de administratie of werden voor bijkomende gegevens en/of procedurecorrecties teruggestuurd naar de gemeente. Van deze dossiers dateren er 13 uit 1985 en 5 uit de eerste helft van 1986. Een overzichtelijke tabel wordt als bijlage toegevoegd.

2. Van een achterstand in de behandeling van de dossiers kan moeilijk sprake zijn, gelet op de niet aflatende inspanningen van mijn bevoegde dienst en mijn betrokken kabinetsmedewerkers om samen met de betreffende gemeentebesturen de ingediende erkenningsaanvragen te reëvalueren in functie van een budgettair en stedenbouwkundig meer realistische aanpak. Ik moge in dat verband verwijzen naar mijn antwoord op de vraag nr. 83 d.d. 4.2.1987 van het geachte lid.

Anderzijds heb ik geen volledig overzicht van de bij de gemeentebesturen in voorbereiding zijnde nieuwe herwaarderingsgebieden daar de voorbereidingsfase tot de prerogatieven van de gemeentebesturen behoort.

3. Op 28 januari 1987 werd, op mijn initiatief, een onderzoeksopdracht betekend met het Seminarie van Survey en Ruimtelijke Planning van de Rijksuniversiteit Gent, getiteld „Kritische doorlichting van de toepassing van het Besluit van de Vlaamse Executieve tot regeling van de tegemoetkoming van het Vlaamse Gewest voor de uitvoering van stads- en dorps herwaarderingsoperaties (30 maart 1983)“.

De resultaten van deze studieopdracht zullen een eerste aanzet zijn om te komen tot een meer verantwoorde besluitvorming door de Vlaamse Executieve voor nieuwe erkenningsaanvragen door de gemeenten, gelet op de uitgangspunten en doelstellingen welke geleid hebben tot en weerspiegeld zijn in het Besluit van de Vlaamse Executieve van 30.3.1983.

Bijlage : Erkenningsaanvragen in behandeling

Provincie/gemeente + benaming	Ingediend in 1985	Ingediend in eerste helft van 1986	Wachten op gemeente over verbeteringen of aanvullingen	Klaar voor Vlaamse Executieve	Ongunstig beoordeeld
ANTWERPEN					
Turnhout „Oost”	X		X		
„Noordoost”	X			X	X
„H. Hart”	X				
Herenthout „Molenstraat- Zwaenenberg”	X			X	
Ranst „Oelegem-Centrum”	X			X	
Zwijndrecht „Burcht”		X		X	
„Heiken”		X		X	
„R. Orientstraat”		X		X	
„Suikerdijkstraat”		X		X	
Willebroek „Omgeving St. Nikolaaskerk”		X		X	
Wuustwezel Centrum”	X			X	
„Braken”	X				X
„Gooreind-Centrum”	X				X
„Loenhout-Centrum”	X			X	
Boom „HoekT	X			X	
Herentals „Vest-De Papestraat”		X		X	
Antwerpen „Bleekhof		X		X	
„Eilandje”		X			X

provincie/gemeente + benaming	Ingediend in 1985	Ingediend in eerste half van 1986	Wachten op gemeente over verbeteringen of aanvullingen	Klaar voor Vlaamse Executieve	Ongunstig beoordeeld
Hemiksem „Callebeek”	X		X		
Lint „Duffelsesteenweg”	X				X
VLAAMS BRABANT					
Aarschot „De Gracht”	X			X	
Overijse „Centrum”	X		X		
Tervuren „P. Van de Sandestraat”	X		X		
Asse „Gildenhof	X		X		
LIMBURG					
Dilsen „Stokkem-Noord”	X			X	
Kinrooi „De Borg”	X			X	
Lomel „Barrier”	X			X	
Riemst „Herderen”		X		X	
„Valmeer”		X		X	
OOST-VLAANDEREN					
Ninove „Dam”		X			
„Burchtdam-Brusselstraat”		X			
„Achturenwijk”		X			X
WEST-VLAANDEREN					
Harelbeke „t Ooste”	X			X	
Oostende „Haze gras”	X			X	
Anzegem „Kaster-Centrum”	X				
Blankenberge „Weststraat”	X				
„Branchommelaan”	X				
„Casinoplein”	X				
De Panne „St. Pieterskwartier”	X		X		
Waregem „Desselgem-Centrum”		X	X		
Poperinge „Watou”		X			
Wevelgem „Gulle gem-Centrum”	X			X	
Ieper „ABC-straat”		X	X		
Veurne „Oude Nieuwstraat”	X				X
Roeselare „Ronde Kom”	X				X

Vraag nr. 89
van 12 februari 1987
van de heer L. KELCHTERMANS

Gunning van werken, leveringen en diensten beneden 100.000 frank in buitengewone dienst bij gemeentebesturen — Verantwoordingsstukken

Artikel 49 par. 1 van het koninklijk besluit van 22 april 1977 betreffende de overheidsopdrachten voor aanname der werken, leveringen en diensten bepaalt dat „Onderhandse opdrachten tot 100.000 frank gewoon gegund mogen worden met een aangenomen faktuur.”

Als bewijsstuk voor deze uitgave kreeg de gemeententvangers vanwege het schepencollege de facturen voorgelegd met bestelbon.

Thans zijn sommige ondergeschikte voogdijoverheden de mening toegedaan dat deze bewijsstukken niet volstaan en dat voor elke uitgave beneden de 100.000 frank in buitengewone dienst een gemeenteraadsbesluit moet voorgelegd worden, hoe klein de uitgave ook weze. Een aantal gemeentebesturen beschikken niet over deze gemeenteraadsbeslissingen voor deze uitgaven omdat er een algemene consensus was dat hiervoor geen expliciete gemeenteraadsbeslissingen nodig waren.

Mag ik van de geachte Minister een antwoord vernemen op de volgende vragen.

1. Is er een gemeenteraadsbeslissing nodig voor elke uitgave in buitengewone dienst, ook voor deze die minder dan 100.000 frank bedragen ?
2. Moet de gemeententvanger kunnen beschikken over een beraadslaging van de gemeenteraad, waaraan uitwerking werd verleend door de voogdijoverheid, om deze uitgave beneden de 100.000 frank in buitengewone dienst te kunnen betalen ? Of welke bewijsstukken zijn voldoende ?

Antwoord

De reglementering inzake de gemeentelijke opdrachten voor werken, leveringen en diensten wordt grotendeels vastgesteld door de wet van 14 juli 1976, artikel 82bis van de gemeentewet, het koninklijk besluit van 22 april 1977 en het ministerieel besluit van 10 augustus 1977.

De wettelijke regeling inzake de bevoegdheidsverdeling tussen de gemeentelijke organen houdt in dat de gemeenteraad bevoegd is voor het kiezen van de wijze waarop de opdrachten worden vergund en voor het vaststellen van de gunningsvoorwaarden. Het College van Burgemeester en Schepenen voert de procedure en wijst de opdracht toe.

Voor de opdrachten met een relatief beperkt bedrag van maximaal 100.000 frank is de wetgever uitdrukkelijk afgeweken van de hierbovenvermelde normale be-

voegdheidsverdeling. Deze opdrachten mogen gewoon met een aangenomen factuur worden gegund. Dit betekent dat het College, bevoegd voor de gunning, de opdracht kan toewijzen zonder enige voorafgaande formaliteit. Een gewone bestelbon, gevolgd door een geldige factuur van de leverancier volstaat om de uitgave te kunnen betalen. De wetgever heeft voor die opdrachten van relatief beperkte waarde geen bijkomende voorwaarden opgelegd, teneinde de uitvoering van de bestuurlijke taken niet nodeloos te formaliseren.

Voor zover als nodig, wijs ik erop dat artikel 12 van het Algemeen Reglement op de Gemeentecomptabiliteit de gemeenten de verplichting oplegt voor alle op de begroting uitgetrokken buitengewone uitgaven een volledige detailopgave te verstrekken, ofwel in het korpus van de begroting, ofwel in de bijkomende tabellen.

De besluiten van het College van Burgemeester en Schepenen om een uitgave van maximum 100.000 frank aan te wenden betreffen dus slechts de concrete uitvoering van de begroting, waaraan voor die opdrachten door de wetgever geen bijzondere voorwaarden zijn verbonden.

Om tot de betaling van een buitengewone uitgave tot 100.000 frank te kunnen overgaan, moet de ontvanger dus enkel nagaan :

- a. of de aanwending van de uitgave door het College van Burgemeester en Schepenen is gebeurd binnen de perken van de op de begroting goedgekeurde kredieten ;
- b. of het betalingsbevel regelmatig is en alle nodige handtekeningen bevat ;
- c. of de nodige verantwoordingsstukken erbij zijn gevoegd, namelijk de bestelbon, de factuur en eventuele aanvullende stukken die nodig zouden kunnen zijn voor die welbepaalde opdracht. Een besluit van de gemeenteraad is voor die opdrachten dus niet vereist.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 83
van 28 januari 1987
van de heer J. VAN ELEWYCK

Publiciteitscampagne „ Vlaanderen Leeft ” — Kostprijs en gesubsidieerde organisaties en/of verenigingen

Onder de titel „Vlaanderen leeft” voert de Minister een publiciteitscampagne voor zijn beleid.

Het believe de Minister de volgende vragen te beantwoorden.

1. Welke bedragen werden voor deze campagne uitgetrokken op zijn begroting ? Op welke posten ?
2. Worden organisaties en/of verenigingen in het kader van deze campagne gesubsidieerd ? Zo ja, welke en voor welke bedragen ?
3. Zijn met organisaties en/of verenigingen in het ka-

der van deze campagne contracten afgesloten ? Zo ja, welke en voor welke bedragen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. Op artikel 12.27.09 S 40 en op artikel 12.29.02 S 42 werden zo respectievelijk 14 miljoen frank voorzien waaruit kan geput worden voor bedoelde campagne.
2. De campagne is bedoeld als sensibilisering. Het merendeel van de gelden gaat naar advertenties in de schrijvende pers. Er worden geen organisaties en/of verenigingen gesubsidieerd.
3. Er zijn geen contracten afgesloten behalve het contract met het publiciteitsbureau dat de campagne begeleidt.

Vraag nr. 91
van 30 januari 1987
van de heer J. CAUDRON

BRT-prijs voor doctorale dissertatie — Bedrag, selectiecriteria, honorarium juryleden en kostprijs uitreiking

Ik verneem dat de Raad van Bestuur van de BRT beslist heeft een BRT-prijs uit te schrijven voor een doctorale dissertatie over het ontstaan, de groei en de problematiek van de omroep in ons land. De prijs gaat naar een werk geschreven in de periode 1984-1986.

Mag ik vernemen :

1. hoeveel het bedrag van de hierboven vernoemde prijs bedraagt ;
2. op welke wijze de werken die voor die prijs in aanmerking komen zullen worden geselecteerd ;
3. welk bedrag wordt uitgetrokken voor de honorering van de juryleden ;
4. op grond van welke criteria de leden van de jury zullen worden gekozen ;
5. welk bedrag wordt uitgetrokken voor de (vermoedelijke) plechtige uitreiking van de prijs ;
6. waarom de prijs gaat naar werken geschreven in 1984, 1985 of 1986, en niet bijvoorbeeld in 1982, 1983 of 1987 ?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik hem het volgende meedelen.

1. De BRT-prijs bedraagt 50.000 frank.
2. Voor de prijs komen doctorale dissertaties in aanmerking, die in het Nederlands en met goed gevolg aan een Belgische universiteit werden verdedigd en betrekking hebben op het ontstaan, de groei en de problematiek van de omroep in ons land.

4. Welke maatregelen zijn reeds genomen of zijn in voorbereiding om deze stroom afval buiten onze grenzen te houden ?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

**Vraag nr. 114
van 26 februari 1987
van de heer J. ANSOMS**

Bodemverontreiniging in Vlaanderen — Stand van zaken

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister :

1. welke terreinen of domeinen of stortplaatsen in Vlaanderen zijn manifest zwaar verontreinigd (cf. Bocholt-arsenicum) ?

Is er reeds een schatting opgemaakt hoeveel de sanering van al deze verontreinigingen zal kosten ?

Wie gaat deze kosten dragen ?

2. Van welke terreinen, domeinen of stortplaatsen in Vlaanderen wordt door de diensten van de Gemeenschapsminister vermoed dat de bodem zwaar verontreinigd is ?

Wordt er een onderzoek gedaan naar deze toestanden ?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

**Vraag nr. 115
van 26 februari 1987
van de heer J. PEPERMANS**

Milieuverontreiniging door PCB te Duffel — Saneringsmaatregelen

Op 21 oktober 1986 sloeg een transformateur lek aan het sluizencomplex langs de Nete te Duffel gedurende Qderhoudswerken, uitgevoerd door een privé-firma. De betreffende transformateur had een koelvloeistofinhoud van 200 liter polychloorbifenylen (PCB).

Op gemeentelijk vlak werden voorlopige maatregelen genomen tot sanering. Een gemeentelijke werkgroep d hoc heeft op 23.10.1986 besloten de verdere afhandeling van dit milieu-ongeval in handen te geven van OVAM die samen met ECK-Mol de nodige monsteronderzoeken zou verrichten van de bezoedelde bodem

en het vervuilde water. Naar aanleiding van een interpellatie hierover tijdens de openbare zitting van de Duffelse gemeenteraad van 16.2.1987 antwoordde het College van Burgemeester en Schepenen nog steeds niet op de hoogte te zijn van de uiteindelijke meetresultaten en de hieraan verbonden conclusies en eventuele saneringsmaatregelen.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Hoeveel liters PCB zijn er uiteindelijk ontsnapt uit de lekgeslagen transformateur ?
2. Welke zijn de meetresultaten naar de aanwezigheid van resterende PCB's in de bezoedelde bodem en het water, uitgevoerd door ECK-Mol in opdracht van OVAM ? Welke conclusies werden hieruit getrokken ?
3. In hoeverre is de Itterbeek vergiftigd door PCB's ? In hoeverre is het drinkwater van het aangrenzend AWW-spaarbekken aangetast door PCB's en welke eventuele saneringsmaatregelen worden vooropgesteld ?
4. Uit het verslag van de brandweerinterventie is gebleken dat zoveel als mogelijk, het met PCB-besmette water werd overgepompt in een gesloten water. Over welk „gesloten water” gaat het hier ? Welke operatie stelt men voorop om dit besmette „gesloten water” te saneren ?
5. De ontgraven vervuilde grond werd, samen met de in plastic verpakte lekgeslagen transformateur en gebruikt interventiemateriaal, in een container gedeponeerd. Wat is er met dit giftig afval gebeurd ?
6. Tot welke bevoegde dienst(en) van de hogere overheid moet de gemeente zich in eerste instantie in de toekomst wenden bij een dergelijk milieu-ongeval ?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

**Vraag nr. 118
van 2 maart 1987
van de heer M. GALLE**

Opslag giftige afvalstoffen te Aalst — Verwijdering en verwerking

In 1984 werd door de Izegemse firma Parmentier aan de „Ets. Copal” gevestigd te Aalst aan de Oude Gentbaan, een levering van 525.000 liter „fuel” verstrekt. De opslag gebeurde in een aantal opslagtanks aan de Ninovestraat te Erembodegem-Aalst. Al snel bleek dat het echter om geen onschuldige brandstof ging maar om gevaarlijk giftige afvalstoffen. Een in het kader van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen erkend laboratorium stelde vast dat het inderdaad giftige afvalstoffen betreft waarvan het

op de vroeger vergunde stortplaats. (Met laterale af-dichting, met plastiek folie)

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister :

1. of bovenstaande gegevens bevestigd kunnen worden en hoe deze situatie kan worden verklaard ;
2. welke maatregelen hij zal treffen om de grondwaterlagen in dit gebied een betere bescherming te garanderen ;
3. welke mogelijke laterale afsluitlagen aan te brengen zijn.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

J. PEDE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN- LANDSE AANGELEGENHEDEN EN RUIMTE- LIJKE ORDENING

**Vraag nr. 102
van 6 maart 1987
van de heer L. VANHORENBEEK**

Tielt- Winge – Maatregelen tegen boomkappingen in beschermd natuurgebied

Naar aanleiding — en allicht ter voorbereiding — van de bouwaanvraag voor het aanleggen van een golfsterrein in de bossen en velden van de gemeente Tielt-Winge, werden en worden grote kappingen uitgevoerd op de beboste hellingen ten noorden van de vijvers van het kasteel. Hele stroken worden kaalgekapt, zonder enige bouwaanvraag.

Graag vernam ik van de heer Minister :

- a. of deze informatie juist is ;
- b. of er boomkappingen mogen uitgevoerd worden in een beschermd natuurgebied ;
- c. op welke juridische basis deze kappingen werden uitgevoerd ;
- d. welke maatregelen de Minister getroffen heeft om een beschermd landschap als geheel te vrijwaren ?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

**Vraag nr. 103
van 6 maart 1987
van de heer L. VANHORENBEEK**

Tielt- Winge – Aanleg golfsterrein in landbouwgebied

Enkele dagen geleden werd bij de AROL een bouw-aanvraag — na gunstig advies van het Schepencollege — ingediend voor het aanleggen van een golfsterrein in de bossen en de velden ten noorden van de rijksweg Leuven-Diest op het grondgebied van Tielt-Winge. Het terrein zou 30 hectare bos en 20 hectare landbouwgrond omvatten.

Het Gewestplan voorziet dat het beoogde terrein grotendeels natuurgebied is, en voor een deel landbouwgebied. Bovendien is een gedeelte van het natuurgebied al 25 jaar beschermd. (KB 21.9.1926).

Graag vernam ik van de heer Minister :

1. of deze informatie correct is ;
2. of de aanleg van een golfsterrein mogelijk is in een landbouwgebied, dat rond de Oude Diestsebaan zelfs landschappelijk waardevol is ;
3. of de aanleg van een golfsterrein mogelijk is in een natuurgebied en in een beschermd natuurgebied ;
4. welke maatregelen hij genomen heeft om het gewestplan in deze bouwaanvraag te doen respecteren ?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag van 6 maart 1987 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de nodige informatie wordt ingewonnen. Zodra ik in het bezit zal zijn van deze gegevens zal ik niet nalaten de gestelde vraag te beantwoorden.

T. KELCHTERMANS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS EN VORMING

**Vraag nr. 39
van 9 maart 1987
van de heer J. ANSOMS**

Belgisch-Nederlands grensgebied – Samenwerkingsvormen tussen centra voor beroepsopleiding

Gelukkig blijft in het Belgisch-Nederlands grensgebied, ook in een periode van grote werkloosheid in beide landen, de grensarbeid vrij belangrijk. Maar ook bij deze soort tewerkstelling stelt men een gemis aan beroepsopleiding vast.

Graag vernamen wij of er samenwerkingsvormen bestonden tussen de respectievelijke centra voor beroepsopleiding. Eveneens vernamen wij graag of er wederzijds opname van inwoners in de centra voor beroepsopleiding bestaat en zo ja, hoe frequent deze plaatsvonden.

Vraag nr. 101
van 17 februari 1987
van de heer M. GALLE

Rioolwaterzuiveringsinstallaties — Exploitatievoorwaarden (art. 10, a en c) op de wet ter bescherming van de oppervlaktewateren

Eén van de bevoegdheden van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij bestaat erin dat zij de bestaande waterzuiveringsinstallaties van openbare besturen, instellingen van openbaar nut of intercommunale verenigingen dient over te nemen, aan te passen, te verbeteren. Tevens dient ze deze installaties te exploiteren en te onderhouden (wet van 26 maart 1971 artikel 10 a en c).

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel waterzuiveringsinstallaties, persstations en vijzelgemalen worden er door de VWZ momenteel geëxploiteerd en waar ?
2. Hoeveel waterzuiveringsstations, pompstations, persstations en vijzelgemalen zijn er tot op heden door de VWZ overgenomen ? Hoeveel moeten er nog worden overgenomen en waar ? Wat belet de heer Gemeenschapsminister over te gaan tot overname ?
3. Wat is de voorziene personeelsbezetting binnen het kader van de VWZ op de respectieve stations ?
4. Wat voorziet de heer Gemeenschapsminister buiten de normale werkuren t. t. z. 's avonds, 's nachts, op zaterdag, zondag en wettelijke feestdagen teneinde te voorzien in de continue werking ervan ?
5. Wie draagt juridisch de verantwoordelijkheid van iedere installatie ? Zijn voornoemde verantwoordelijkheden officieel gedelegeerd ? Zijn de verantwoordelijken aangeduid ? Kunnen zij de verantwoordelijkheden dragen in geval van ongevallen ?

Vraag nr. 103
van 18 februari 1987
van de heer J. SLEECKX

Vervuiling Grote Laak en Grote Nete — Maatregelen

Zopas maakte de pers de resultaten bekend van een bodemonderzoek dat werd uitgevoerd door een internationaal bodemonderzoeksinstituut in opdracht van de Schepen van Leefmilieu van de gemeente Westerlo.

De resultaten lijken mij erg verontrustend, De bodemstalen van de Netedijken vertoonden de volgende concentraties van verontreinigende stoffen :

Arseen : 25 p.p.m.
Zink : 35 p.p.m.
Cadmium : 5 p.p.m.
Lood : 15 p.p.m.
Kobalt : 30 p.p.m.
Sulfaten : 0,14 %
Chloriden : 0,065 %
Fosfaten : 13,87 %

Deze verontreiniging wordt niet veroorzaakt door industrieën die op het grondgebied van de gemeente Westerlo gelegen zijn.

In de nabijheid van de verontreinigde bodem liggen weiden en waterputten voor menselijke en dierlijke consumptie.

Welke maatregelen dienen volgens de geachte Minister genomen te worden door de Gemeente Westerlo om dit leefmilieuprobleem op te lossen ? Welke maatregelen overweegt de geachte Minister om dit leefmilieuprobleem op te lossen ?

Vraag nr. 104
van 18 februari 1987
van de heer O. MEYNTJENS

Vaststelling sectoriële lozingsnormen voor petrochemische bedrijven — Bespoediging

Een groot petrochemisch bedrijf in Antwerpen, dat wil overgaan tot belangrijke investeringsuitbreidingen waarmee een belangrijke tewerkstellingsaangroei zou gepaard gaan, wordt gehinderd om de investeringsbeslissing te nemen omdat er geen duidelijkheid bestaat omtrent de behandeling van afvalwaters. De overheid heeft nog altijd geen sectoriële normen voor de petrochemische nijverheid vastgelegd.

De Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij kan geen vergunning verlenen aangezien bepaalde voorstellen sinds meer dan een jaar, ter behandeling liggen bij de Raad van State.

Graag vernam ik van de Minister hoeveel vergunningen er ten gevolge van deze vertraging nog moeten verleend worden door de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij ?

J. PEDE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN=
LANDSE AANGELEGENHEDEN EN RUIMTE=
LIJKE ORDENING

Vraag nr. 98
van 24 februari 1987
van mevrouw M. VOGELS

Koninklijk besluit van 10.12.1973 — Onteigening voor privé-firma

Kan de geachte Minister mij mededelen of een intercommunale in toepassing van het KB van 10. 12.1973 betreffende „onteigeningen om hoogdringende redenen en algemeen belang” kan overgaan tot onteigening voor een privé-firma ?

In bevestigend geval, kunt u mij zeggen :

- onder welke voorwaarde ;
- of hiervoor een advies noodzakelijk is van het schepencollege van de betreffende gemeente ?

Vraag nr. 104
van 6 maart 1987
van de heer 0. MEYNTJENS

Bouw sporthal te Peer — Procedure van recht van opstal

Om op een goedkope en snelle manier de bouw van een sporthal te realiseren, kan geopteerd worden voor een procedure van recht van opstal. De Stad Peer kreeg van de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening, ten strikt uitzonderlijke titel, de toelating om een dergelijk project te realiseren.

De voorgestelde contractvorm bleek immers juridisch aanvechtbaar te zijn.

Mag ik van de Minister een antwoord op volgende vraag.

Aan welke voorwaarden moet het contract tussen gemeentelijke overheid en private onderneming voldoen om niet in tegenspraak te zijn met de bepalingen inzake binnenlandse aangelegenheden en ruimtelijke aangelegenheden ?

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 98
van 6 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Eerbiediging van het recht op verdediging

Ik verneem dat een personeelslid van de NCC titularis van de graad van adjunct-secretaris, einde maart 1986, na ambtsopheffing in disponibiliteit werd gesteld. Dit gebeurde in een sfeer van beslotenheid en geheimhouding volledig in strijd met het democratisch beginsel dat de gouden regel vormt in ons staatsbestel, te weten, het recht van verdediging :

- alle voorbereidende besprekingen werden buiten zijn medeweten gevoerd ;
- bepaalde beraadslagingen werden „onder embargo” geplaatst ;
- iedere informatie werd hem ontzegd ;
- hij werd geweerd uit een reeks vergaderingen van de Commissie waarin vermoedelijk buiten de agendapunten over zijn lot werd beslist ;
- hij werd niet gehoord in verband met deze beslissing en kreeg dan ook geen enkel recht van antwoord en verdediging op het bestuurlijk vlak ;
- zelfs de toegang tot de lokalen werd hem op een gegeven ogenblik ontzegd zodat zijn recht van inzage in de besluiten van de Commissie — die reglementair voor iedere burger is voorzien (KB 1 juni 1972) op onaanvaardbare wijze werd beknot.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Vindt de geachte Gemeenschapsminister deze praktijken aanvaardbaar ?
2. Op welke rechtsgrond kan men het recht op informatie op inzage op mededeling en op verdediging op dusdanige wijze ontkennen ?
3. Welke maatregelen nam de geachte Minister om aan deze ondemocratische rechtsschennis een einde te stellen en om belanghebbende in zijn rechten te herstellen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Vraag nr. 99
van 6 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Gemengd statutair stelsel van de titularissen van wettelijke graden

De NCC telt in haar personeelsbestand drie titularissen van wettelijke graden : de secretaris, de adjunct-secretaris en de ontvanger.

Bepaalde arbeidsvoorwaarden worden voor deze personeelsleden geregeld in afzonderlijke koninklijke besluiten doch deze bestrijken slechts een beperkt deel van de statutaire materie.

Voor de overige administratieve personeelsleden die geen houder zijn van een wettelijke graad, werd een afzonderlijk administratief en geldelijk statuut vastgelegd. Hier ontbreekt eveneens de regeling van bepaalde materies die ik terugvind in het statuut van het rij kspersoneel.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hebben de bepalingen van het statuut sui generis van de titularissen van wettelijke graden voorrang op andere statutaire bepalingen ?
2. Is het statuut van het administratief personeel, mutatis mutandis, toepasselijk op de titularissen van wettelijke graden ?
3. Hoe worden de arbeidsvoorwaarden geregeld die, noch in het statuut sui generis, noch in het statuut van het administratief personeel voorzien werden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Vraag nr. 100
van 6 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Opvulling van statutaire hiaten in de arbeidsvoorwaarden van het personeel

In het statuut van het administratief personeel van de NCC wordt door de toepassing van bepaalde statutaire regelingen (zoals indisponibiliteitsstelling en wederte-

werkstelling) verwezen naar later te regelen uitvoeringsmodaliteiten. Deze reglementen werden nooit tot stand gebracht.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen .

1. Kunnen deze maatregelen worden genomen t.a.v. het personeel ? Zo ja, op welke regeling moet men zich steunen om deze beslissingen uit te voeren ?
2. Het uitblijven van deze reglementering leidt tot rechtsonzekerheid en houdt het gevaar in van willekeurig optreden van het bevoegde beleidsorgaan. Kan de voogdijoverheid de verdere regeling van deze materie niet verplichtend stellen ?
3. Schiet zij niet tekort aan haar plicht van voogdijoverheid wanneer zij deze hiaten verder laat doorbestaan ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Vraag nr. 101
van 6 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Rechtsgeldigheid van de administratieve rechtshandelingen gesteld door een geschorste secretaris

Op 20 februari 1986 werd het benoemingsbesluit van de toenmalige secretaris van de NCC geschorst bij beslissing van de heer Gouverneur van Brabant.

Op 26 maart 1986 besliste de Commissie de handhaving van de geschorste beslissing. Gedurende deze periode bleef betrokkene zijn ambt verder uitoefenen. Hij ondertekende briefwisseling, beslissingen van de Commissie, oproepingsbrieven voor de vergaderingen enz.

Dit alles met miskenning van de prerogatieven van de adjunct-secretaris, toen regelmatig in dienst, die in zijn ambt een reglementaire bevoegdheidstoewijzing geniet (KB van 22 november 1972 art. 1 en 2 betreffende de betrekkingen tussen de ambten van secretaris en adjunct-secretaris) en derhalve moest optreden voor alle handelingen te stellen door de secretaris.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Zijn de handelingen gesteld in deze periode geldig, gelet op de miskenning van deze reglementaire bevoegdheidsdelegatie ?
2. Geeft de voogdijoverheid de bevoegdheid om administratieve rechtshandelingen gesteld met miskenning van het KB dd. 22 november 1972 goed te keuren, wetende dat de adjunct-secretaris in actieve dienst was en zich ter beschikking hield van de commissie ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Vraag nr. 102
van 6 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Inrichting van wervingsexamens door een privé-bureau

Ik verneem dat de NCC op 11 september 1985 een privé-bureau (DIP-adviesbureau) aanstelde om een examen in te richten voor het begeven van het ambt van secretaris van de NCC de oproep verscheen in het Belgisch Staatsblad. De kandidaten werden uitgenodigd op verscheidene data. De jury bestond uit één persoon. De vertegenwoordigers van de vakbonden werden niet uitgenodigd. De proeven bestonden uit een interview vervolledigd met psychotechnische proeven.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. De NCC valt onder toepassing van het syndicaal statuut van de overheidsdiensten. Is dit examen geldig als de vertegenwoordigers van de vakbondsorganisaties niet werden uitgenodigd ?
2. Kan de NCC een grondwettelijk opgerichte openbare dienst, werven zonder tussenkomst van het Vast Wervingssecretariaat ?
3. Waarom deze dure privé-formule wanneer het Vast Wervingssecretariaat zijn deskundige diensten aanbiedt aan alle overheidsdiensten ?
4. Waarom deed de NCC geen beroep op het Vast Wervingssecretariaat zoals in het verleden ?
5. Kan deze one-man-show van het hogervermeld privé-bureau beschouwd worden als een regelmatig samengestelde jury ?
6. Is het verloop van dit wervingsexamen niet strijdig met het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel dat ook zijn toepassing vindt bij de wervingen in overheidsdiensten ?
7. Is deze wervingsprocedure niet strijdig met artikel 20 van het Cultuurpact dat o.m. de werving van het statutair personeel regelt ?
8. Zijn deze wervingsproeven niet strijdig met het KB dd. 7 juli 1972 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de aanwerving van de secretarissen, adjunct-secretarissen en ontvangers van agglomeraties en federaties van gemeenten dat eveneens in toepassing is op de NCC en dat een onderzoek naar de vereiste kennis verplicht ? Deze vereiste kennis werd overigens door de NCC zelf bepaald in een beslissing van 11 september 1989 maar de kandidaten werden hierover niet ondervraagd.
9. Zijn er notulen van deze ondervragingen om eer controle op de billijkheid en regelmatigheid van de proeven te controleren ?
10. Werd er wel degelijk een proces-verbaal van de „examen” opgesteld en meegedeeld ?

Vraag nr. 111
van 6 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Toepassing van de basisbeginselen van het syndicaal statuut

Bij het NCC werd een Bijzonder Comité ingesteld conform de bepalingen van het nieuwe syndicaal statuut. In dit onderhandelings- en overlegorgaan werd, in de vorm van een protocol, beslist dat de betrekking van de adjunct-secretaris zou worden afgeschaft in de personeelsformatie en dat belanghebbend personeelslid in disponibiliteit zou worden gesteld.

Behoudens het incoherente van deze beslissing, — vermits deze betrekking een wettelijke graad heeft die niet opgenomen is in de personeelsformatie — stelt zich hier in de eerste plaats de bevoegdheidsvraag.

In het verslag aan de Koning is duidelijk gesteld dat de wet van 19 december 1974 enkel de procedure heeft willen opleggen voor maatregelen van algemene aard en niet voor beslissingen te nemen naar aanleiding van individuele toepassingsgevallen van de algemene reglementering.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is dit Bijzonder Comité, gelet op wat voorafgaat, bevoegd om een beslissing te nemen in deze persoonlijk ke, individuele aangelegenheid? Matigt het zich geen bevoegdheid van medebeheer aan die het toepassingsveld van het syndicaal statuut overschrijft?
2. Staat men hier niet voor een situatie van machtsoverschrijding met nietigheid van rechtswege voor gevolg of moet deze nietigheid worden uitgelokt?
3. Moest de voogdijoverheid hier niet optreden om deze beslissing te vernietigen?
4. Is het protocol dat deze beslissing bevestigt niet van rechtswege nietig?

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Vraag nr. 112
van 6 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Geldigheid van een benoeming ingevolge een examen waarbij het volledig examenprogramma niet werd uitgevoerd.

Artikel 11 van het statuut van het NCC-personeel alsmede artikel 4 van het koninklijke besluit van 7 juli 1972 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de aanwerving van de secretarissen, adjunct-secretarissen en ontvangers van de agglomeraties en federaties van gemeenten bepalen o.m. dat voor ieder examen ten minste een proef moet worden ingericht om de kandidaten te kunnen beoordelen op de vereiste kennis die nodig is tot uitoefening van het te begeben ambt.

Voor de werving van een secretaris besliste de NCC op 11 september 1985 dat een kennis vereist was m.b.t. administratief, financieel en budgettair beheer, overheidsstructuren en besluitvorming in de overheidssector, juridische kennis en bekendheid inzake socio-culturele aangelegenheden.

De kandidaten voor dit ambt werden, tijdens geen enkele van de wervingsproeven, ondervraagd over deze kennis.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op volgende vragen.

1. Kan een wervingsexamen regelmatig zijn wanneer het programma niet wordt nageleefd?
2. Hoe moet het verantwoordelijk bestuur de naleving van haar verplichtingen bewijzen?
3. Moeten de organen van administratief toezicht de naleving van deze verplichting niet controleren? Dit zou gebeurd zijn in bovenvermelde aangelegenheid.
4. Kan een regelmatige beoordeling van de kandidaten plaatsvinden wanneer de informatie omtrent de vereiste kennis ontbreekt?
5. Is de benoeming van een laureaat van het hierboven besproken beknotte wervingsexamen niet aangetast door een onregelmatigheid die de nietigheid van de benoeming tot gevolg heeft?

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Vraag nr. 113
van 6 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Regelmatigheid van een wervingsexamen waarop de representatieve vakorganisaties niet werden uitgenodigd.

De NCC is onderworpen aan de wet van 19 december 1974 houdende regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakorganisaties van haar personeel. Artikel 14 van het uitvoeringsbesluit van 28 september 1984 bepaalt dat de representatieve vakorganisaties moeten uitgenodigd worden om zich door een afgevaardigde te laten vertegenwoordigen bij het inrichten van wervingsexamens.

Bij de organisatie van het wervingsexamen van een secretaris bij de NCC werd, naar verluidt, deze verplichting tot uitnodiging niet nageleefd.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is deze verplichting tot uitnodiging een substantiële vormvereiste die desgevallend de nietigheid van bedoeld examen tot gevolg heeft?
2. Wordt de naleving van deze substantiële vormvereiste door de voogdijoverheid gecontroleerd?
3. Hoe kan de voogdijoverheid optreden wanneer zij de niet-naleving vaststelt?

vraag nr. 134
van 25 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

BRT-Toewijzing opdracht tot doorlichting

Ik verneem dat de BRT door het Britse studiebureau Peat Marwick werd doorgelicht.

ondertussen blijkt uit de pers dat er aanvankelijk aan gedacht werd om deze doorlichting te laten gebeuren door een Vlaams bedrijf. Wegens bepaalde redenen is men daarvan afgestapt, niettegenstaande die Vlaamse firma gunstiger prijsafspraken kon maken en van de Vlaamse omroepwereld beter op de hoogte was.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen :

1. welke bedrijven en hun nationaliteit er kandidaat waren om de BRT door te lichten ?
2. Welke criteria er uiteindelijk toe geleid hebben dat de Britse firma Peat Marwick de opdracht kreeg toegewezen ?
3. Hoeveel de kostprijs bedraagt van deze doorlichting ?
4. Hoe die prijsverhouding is ten opzichte van de prijs-offerte van de andere bedrijven ?
5. Wie de kosten voor de doorlichting ten laste dient te nemen ?

Vraag nr. 135
van 3 maart 1987
van de heer H. VAN WAMBEKE

Verbouwingswerken Jeugdherberg „Schipken” te Geraardsbergen - Vertraging

Op 10 september 1984 werd de tweede fase van de verbouwingswerken aan de jeugdherberg „Schipken” te Geraardsbergen aangevangen. Het bedrag van de aanbesteding beliep 15.431.000 frank.

Deze werken werden stilgelegd van 31 januari tot 7 oktober 1985, omdat de meerwerken niet goedgekeurd werden. Deze werden dan goedgekeurd voor een bedrag van 2.113.451 frank, als eerste verzekering. Gevolg van de schorsing der werken was evenwel dat de betrokken aannemer een schadevergoeding van 3 miljoen frank eiste.

Als gevolg van de lange schorsingsperiode werd door de weersomstandigheden veel schade aangericht, met

als gevolg nieuwe meerwerken waarvan het bedrag op 1 miljoen frank werd geraamd.

Op 8 september 1986 werden de werken een tweede maal stilgelegd en deze toestand duurt nog voort. Aangezien de reeds uitgevoerde meerwerken niet werden betaald noch aanvaard, zal dit waarschijnlijk leiden tot de vraag van een nieuwe schadevergoeding, wellicht ook ten belope van 3 miljoen frank.

Op een totale kostprijs van ongeveer 20 miljoen frank zal een schadevergoeding van circa 6 miljoen frank moeten betaald worden.

Vindt de Minister dit normaal ? Wat wordt gedaan om deze toestand te verhelpen en de geplande werken normaal af te maken ? Te noteren dat „Schipken” geen onbelangrijke jeugdherberg is, aangezien er in 1986 ongeveer 4.000 overnachtingen werden geboekt.

Vraag nr. 136
van 3 maart 1987
van de heer P. PEETERS

Kampmateriaal voor jeugdbewegingen - Tekort

Ieder jaar moet het Bestuur voor Jeugdvorming aanvragen van jeugdbewegingen voor het ontlenen van kampmateriaal tijdens de maanden juli en augustus weigeren bij tekort aan materieel.

Zou de geachte Minister kunnen mededelen hoeveel aanvragen in 1986 om deze reden moesten worden geweigerd ?

Welke maatregelen worden getroffen om in 1987 aan alle aanvragen te kunnen voldoen ? Kan desgevallend geen overeenkomst met het leger worden afgesloten voor dit ontbrekend materieel ?

Vraag nr. 137
van 3 maart 1987
van de heer A. DIEGENANT

Tijdschriften - Subsidiëring

Zou de Minister kunnen mededelen hoeveel subsidies er in 1985 en 1986 werden toegekend aan de tijdschriften en volgens welke criteria ?

Zou de Minister verder kunnen mededelen waarom hij in 1986 tegen het advies in van de door hem geïnstalleerde Commissie voor Advies van de Letterkunde de subsidies aan het tijdschrift 't Kofschip heeft geschrapt ?